Michaelis Pselli De Gregorii theologi charactere judicium; accedit eiusdem De Joannis Chrysostomi charactere judicium ineditum ... scripsit P. Levy ...
Psellus, Michael.
Lipsiae, Noske, 1912.

https://hdl.handle.net/2027/njp.32101064101494

www.hathitrust.org

Public Domain in the United States, Google-digitized

http://www.hathitrust.org/access_use#pd-us-google

We have determined this work to be in the public domain in the United States of America. It may not be in the public domain in other countries. Copies are provided as a preservation service. Particularly outside of the United States, persons receiving copies should make appropriate efforts to determine the copyright status of the work in their country and use the work accordingly. It is possible that current copyright holders, heirs or the estate of the authors of individual portions of the work, such as illustrations or photographs, assert copyrights over these portions. Depending on the nature of subsequent use that is made, additional rights may need to be obtained independently of anything we can address. The digital images and OCR of this work were produced by Google, Inc. (indicated by a watermark on each page in the PageTurner). Google requests that the images and OCR not be re-hosted, redistributed or used commercially. The images are provided for educational, scholarly, non-commercial purposes.

Generated at Columbia University on 2020-09-12 17:14 GMT / https://hdl.handle.net/2027/njp.32101064101494
Public Domain in the United States, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-us-google

Princeton University Library
32101 064101494

MICHAELIS PSELLI DE GREGORII THEOLOGI CHARACTERE IVDICIVM

ACCEDIT EIVSDEM DE IOANNIS CHRYSOSTOMI CHARACTERE IVDICIVM INEDITVM

DISSERTATIO INAVGVRALIS

QVAM AD SVMMOS IN PHILOSOPHIA HONORES
AB AMPLISSIMO PHILOSOPHORVM ORDINE
ACADEMIAE WILHELMAE ARGENTINENSIS
RITE IMPETRANDOS

SCRIPSIT

PAVLVS LEVY
ALSATA

LIPSIAE
TYPIS ROBERTI NOSKE BORNENSIS
MCMXII

RECAP
2751
.328
.412
Digitized by Google
Original from
PRINCETON UNIVERSITY
Generated at Columbia University on 2020-09-12 17:14 GMT / https://hdl.handle.net/2027/njp.32101064101494
Public Domain in the United States, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-us-google

Von der philosophischen Fakultät genehmigt am 8. Juli 1911.

LIBRARY OF PRINCETON UNIVERSITY

Presented by

University of Strassburg

Generated at Columbia University on 2020-09-12 17:14 GMT / https://hdl.handle.net/2027/njp.32101064101494
Public Domain in the United States, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-us-google

Digitized by Google

Original from
PRINCETON UNIVERSITY

[redacted]

PARENTIBVS SACRVM.

DEC 10 1913 304323

SCT 2761 .328 .412

Digitized by Google

Original from
PRINCETON UNIVERSITY

Generated at Columbia University on 2020-09-12 17:14 GMT / https://hdl.handle.net/2027/njp.32101064101494
Public Domain in the United States, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-us-google

Conspectus:

		pag.
I.	§ 1. De libris manuscriptis	1 — 21
	§ 2. De argumento	21 — 23
	§ 3. De auctore	23 — 45
II.	Editio	46 — 63
III.	Commentarius	64 — 90
IV.	Appendix	91 — 98
V.	Indices	99—108

Generated at Columbia University on 2020-09-12 17:14 GMT / https://hdl.handle.net/2027/njp.32101064101494
Public Domain in the United States, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-us-google

Digitized by Google

Original from
PRINCETON UNIVERSITY

I.

§ 1. De libris manuscriptis.

Michaelis Pselli opusculum, quo de Gregorii Nazianzeni charactere agitur, primus H. O. Coxe, qui tum Bodleianae praeerat, ex codice quodam Oxoniensi publici iuris fecit.[1]) Cuius codicis haud integri apographon ipsius Coxei neglegentia ita depravatum est, ut virorum doctissimorum, quicumque ex eo hauserunt,[2]) nemo certe totum intellexerit. Quodcum perspexisset, *Παπαδόπουλος — Κεραμεύς* adhibito altero codice Hierosolymitano novam et, ut ipse putat, *νοητήν τε καὶ καθαράν* editionem comparavit.[3]) Sed mirum est, quam non fuerit diligens is, qui Coxei neglegentiam suo iure vehementissime carpserat.[4]) Nam praeterquam quod in adornanda sua editione lectiones Bodleiani non ex ipso fonte, sed ex vitiosissimo illo apographo hausit, in excutiendo Hierosolymitano ita neglegens fuit, ut singu-

---

[1]) Catal. cdd. mss. bibl. Bodl. Oxonii 1853, I p. 743—51.

[2]) E. Norden, ant. Kunstprosa I p. 5; II 568; 922, 3. Idem mirum in modum I p. 103, 3 non ex ipso hausit fonte, sed ex Brinkmanni dissertatione de dialogis Platoni false addictis conscripta (p. 5, 1), qui ipse quoque verba attulerat a C. Groteio (Plato and the other companions of Socrate III p. 469), unde et Zeller sumpsit, quae II, 1[4] p. 241, 3 attulit. Praeterea B. Keil, Ath. Mitt. XXIX (1904) p. 383 sq., Sternbach, Wiener Studien XXV (1903) p. 13, 3b. Krumbacher denique de nostro libello pauca disseruit Byz. Ltg.[2] p. 438.

[3]) Journal des Minist. der Volksaufklärung N. S. XXV (Januar 1910) Abt. f. klass. Phil. p. 1—25.

[4]) Depravationum, quas Coxei tantum inscitiae tribuere videtur (p. 2), nonnullas re vera ipso inspecto codice non inveneris. Aliae autem codicis haud integri propriae. De genuinis Bodleiani lectionibus cf. infra p. 6, 3.

Digitized by Google

Original from
PRINCETON UNIVERSITY

Generated at Columbia University on 2020-09-12 17:14 GMT / https://hdl.handle.net/2027/njp.32101064101494
Public Domain in the United States, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-us-google

larem eius virtutem praestantiamque obvelaverit.[1]) Quae cum ita essent, novam libelli, quae omnibus, quicumque possent indagari, codicibus niteretur editionem atque illustrationem Brunone Keil auctore paraveram. Ea iam ad umbilicum adducta et amplissimo philosophorum ordini ad rite capessendos in philosophia honores tradita erat, cum Augustus Mayer libellum recensitum et illustratum in lucem emittit. (BZ XX (1911) p. 27—100). Quamquam virum doctissimum multis in rebus mecum conspirare gaudeo, tamen, cum et recensioni et illustrationi reliquerit nonnulla, recognitam libelli editionem supervacaneam non fore spero. Sumpsit enim ipse quoque Bodleiani, quas quidem attulerit, lectiones ex apographo illo taeterrimo. Hierosolymitanum vero, codicem praestantissimum, totum fere neglexit, utpote qui Papadopuli tantum excussionem minime fidam inspexerit.[2])

---

[1]) Itaque emendationes, quas in editione eius diiudicanda E. K(urtz) fecit (BZ XIX [1910] p. 567), omnes fere in ipso inveniuntur codice. Bodleiani lectiones autem non omnes in annotatione critica afferuntur, ut nonnunquam emendationes, quas ipse codici coniectura videtur inferre, in Coxei apographo iam exstent. cf. p. 5, a. 4 p. 6, a. 12 p. 14, a. 17, p. 17, a. 8 et 10. Sed et earum, quas allatas repudiavit, nonnullae, utpote quae praestent iis, quas aut Hierosolymitanus re vera exhibet aut ex eius apographo habere videtur, ei recipiendae erant velut p. 4 a. 16, p. 6 a. 14, p. 8 a. 8, p. 10 a. 5, p. 21 a. 18 — cf. etiam A. Mayer, BZ XX (1911) p. 28 sq.

[2]) Inde multi manaverunt errores. Ut nonnulla promam exempla, p. 46, 2 Bodleiani (M) *μεγαλοφώνων* (rel. § 26 *μεγαλοφωνίᾳ*) ei arridet, quam lectionem Coxe, quod saepius fecit, coniectando elicuit. Neque enim, quae fuerit genuina lectio codicis multo madore corrupti, nunc iam potest dispici. Ibidem *ζῷον* (rel. § 33 *ζωήν*) ei probatur; ipse autem M praebet reliquorum *ζωήν*. Coxei *ἐνδύνειν* (rel. § 47 *οὐδ' ἐν*) denique profert, quo lacunam, quam non recte ibi statuit (cf. infra p. 20, 2), probet. At non discrepat M a reliquorum memoria — § 12, ut ad H(ierosolymitanum) pergam, Papadopulus ad verbum *κριτικόν* annotaverat commate per errorem interiecto *κῶδ.* (i. e. H) *καί*, M *κρητικόν* (scilicet H et M *κρ.*), unde Mayer (p. 51) *κρητικόν ΝΣ; καὶ* H (cf. etiam Mayer p. 29, 4). In inscriptione non deest *τοῦ* (*θεολ.*) In versu 80 (apud Mayerum) H non *τὴν ἀέρος* sed *τὸν ἀέρος,* in v. 278

Digitized by Google
Original from
PRINCETON UNIVERSITY
Generated at Columbia University on 2020-09-12 17:14 GMT / https://hdl.handle.net/2027/njp.32101064101494
Public Domain in the United States, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-us-google

Idem in laudandis Parisini, quem primus excussit, verbis saepius peccavit (cf. infra ann. 3). Quae denique de codicum auctoritate et affinitate disserit, non plane mihi probantur.[1]) Quam ad quaestionem primo loco accedamus.

§ 1 de libris manuscriptis.

Codices manuscripti, quibus traditur libellus, hi sunt:

1. N = Parisinus bibliothecae nationalis inter graecos 1182, fol. 51^r—54^v, ex quo et Sathas et Boissonade[2]) Psellianorum, quae publici iuris fecerunt, maximam partem prompserunt. bombyc., saec. XIII, alteram manum perpessus est duobus locis.[3])

---

non *ἐπαναγκασθείη* sed *ἀπαν.*, in v. 353 non *ἀποχρῆν* sed *ἀποχρῶν* praebet. Corrigendum vel addendum praeterea § 9 (v. 84) *στήλας Σ*, § 10 (v. 94) *στερρῷ Σ* § 14 (v. 133) *καταμελιττοῦσαν Σ* (v. 136) *εὐμελῶς* P, *ἐμμελῶς* NMV § 20 (v. 197) *οὐδ' ὁ ἐῷος Σ* § 23 (v. 215) *πανταχῇ* HN, *πανταχοῦ Σ*, (v. 222) *ἔμμετρος* con. Norden § 30 (v. 277) *τύχῃ Σ*, § 47 (v. 390) *ἀφίημι καὶ* codd.

[1]) Corporibus potissimum Psellianis, quibus noster libellus traditur, Maasiique, quae non explicantur, disputationibus (p. 30) nisus tria genera distinguit, quae efficiuntur Parisino N, Hierosolymitano H, reliqui agminis consensu Σ. Quae genera nulla dicit inter se affinitate coniuncta esse. Itaque, quas et N et H contra HΣ vel NΣ praebeat lectiones bonas, eas coniectura ortas esse.

[2]) Boissonade, *Ψελλός*. Norimbergae 1838; Sathas, bibl. Graec. med. aevi IV, V Par. 1874/76.

[3]) Parisini lectiones, quas Mayer dicit afferre omnes (p. 45, 2), hisce locis corrigendae vel supplendae sunt:

	Mayer	cum esset in ann. afferendum
§ 2 (v. 14)	—	*δεικτικοὺς ἀγῶνας* N
(v. 17)	—	*ἄλλων* M *ἄλλως* HNPV
§ 4 (v. 31)	—	*ἀπέσπασε* N
§ 6 (v. 50)	—	*διαγαπῶ* N
(v. 53)	—	*τῆς προσθήκης* N
§ 8 (v. 71)	—	*ἀπεικάσαις* H, *ἀπεικάσοις Σ*, *ἀπεικάσῃς* N
§ 9 (v. 82)	—	*γέγονε* H, *ἔδοξε* NΣ
(v. 83)	—	*ἀνταλλαξάμεναι* N

Generated at Columbia University on 2020-09-12 17:14 GMT / https://hdl.handle.net/2027/njp.32101064101494
Public Domain in the United States, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-us-google
Digitized by Google
Original from PRINCETON UNIVERSITY

2. H = Hierosolymitanus Sancti Sepulcri gr. 108, fol. 1r ad 6v, bombyc., saec. XIII.[1])

§ 10	(v. 85) γεγονώς Σ	γεγονώς ΝΣ
	(v. 89) —	συνδοιάσαι Ν
§ 14	(v. 132) —	φημὶ δὴ Ν
§ 15	(v. 139) —	ὑποπίπτει Ν
§ 16	(v. 150) συνεξύφανας Ν	συνεξύφακας Ν
	(v. 151) μήτε Σ	μήτε ΝΣ
	(v. 155) —	ἅμμης Ν
§ 17	(v. 170) καὶ om. Ν	deest in omnibus codd.
§ 20	(v. 192) προσχεῖται Η	προσχ. Η, προχεῖται Ν, προσεῖται Σ
	(v. 193) συνανάγει ΝΗ	συναγάγῃ ΝΗ
§ 22	(v. 204) —	ὅπου Ν
§ 23	(v. 216) —	καλλιρημονέστερον Ν
§ 31	(v. 282) —	ἐπιτείνων Ν
§ 36	(v. 314) (ἐκπυρινισμοῖς ΝΗ) ἐκπυρηνισμοῖς Σ	ἐκπυρηνισμοῖς ΗΣ ἐκπυρρηνισμοῖς Ν
§ 38	(v. 330) —	τῆς ψυχῆς Ν
§ 41	(v. 342) —	γε Η om. ΝΣ
	(v. 350) —	τεμών ΗΣ, τεμεῖν Ν
§ 42	(v. 354) —	σπεῖραν Ν
§ 44	(v. 368) —	συμπληρωτικαῖς ΝΜV
§ 46	(v. 380) —	τὸ ἠθικὸν Ν
§ 47	(v. 389) —	δόγμά τι ΝΡΜ
	(v. 391) —	σκέτεως Ν
§ 51	(v. 414) —	τῶν λόγων Η, τῶν λόγον Ν, τὸν λόγον Σ
	(v. 414) —	γινόμενος ΝΣ
	(v. 417) —	ἁπανταχοῦ ΝVΜ
	(v. 418) —	λόγους ἀριθμητικούς Η, λ. ῥυθμικούς Ν, λόγ. ἀριθμητικῆς Σ
§ 52	(v. 421) —	ἁπανταχοῦ ΝΣ

[1]) Papadopuli, qui eum primus excussit (l. l.), errores hi sunt:

	P-K	H
pag. 3 vers. 2/3	πρὸς τῶν ἑρμ.... ὡραισμῶν	πρ. τὸν τῆς ἑρμ.... ὡραισμόν
3, 6	πρὸς ἄλλοις	παρ᾽ ἄλλοις
4, 1	μετὰ τῶν πάντων	ἕνα τ. π.
ann. 11	συνναέστω	συνναέτω
v. 15	ἐκεῖνο	ἐκεῖνος

Generated at Columbia University on 2020-09-12 17:14 GMT / https://hdl.handle.net/2027/njp.32101064101494
Public Domain in the United States, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-us-google

Digitized by Google
Original from PRINCETON UNIVERSITY

3. P = Vaticanus Palatinus gr. 402, fol. 380r—387v, olim monasterii Basileensis ordinis Praedicatorum, deinde

---

	ann. 15 *ἐπιμέρους*	*ἐπὶ μέρους*
	v. 20 *ῥητάς*	*᾿ρετάς*
	22 *μίαν*	*πρὸς μίαν*
5, 1	post *μέσην* om. P-K *παρασυνάξας καὶ ταύτην τῇ ὑπερβολαίᾳ εἶτα δὴ νοερῶς*	
2	*κύκλον*	*κύκνον*
	ann. 3 *παλιμπάνω*	*καταλιμπάνω*
	ann. 4 *ῥοδονιᾷ*	*ῥοδωνιᾷ*
6,15	(ann. 12) *τὴν ἀέρος ἔχοντα*(sic!) *χρειάν*	*τὸν ἀέρος ἔχοντα χροιάν*
16	*παντάρκη*	*παντάρβη*
7,8	*Νικήτας*	*νικήτης*
8,8	in contextu false *λοιπῶν* in ann. 7 recte *λόγων*	
9	*ἐπλήγωσε* (sic!)	*ἐπλήρωσε*
18	*ἐπαίνων*	*ἐπαινῶν*
10,21	*ἐλέγξει σοι*	*ἐλέγξει σε*
11,3	*παραυξῆσαι*	*παραυξῆσαί τι*
5	*προσθέσεσί τε*	*προθέσεσί τισι*
10	*καινά ⟨τε⟩*	*τε* exstat
11	*συντιθέντες*	*συνθέντες*
12,	ann. 1 *διαστήσῃ*	*διαστήσει*
	v. 2 *συνανάγει*	*συναγάγῃ*
11	*πιστεύει*	*πιέσει*
13,4	*καταλήξεις*	*καταλίξεις*
14	*καταπεπτωκώς*	*καταπεπωκώς*
14,6	*διέστησεν*	*διέστηκεν*
15,2	*κῶμος*	*κόσμος*
15	*ἐπαναγκασθείη*	*ἀπαναγκασθείη*
19	*φορτικόν*	*φορτικός*
16,18	*οὐκ ἄλλος*	*οὐκ ἂν ἄλλος*
20	*σφιγμούς*	*σφυγμούς*
24	*ἐκπυρινισμοῖς*	*ἐκπυρηνισμοῖς*
26	*ἐμμελεῖς*	*εὐμελεῖς*
17,18	*τοὺς λόγους*	*τὸν λόγον*
20	*Ἀρκείσιος*; ann. 10 *κῶδ. ἀρκίσειος*	*ὁ ἀρκίσειος*
18,5	*προσοικονομεῖν*	*προοικονομεῖν*
6	*ἀποχρῆν*	*ἀποχρῶν*

Generated at Columbia University on 2020-09-12 17:14 GMT / https://hdl.handle.net/2027/njp.32101064101494
Public Domain in the United States, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-us-google

Digitized by Google

Original from PRINCETON UNIVERSITY

Frobenii, membr., nitidissime scriptus, quem saec. XI exaratum esse annotat Stevenson,[1]) nec aliter sentire eos, qui nunc Vaticanae palaeographicis incumbunt, bibliothecae moderator P. Ehrle, qua est benignitate, mecum communicavit. Attamen viri doctissimi et in palaeographicis optime versati, Bruno Keil et Augustus Ehrhard, in saec. XII collocandum esse eum censent. Quam ad sententiam eo minus dubito accedere, quod non ea est codicis auctoritas, qua librum ipsius Pselli fere temporibus conscriptum florere iure speraveris.[2])

4. V = Marcianus gr. 524, fol. 160r—165r, chartac., saec. circiter XIV.

5. M = Bodleianus gr. 189, fol. 195r—198r, olim col. Claromontani Paris. (Meerm. Auctor. T. 1. 11), bombyc., saec. XV in., solus in margine exhibet nonnullas lectiones varias. Loci evanidi ab altera, ut videtur, manu vestigiis prioris litteraturae instanti interdum repicti sunt. Eo autem ad photographiam denuo a me collato plus ducentas inveni lectiones, quibus in eruendis Coxe, qui primus eum excussit (l. l.), peccaverat. Nam praeterquam quod codicis recentis multoque madore corrupti sane difficilis est excussio, in iis, quae in aperto erant, permagna ille usus est levitate.[3])

19,10	*πέφυκε*	*ἀφῆκε*
20,5	*ἐπ' ἄλλης*	*ἐπ' ἄλλοις*
23	*ἐπιδαψιλεύεται*	*ἐπ. δέ*
21,1	*εἰρηνικοῦ*	*εἰρωνικοῦ*
20	*λεγόμενα*	*λελεγμένα*
22,1	*ἑστιάσθητι*	*ἑστιάθητι*

[1]) Bibl. Apost. Vatic. I p. 261.

[2]) Mayero ipsi quoque Stevensonis iudicium scrupulos movit (p. 35, 1).

[3]) Quae errata in medium proferre in animo non habueram. Sed falsis Coxei lectionibus a Papadopulo et Mayero saepissime laudatis genuinas Bodleiani scripturas iam mihi afferendas esse puto, praesertim cum in annotatione critica peculiariter non referantur.

	Coxe	M
§ 1	*τῶν ἑρμηνείας*	*φ* 195r *τῆς ἑρμ.*
	συστείλας	*συστείλλας*

Generated at Columbia University on 2020-09-12 17:14 GMT / https://hdl.handle.net/2027/njp.32101064101494
Public Domain in the United States, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-us-google

Digitized by Google

Original from
PRINCETON UNIVERSITY

6. **B = Monacensis, bibl. reg. Bavaricae gr. 98, fol. 399^{r} ad 408^{r}, chartac., saec. XVI. Exaratus a Georgio quodam,**

---

§ 2	*ἡμετέρην*	*ἡμιτελῆ*
	τελείας καὶ ἀπηρτισμένας	*τελεῖαν καὶ ἀπηρτισμένην*
	ἐπὶ Μαραθῶνος	*ἐκ Μ.*
§ 3	*καταμεράσαντα*	*κατακεράσαντα*
§ 4	*ἀπορρήτ . .*	*ἀπορρήτως*
	τοῦ ἑαυτοῦ συγγράμματος	*τοῖς ἑαυτοῦ συγγράμασιν* (*ν* del.)
	ὀκνοῦ	*οὐνοῦ* (i. e. *οὐρανοῦ*)
	συνέτῳ	*συνναέτω*
§ 5	*μιᾶς διαυλωνίας*	*μίαν διαυλωνίσας*
	τοιοῦτο μέλος	*τοιοῦτον μ.*
	μέλλει	*μέλοι*
	M In margine ad *τὸν κύκνον* vocem *γρ. τοῦ κύκνου*	
	ὑπερεφώνησε	*-σεν*
§ 6	*ἐγὼ γ᾽οὖν*	*ἔγωγ᾽ οὖν*
	ἤσκησαν τό	*ἠσκήσαντο*
§ 7	*προσοχθήσειε*	*προσοχθίσειε*, prior *ι* in corr.
	ἐκδηλότερα, τεχνικώτερα	*-ρον, -ρον*
	πεπληγμένον	*πεπλεγμένον*
	ἵνα εἰ δεῖ εἰς	*ἵν᾽ εἰδείης*
	αὐτῶν ἁπλῶν	*ἐκ τ. ἁ.*
§ 8	*ἐρριφίλτατα*	*ἐρριφίλτατε*
	τοὺς γνάθους	*τὰς γν.*
	πλάττοντα	*πλήττοντα*
	ἀέρα om.	*ἀέρα*
	τὰς ψύχας	*τὴν ψυχήν*
	πρὸς ἑαυτοῦ	*φ* 195^{v} *πρὸς ἑαυτά*
	ἀναπει . . σοις	*ἂν ἀπεικάσοις*
	ταχεῖα	*τραχεῖα*
§ 9	*ἐστείλαντο*	*ἐστείλλαντο*
	πρὸς αὐτάς	*πρ. αὐτά*
	καθάπερ	*καθά που*
	ἄλλως [?]	*ἀέρα*
	τὴν φλεγ.	*τὸν φλεγ.*
	ἔδειξε	*ἔδοξε*
	στείλας	*στήλας*
§ 10	*μέγας ἔμπορος*	*μαγαλέμπορος*
	ἐποίει	*ἐπρίατο*
	ἀλλὰ καί	*ἀλλὰ μή*
	ἀλλὰ καὶ ὡς	hoc loco nil certi potest dispici.

Generated at Columbia University on 2020-09-12 17:14 GMT / https://hdl.handle.net/2027/njp.32101064101494
Public Domain in the United States, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-us-google
Digitized by Google
Original from PRINCETON UNIVERSITY

cui fuit cognomen Tryphonius (cf. Hardt, cat. codd. mss. bibl. reg. Bav. I p. 513 et Gardthausen, griech. Palaeographie

---

	ἂν σωφείρ	*ἐκ σ.*
	ἵν᾽ ἀπὸ μὲν τῆς προλ.	*ἵνα πολὺ τῆς πρ.*
	πρὸς τοὺς τῶν ἑαυτῶν	*πρὸς τὴν τῶν ἑαυτοῦ*
	συνήνεγκαι ἔμφασιν	*συνήνεγκε σύμφρασιν*
	ταῖς εἴδεσιν	*τοῖς εἴδ.*
§ 11	*τούτων*	*τοῦ τῶν*
	ἴσους ἀπηριθμήσαμεν	*ὅσους ἀπηριθμησάμην*
	ὀνομάτων	*ῥημάτων*
	ἐσθῆτά γε	*ἐπεὶ τοί γε*
	τῶν ἰδιολ.	*τοῖς ἰδιολ.*
	οὔπω γε	*οὔπω γάρ*
§ 13	*ἐν αὐτῷ*	*ἐν οὐνῷ* (i. e. *οὐρανῷ*)
	αὐτοὺς ζῶντας	*οὐ τοὺς ζ.*
	πρὸς τὸ ἦχος	*πρὸς τὸν ἦχον*
	τούτων Ἑλλ.	*τὰ τῶν Ἑλλ.*
	πρεσβέων	*πρεσβεύων*
	ἐν τοῖς κρ. τοῦτον	*τοῦτον* (a scriba del.) *ἐν τοῖς κρ. τοῦτον*
	ἐρυθμίασε	*ἐρυθ. υ* in corr.
	συνεπενέγκωμεν	*συνειπενέγκωμεν*
	μιᾶς	*μέρος*
§ 14	*ἐκλέγετον*	*ἐκλέγεται*
	μακάριος [?]	*μακάριος*
	οὐχ εὔηχον	*οὐκ εὔ.*
	ἐναρμόνιαν	*ἐναρμόνιον*
	ἐσπούδακε	*-κεν*
	εὐήροτον	*εὔκροτον*
	ἐκείνους	*ἐκεῖνον*
	ἑκαστοῦ	*ἑαυτοῦ*
§ 15	*ὑπερεκπίπτομεν*	*φ* 196^{r} *ὑπερεκπίπτειν ἡμῶν*
	ἀλλ᾽ ὡς	*ἄλλως*
	οὐχ. ει . . ῥήματος μάλιστα συνελείπατο ἀποχρῆσαι	*οὐ γὰρ εἰ . . ῥήματα κάλλιστα συνελέξατο ἀποχρῶσαν*
	αἰσθητικὸν κάλλος	*αἰσθητὸν ι κάλλος*
	ἐ . . . καλτος [?]	*ἐπτοημένος*
§ 16	*ἀποδείγματι*	*παραδείγματι* (per comp. exarat.)
	(cf. etiam § 17 [*φ* 196^{r} 13], § 24 [*φ* 196^{v} 6], § 30 [*φ* 196^{v} 26])	
	In margine compendii explicandi causa, ut videtur, *-αραδείγματι*	
	δαφνάς	*διαφυάς*

Digitized by Google

Original from PRINCETON UNIVERSITY

Generated at Columbia University on 2020-09-12 17:14 GMT / https://hdl.handle.net/2027/njp.32101064101494
Public Domain in the United States, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-us-google

p. 322). Erat autem Monembasiota (cf. Vogel-Gardthausen, die griech. Schreiber des Mitt. und der Renaiss. p. 86).

	ἀναρρηγμένους	ἀνερρ.
	συντεθειμένα	-μένως
	νενόσηκε	-κεν
	τὸ ὁρμαθέν	τὸν ὁρμαθόν
§ 17	ὅπερ	ὅπη
	δ' ἐπεί	δ' ὅπη
	ἀνανεύσης	ἀνανεύσεις
	πεδ . .	παραδείγματι
	πεποίηκεν καί	πεποίηκεν, πεποιηκώς in corr.; καί deest
	ἥρμοσε	ἐνήρμοσε
§ 18	ἐάσεις	ἐάσης
	ὅτι οὐδέν	ὁ δὲ οὐδέ
	παρηύξησεν	-σε
	τὰς θήρας	τῆς θ.
	τὸν σωφρονώτατον	τὴν ἐκφώνησιν
§ 19	περιτρέχοντες	-χοντα
	διαφέροντι	διαφερόντως
§ 20	οὐχ ἔχει	οὐκ ἔχω
	συναγάγει	συναγάγη
	ποτήσει	ποιήσει
§ 21	τῶν ψυχῶν	τῆς ψυχῆς
	οὐχ ἀναπ.	οὐκ ἀναπ.
	στρογγύλιον	στρογγύλον
	μέχρι	μέχρις
	πέσει	πιέσει
§ 22	κέχρηται	κέχυται
	οὐχ ἄν	οὐκ ἄν
§ 23	πάντων	πανταχοῦ
	ἐπάρξει	ἐπάρξη
	ἁρμόσ . .	φ 196ᵛ ἁρμόσας
§ 24	πολιτικώτερας, φιλοσοφωτέρας	-ρον, -φώτερον
	ῥητορικάς	ῥητορικῆς
	ποιήσας	ποιώσας
	πέδον	παράδειγμα
	ὅτι δανόν	ὅτι δ' ἄν
	ἐπιτηδεύσατο	ἐπετ.
§ 25	ὑπολαβόντες	. . λαβόντες
	τί μέν	τεμών

Digitized by Google
Original from PRINCETON UNIVERSITY
Generated at Columbia University on 2020-09-12 17:14 GMT / https://hdl.handle.net/2027/njp.32101064101494
Public Domain in the United States, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-us-google

7. E_1 = Scorialensis (Φ—III—1) gr. 217, fol. 222[v] ad 235[r], chartac., XVI s. In codicis titulo leguntur *τὸ παρὸν*

	ἀφῆκε	-κεν
§ 26	φιλοσοφίας μέν	φιλοσοφίαν μέν
	μεγαλοφώνων	μεγαλ . . . plura non licet discernere
	τῆς δὲ ῥητορικῆς γλωττᾷ νοός	τὴν δὲ ῥητορικὴν γλῶττᾳ νοός
	δυσεκφωνητῶν	-φώνητα
	αἰσθήσεως	nil certi possum elicere
	ὑψηλολογίας	-γίαν
	χαρίζει	χαρίζεται
	ἀναπτυσσόντων κατὰ θεωρίας	ἀναπτύσσονται κ. θεωρίαν
§ 27	μόνων	μόνον
	καὶ δογμ.	οἱ δογμ.
§ 28	πρὸς τούτους	πρ. τούτοις
§ 29	εἰδημάτων	εἰδήμων
	πλάνησις	πλάτος ut videtur
	τὰς δὲ διττάς	τάς τε δ.
§ 30	πέδοις [?]	παραδείγμασι
	ὅπερ μὲν τύχῃ	ὅπῃ μ. τ.
	ἀλλ' ὅτι	ἄλλο τι
§ 31	εἰς	ἐς
	τίθησι	-σιν
		πε
	πεύσεσιν	ψύσεσιν
		ας
§ 32	χωριστούς	χωριστούς
	ὅσα	φ 197[r] ὅσον
	ἄνω . . . θησ.	ἄνω ἐᾷ θησ.
§ 33	νεανίζεται	νεανιεύεται
	ζῷον	ζωήν
§ 35	συμβουλευτικὸν γὰρ	συμβουλεύει τε γὰρ
	ἐπιτιμήσεως	ἐπιτιμήσεως altera i in corr. ex η
		οι
	ἔχοι	ἔχει
	περὶ τῆς ψυχῆς	περί τὴν ψυχήν
	in marg. πρὸς τὴν ψυχήν	ψυχήν tantum dispicere possum
§ 36	αὐπληκτικοί	ἐκπληκτικοί
	καλήσῃ	κολάσῃ in marg. nescio quid
		τὸ
§ 37	καὶ τοιοῦτον εἶδος	καὶ τοιοῦτον εἶδ.
§ 39	εἰς τὸ β.	ἐς τὸ β.

Digitized by Google
Original from PRINCETON UNIVERSITY
Generated at Columbia University on 2020-09-12 17:14 GMT / https://hdl.handle.net/2027/njp.32101064101494
Public Domain in the United States, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-us-google

βιβλίον κτῆμά ἐστι Γεωργίου κόμητος Κορινϑ. τοῦ ἐκ Μο-

---

§ 41 *εἰς τὸ οὐκ*	*εἰς οὐκ*
ἀπήρτησε	*-σεν*
§ 42 *διαναλύει*	*ἀναλύει*
§ 43 *οὐμενοῦν*	*οὔμενουν*
ἀνηϑοποίητος	*ἀνηϑυποιότατος*
συμπληρωταῖς	*φ* 197v *-ρωτικαῖς*
καταστιβαῖς	*καταστικαῖς*
τούτων	*τοῦτο*
§ 44 *τὰς δέ*	*τάς τε*
§ 45 *ἐκπεσοῖ*	*ἐκπέσῃ*
§ 46 *καταρϑοῖ*	*κατορϑοῖ*
ἀσυγέλωστα	*ἀσύγκλωστα*
§ 47 *ἐστιν*	*ἐστι*
οὐ καὶ οἷς	*οὐκ ἐν οἷς*
ἐνδύνειν	*οὐδ' ἐν*
ἀρειοτέρων	*ἀστειοτέρων*
ὑψηλοτέρης	*-τέρας*
§ 48 *ἐπεί τε*	*ἐπεί τοι*
τοιοῦτος	*τοιοῦτον*, in marg. nescio quid, agnoscitur *γρ.*
§ 49 *σκοϑεῖναι*	*συνϑεῖναι*
§ 50 *ἀπορεῖν*	in marg. ad vocem *ἀπορεῖν γρ. ἐπαπορεῖν*
ὑπὸ τέχναις	*ἐπί τ.*
ἄλλα	*ἄλλοι*
καὶ ἀποσχεδιάσας	*καί* deest
τητούμενα	*ζητούμενα*
γονιμωτάταις τε καὶ ποριμωτάταις	*γονιμώτατος καὶ ποριμώτατος*
§ 51 *παρὰ μέρους*	*παρὰ μέρος*
τὰς πλείστας	*τὰς πλείστους*
ἀνηδόμενος	*ἐνηδόμενος*
διακενῶν	*διώκων*
§ 52 *περιβολιμόν*	*-κόν*
§ 53 *ὅσα*	*ὅσον*
ἑκατέροις	*ἑκάτερον*
εἰρωτικοῦ	*εἰρωνικοῦ* ut videtur
§ 54 *πέπονϑε*	*-ϑεν*
§ 55 *παντοίαν*	*-οίως*

Digitized by Google

Original from
PRINCETON UNIVERSITY

Generated at Columbia University on 2020-09-12 17:14 GMT / https://hdl.handle.net/2027/njp.32101064101494
Public Domain in the United States, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-us-google

νεμβασίας. Fuit olim Antonini Augustini episcopi Tarraconensis.[1])

8. E_2 = Scorialensis gr. 245 (Υ—I—9), fol. 90ᵛ—98ʳ, chartac., saec. XVI. Ex col. Hurtadonis de Mendoza.[2]) Ab altera quadam manu interdum emendatus.

9. A = Ambrosianus gr. 530 (M 84 sup.) fol. 145ᵛ—154ᵛ, chartac., saec. XVI.[3])

Quorum NHPVE$_2$ ex schedis photographice depictis excussi. Vaticani tabulas phototypicas Bruno Keil meum in usum benigne suppeditavit. Monacensem autem Argentoratum missum ut ipsum inspicere possem, summa regiae bibl. Bavaricae liberalitate factum est. Scorialensem priorem Ambrosianumque, qui mihi ex Mayeri editione innotuerunt, inspicere supersedi. Illum enim nonnullis collatis foliis Mayer dicit a Monacensi alienum non esse (p. 34), Ambrosianum autem ex ipso Scorialensi manasse (p. 100, cf. etiam infra p. 16). In afferendis igitur codicum lectionibus E_1 A Monacensi adiungam.

Quoniam codices enumeravi et breviter descripsi, sequitur, ut explicem, quae inter eos intercedat ratio atque familiaritas et quanti quisque aestimandus sit.

Omnes libros nostros uno eodemque ex archetypo

	καθίστησι	*καθιστῶν*
	ὡς	*ὡς φ* 198ʳ *ὡς*
	ἰχνεῖ	*ἰσχύει*
	ἐπιγραμμάτων	*ἐπιχειρημάτων*

§ 56 *ἰσχυρότερος καὶ βαθύτερος* et hoc et reliquorum *ἰσχυροτέρας καὶ βαθυτέρας* ex compendio ibi allato possunt elici

§ 57	*λόγου*	*λόγου* in corr. *λέγειν*
	ἔσθ . . μάθητι	*ἐσθιάθητι*

[1]) cf. Miller, catal. des mss. grecs de la bibl. de l'Escurial, Paris. 1848, p. 164, 2 et Leo Allatius CXXII, 521 Migne.

[2]) cf. Miller, l. l. p. 187 et Graux, bibl. de l'école des hautes études 46, 163.

[3]) Exstat etiam libellus in libro quodam recentissimo. Quem iam licet neglegere, cum saec. XVIII exaratus sit. cf. Papad.-Keram. *Ἱεροσολυμιτικὴ βιβλιοθήκη* IV, 393.

Digitized by Google
Original from PRINCETON UNIVERSITY
Generated at Columbia University on 2020-09-12 17:14 GMT / https://hdl.handle.net/2027/njp.32101064101494
Public Domain in the United States, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-us-google

fluxisse corruptelis probatur, quibus laborant omnes. Exhibent enim, ut nonnulla proferam exempla:

§ 4 *νόημα* cum sit reponendum *νᾶμα*

§ 5 *ζῆλον ἀρχαῖον*	*ζ. ἀρχαίων*
παρασυνάξας	*παρασυνάψας*
§ 8 *ὠθοῦντα*	*ἐνωθοῦντα*
§ 12 *κρητικὸν Λογγῖνον*	*κριτικὸν Λ.*
§ 22 *εὐπερίοδον*	*ἀπερίοδον*
§ 26 *διέστηκε*	del.
§ 33 *καί ποτε*	*καὶ* del.
§ 36 *κολάσῃ*	*χαλάσῃ*
§ 41 *τεμών* (*τεμεῖν* N)	*συντεμών*

Lacuna statuenda § 2, ubi cdd. *πράξεως* exhibent, cum sit supplendum < *λέξεως καὶ* > *πράξεως*. § 7 *τόλμῃ ἢ τέχνῃ*, supplendum *τόλμῃ* < *μᾶλλον* > *ἢ τέχνῃ*. § 46 nonnulla excidisse docent *ἀμφοτέρων* et *ἑκατέρων* verba, quae non habent, ad quae referantur. § 19 denique *κοινὰ παραλαβόντες ὀνόματα* [*ἀλλὰ μὴ καινά*] *τε καὶ περιτρέχοντα* exstat mirum glossema *ἀλλὰ μὴ καινά* ad verba *κοινὰ ὀνόματα*.

Librorum agmen si dispicere conamur, primum videmus eos in genera discedere duo, quorum alterius est NH = α, alterius PVMBE$_2$ (E$_1$A) = β. De quo videas haec exempla:

α	β
§ 4 *ἐκ τοῦ οὐρανοῦ*	*ἐκτὸς οὐρανοῦ*
ἐπέχεε	*ἐπέχει*
§ 9 *στήλης*	*στήλας*
§ 12 *εὐτυχήκασι* H, *ηὐτ.* N	*ἠτυχήκασι*
§ 23 *ἑαυτῷ*	*αὐτῷ*
§ 24 *πηγήν*	*ψυχήν*
§ 27 *Ἡρακλείτειοι*	*Ἡρακλείτιδοι*
§ 29 *ἀρχοειδεῖς*	*ἀρχαιοειδεῖς*
§ 41 *κροτεῖν*	*κρατεῖν*
§ 49 *ὀνόματα*	*νοήματα*
§ 55 *ἡ τοῦ λόγου τέχνη*	*ἡ τοῦ Ἡλίου τέχνη*
§ 56 *ἀνόμοιος*	*ὅμοιος*

Generated at Columbia University on 2020-09-12 17:14 GMT / https://hdl.handle.net/2027/njp.32101064101494
Public Domain in the United States, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-us-google
Digitized by Google
Original from PRINCETON UNIVERSITY

Praestat genus *α* et ne unum quidem inveneris exemplum, in quo, num generis *β* memoria praeferenda sit, incertus haereas. Itaque, cum propriis non excellat lectionibus, hoc ab ipso archetypo nullo alio interiecto codice non videtur originem duxisse.

Ut quaestionem de generis *β* affinitate motam profligem, dubium non est, quin VMBE$_2$ (E$_1$ A) artiore quodam vinculo inter se sint coniuncti. Quae res hisce probatur exemplis:

	α + P	*β*—P
§ 2	*ἀγῶνας*	*πολέμους*
§ 8	*εὔογκα μέν*	*μέν* om.
§ 14	*Διονύσιος ὁ πάνυ* (a) *ὁ Δ. ὁ πάνυ* (P)	*ὁ Δ. οὐ πάνυ*
§ 15	*εὐέπειαν*	*εὐπρέπειαν*
§ 17	*οἶδε*	*ὧδε*
§ 18	*φιλοτεχνούμενος*	*λογοτεχνούμενος*
§ 27	*γνωμοτυπίας*	*γνωμοτυπίαις*
§ 32	*ἔχει*	*εἶχε*
§ 39	*ἐξεργάζεται*	*ἐξεργ. μέν*
§ 40	*τῆς ἰδέας*	*τὰς ἰδέας*
§ 56	*εὐφραδής*	*ἀφραδής*
§ 57	*ὡς καὶ*	*καί* om.

Quod (*β*—P) agminis codices in § 9 *οὐδ' ὁμοῦ* praebentes (*οὐδαμοῦ α* + P) genuina Pselli verba fidelius videntur servasse, id in communi eorum archetypo coniectura temptatum esse veri simile est, praesertim cum Marciani manus lectionem mancam *οὐδ' ὁμοῦ* in *οὐχ ὁμοῦ* correxerit.

Quibus allatis iam licet cognoscere Vaticanum P a reliquis familiae suae exemplis discessisse, antequam illa, depravationibus coniecturaque foedata, ab universi archetypi memoria magis magisque recesserunt. Ipse codex P non est magnae auctoritatis. Multa tradit falsa,[1]) cf. § 6

---

[1]) Attamen errat Mayer (p. 46, 1) plicatura deceptus, quod § 13 eum *τόπον* pro *τοῦτον* praebere existimat.

Digitized by Google | Original from PRINCETON UNIVERSITY
Generated at Columbia University on 2020-09-12 17:14 GMT / https://hdl.handle.net/2027/njp.32101064101494 Public Domain in the United States, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-us-google

ἐννεαρίζω, συλλήσαντα § 8 *λαβυρίνθους* § 10 *χρυσοκόλλητον καὶ χρυσόδετον, Κοπελλιανός* § 12 *χρῆσιν* pro *κρίσιν* § 18 *προσήρμοσε* § 39 in. *μὲν* om. § 57 *ἀλλ' ἐμοὶ νῦν ὁ λόγος ἀρχὴ τοῦ λέγειν.* § 10, in qua Gregorii verba laudantur (cf. comment. p. 70) cum iis conspirare videtur *πολύτιμον* contra reliquorum *πολυτίμητον* afferens. Sed hoc scribae cuidam, qui nimis callide ad Gregorii verborum fidem lectionem sanavit, tribuere licet. Neque enim veri est dissimile ab ipso Psello ex memoria Theologi verba repetenti *πολυτίμητον* pro *πολύτιμον* datum esse.

Ut Vaticanus, ita Bodleianus reliquos stirpis suae codices VBE$_2$ (E$_1$A) postea deseruit. Cuius rei satis habeo haec promere exempla:

	α + PM	β—PM
§ 9	*αἱ μέν*	*οἱ μέν*
	τὸν ἀέρος (α), *τὸν ἀέρα* (PM)	*τοῦ ἀέρος*
		νο
§ 10	*Σμυρναῖος*	*συνεναῖος* (*-ναίους* B)
§ 12	—	*ἕνεκα τῆς κρίσεως* glossema addunt post *Διονύσιον*
	Λήμνιον	*Λίμνιον*
§ 14	*ἐκείνῳ*	*ἐκείνοις*
§ 15	*συνειλοχώς*	*συνειληχώς*
§ 16	—	*τῶν λίθων ἢ τοὺς χλοάζοντας* om.
§ 20	*εἴτε συναγάγῃ*	*οὔτε* (B in marg. *ἴσως εἴτε*) *σ.*
§ 23	*προβαίνων*	om.
§ 26	*ἢ τῶν*	om.
§ 39	*ἀπολογούμενος* (*διαλεγ.* H)	*ἀπολεγόμενος*

§ 16 autem ex coniectura ut videtur VBE$_2$ (E$_1$A) rectam elicuerunt lectionem *συνεξύφαγκας*, cum N *συνεξύφακας* HPM *-ύφαγκα* praebeant.

Ipse Bodleianus scribarum incuria valde inquinatus est. cf. § 7 *ἐρριφίλτατέ μοι* pro *ἔρριπται, φίλτατέ μοι* § 16 *χρή-*

Generated at Columbia University on 2020-09-12 17:14 GMT / https://hdl.handle.net/2027/njp.32101064101494
Public Domain in the United States, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-us-google
Digitized by Google
Original from
PRINCETON UNIVERSITY

σιμον pro *χρήσομαι* § 39 *οὐδ' ἐκ τῆς 'Ολυμπιακῆς* pro *οὐδὲν τῆς 'Ολ.* § 56 *τὰ μὲν προοίμια καὶ ἐννοίας* pro *τὰς μὲν προοιμιακὰς ἐννοίας*. Glossis autem depravatus § 3 *αὐτὸν* [*ἑαυτὸν μᾶλλον*] § 43 *διαπλάττων* (rel. *μεταπλάττων*) [*μᾶλλον δὲ μεταπλάττων*]. Coniectura saepius verba videtur temptavisse velut § 6 *ἐνκιθαρίζω* pro *ἐνεαρίζω* § 13 *εὐρυθμίασε* pro *ἠρίθμησε* § 20 *ἐπεισάγειν* pro *ἐπινάειν* § 26 *θεωρίας* pro *ἱστορίας* § 2 denique *ἄλλων* pro *ἄλλως* exhibet, quod recipiendum puto. Cum N autem facit in bonis tradendis lectionibus

§ 2 *παρὰ δὲ τοῦ Σ.*	*δὲ* om. rel.
§ 15 *ἄλλως*	*ἄλλον* rel.

Tres in margine exhibet lectiones varias, quarum § 49 *τίθησι* (cod. *δείκνυσιν*) § 50 *ἐπαπορεῖν* (cod. *ἀπορεῖν*) cum reliquorum conspirant memoria. In § 5 autem mancam lectionem *τοῦ κύκνου* pro *τὸν κύκνον* exhibet.

Restat, ut ad reliquorum familiae *β* librorum VBE_2 (E_1A) familiaritatem autoritatemque inquirendam accedamus. Corpora Pselliana BE_1E_2 codicum, quibus libellus noster traditur, easdem dissertationes continent ultimamque in fine eodem modo decurtatam.[1]) Huc accedit, quod, ut iam supra commemoravimus, E_1 Georgii Monembasiotae fuisse titulo indicatur. Idem, cui cognomen fuit Tryphon, et Monacensem B scripsisse traditur (cf. supra p. 7). E_2 autem ex bibliotheca Hurtadonis de Mendoza sumptus est, qui Tryphonis temporibus Venetis moratus multos ibi codices coempsit (cf. Mayer p. 33), ut, unde Psellianus eius codex manaverit, in aperto sit. Ambrosianus denique ipse quoque omnia Tryphonis codicum Pselliana praebet excepta prima ultimaque dissertatione, quas omisit.[2]) Itaque, cum E_1

---

[1]) cf. Hardt, l. l. I, 514 sqq.; Miller, l. l. p. 164 sqq. et p. 187 sq. et Mayer p. 30.

[2]) cf. Martini et Bassi, cat. cdd. gr. bibl. Ambr. II p. 640 sqq. et Mayer p. 100.

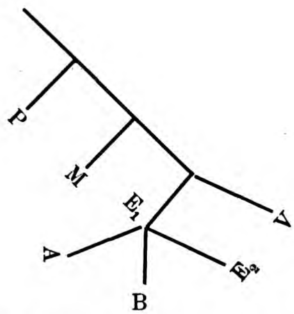
Digitized by Google

Original from
PRINCETON UNIVERSITY

Generated at Columbia University on 2020-09-12 17:14 GMT / https://hdl.handle.net/2027/njp.32101064101494
Public Domain in the United States, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-us-google

omnium sit vetustissimus (cf. Mayer p. 33) ipsiusque fuerit Tryphonis, libri BE_2A autem in Tryphonis officina pro aliis conscripti sint, hos ex illo fluxisse verisimile est. Marcianum V autem ex Tryphonis codicis sylloga hausisse singulis, quas continet, dissertationibus confirmatur, quamquam non omnia eius Pselliana praebet.[1]) Itaque, cum sit priore Scorialensi vetustior, hic et Marcianus ab eodem archetypo originem videntur duxisse. Alterius classis *β* librorum autem omnium Marcianus vitia perpessus est minima, cum praeter stirpis suae depravationes nulla fere vitia peculiaria praebeat.

Quibus cognitis generis *β* affinitas stemmate potest illustrari hoc:

Generis *β* familiaritate autem eruta ad NH codices revertendum est. Quorum Hierosolymitanum Parisino praeferendum esse non dubito affirmare. Genuinas enim archetypi lectiones hisce servavit locis:

	H	N + β
§ 8	*ἀπεικάσαις*	*ἀπεικάσης* N *-σοις* β[2])
§ 9	*ἐπὶ τὴν γῆν Εὐιλὰτ ἐξεληλύθασι* H	
	„ „ „ *εὐήλατον* „ P	
	„ „ *εὐήλατον γῆν* „ N	
	„ „ *εὐήλατον ἐξελ. γῆν* $MVBE_2$ (E_1A)	
	γέγονε	*ἔδοξε*

---

[1]) cf. Janetti, Graeca D. Marci bibl. cdd. mss. p. 283 et Mayer p. 34.

[2]) Mayer nescio quo pacto *ἀπεικάσοις* (sic) recepit.

Digitized by Google
Original from PRINCETON UNIVERSITY
Generated at Columbia University on 2020-09-12 17:14 GMT / https://hdl.handle.net/2027/njp.32101064101494
Public Domain in the United States, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-us-google

§ 10 *γέγονε*	*γεγονώς*
§ 13 *ἐν τῷ σώματι*	*ἐν* om.
§ 21 *περιανθεῖ*	*περιθεῖ*
§ 25 *οἰκονομεῖ*	*οἰκοδομεῖ*
ἀπαρτίσας	*ἀπαντήσας*
§ 26 *περιλαμβάνονται*	*προσλαμβάνονται*
§ 33 *γνωστήν*	*γνωστικήν*
§ 41 *ὅ δέ γε μέγας*	*γε* om.

Quibus ex testimoniis, ubi Parisinum cum *β* generis vitiis conspirantem deprehendimus, apparet alterum quod statuimus genus a Parisino alienum non esse.

H Pselliana interdum maiore etiam cum fide servavit Parisino velut

§ 4 *ἀπομερισάμενος* HP	*ἀπομεμερισμένος* N
	ἐπιμερισάμενος *β*—P
§ 12 *εὐτυχήκασι* H	*ηὐτυχήκασι* N[1])
	ἠτυχήκασι *β*
§ 20 *προσχεῖται* H	*προχεῖται* N
	προσεῖται *β*
§ 51 *ἄλλος ἐν τοῖς δημοσίοις*	*τῶν λόγων* H[1])
	τῶν λόγον N
	τὸν λόγον *β*—M, qui aliam sententiae exhibet conformationem.

κατὰ λόγους ἀριθμητικούς H
ῥυθμικούς N
ἀριθμητικῆς *β*

Uterque suis depravatus vitiis, ut alter ex altero non transcriptus videatur esse. H omissionibus potissimum laborat, quae scribarum incuriae crimini sunt dandae. cf. § 15 om. *ἡμῶν* § 18 *τεχνίτην* § 22 *χάρισιν* § 50 *οὐκ* (*ἐπαπο-*

[1]) Fulciri videntur his exemplis, quae modo de N et generis *β* affinitate statuimus.

Digitized by Google
Original from PRINCETON UNIVERSITY
Generated at Columbia University on 2020-09-12 17:14 GMT / https://hdl.handle.net/2027/njp.32101064101494
Public Domain in the United States, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-us-google

ϱεῖν) § 56 ἐν (οἷς). Idem vitiis inquinatus levioribus velut § 10 παναναγεῖ (rel. πανανγεῖ) § 14 ἀμεινάτω (rel. ἀ<να>μεινάτω) § 22 ἀσυνστρεφές (rel. ἀσυστρεφές) § 39 Αρκίσειος (rel. Ἀρκείσιος). § 46 denique orta lacuna, cum οὗτοι non haberet vocem, ad quam posset referri, mancam verborum conformationem emendare studuit οὗτοι μὲν in οἵ μὲν commutans. Parisini autem non desunt exempla, quibus eum misere foedatum esse probatur. cf. § 2 δεικτικοὺς ἀγῶνας pro δικαστικοὺς ἀγ. § 6 τῆς προσθήκης pro τὴν προσθήκην § 14 ἢ ἀναπλάσαιτο ἑαυτοῖς pro κἂν ἀν. ἑαυτῷ § 16 ἄμμης et κόκκους pro ἅλμης et κώνους § 31 ἐπιτείνων pro ἀποτείνων § 41 τεμεῖν pro τεμών § 42 ἐρχομένοις pro ἀρχομένοις § 46 τὸ ἠθικόν pro τῷ ἠθικῷ § 47 σκέτεως pro σκέψεως. Inveniuntur in Parisino etiam nonnulla exempla, quibus demonstratur eum saepius archetypi manca verba coniectura temptasse: § 22 archetypi vitiosam lectionem ἀκμαῖον τὸν ἀκροατὴν δίδωσιν sanare conatur δείκνυσιν pro δίδωσιν reponens. § 26 Codices λεπροὶ Σίμωνες tradunt (cf. Math. 26, 6 Marc. 14, 3). Cum autem Gregor de Simone Cyrenaeo (XXXVI or. XLV 24 p. 864 Migne), nusquam de leproso Simone verba faciat, scriba alterius Gregorii loci, quo leprosum quendam in medium proponit (XXXVI or. XL, 34 p. 718 Migne), memor λεπροὶ καὶ Σίμωνες coniecit.[1]) § 47 traduntur οὐκ

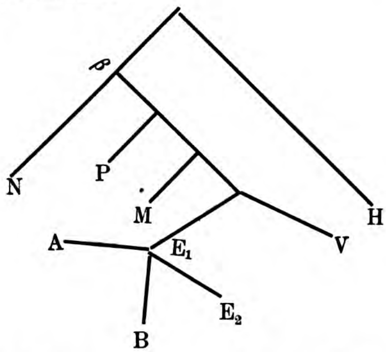
[1]) Quae apud Mayerum (p. 44, 3 et 91, 2) de hoc loco disseruntur, mihi non probantur. Coniecerat enim Sajdak Πέτροι καὶ Σίμωνες ad priorem illum Gregorii locum respiciens, in quo Simon Cyrenaeus, Joseph Arimathaeus, Maria, Salome, Joanna, Petrus aliique nominantur. Librorum vitium λεπροὶ Σίμωνες exhibentium ex Πέτροι καὶ Σίμωνες ita ortum esse Mayer putat, ut καὶ particula omissa Πέτροι Σίμωνες (Simon Petrus) in λεπροὶ Σ. depravaretur. Inde Parisini λεπροὶ καὶ Σ. lectionem coniectura ortam esse. Quamquam manifestum est Psellum ad illa Gregoriana spectare videri, tamen, quod ibi leprosus Simon non affertur, id scrupulos mihi non movet. Neque enim, ut recte monet Mayer, ibi Marthae in nostro libello allatae, sed Joannae Salomaeque mentio fit. Psellus autem illum locum momoriter repetens (cf. supra p. 15) ibi et Martham exaratam esse existimabat et Simonem quendam, quem leprosum putabat.

Generated at Columbia University on 2020-09-12 17:14 GMT / https://hdl.handle.net/2027/njp.32101064101494
Public Domain in the United States, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-us-google

Digitized by Google
Original from
PRINCETON UNIVERSITY

ἐν οἷς θεολογίαν ἡμῖν ἐν ἀπορρήτοις δεικνύει (ἀσαφής ἐστιν) οὐδ᾽ ἐν οἷς δόγμα τι[1]) τῶν ἀστειοτέρων ἡμῖν παρεμφαίνων.. ἀλλ᾽ ὅτι κτλ. Ad verbum δεικνύει respiciens, cum non vidisset παρεμφαίνων (ἐστί) subaudiendum esse, scriba παρεμφαίνει coniecit.[2])

Quibus perspectis rationibus iam licet hoc codicum ponere stemma omnium:

Archetypi igitur verba genuina tradi possunt ab uno H[3]) aut ab H cum N vel β generis codicibus coniuncto aut a N + β tum, cum H lectiones depravatae sunt. Nullo autem modo fieri potest, ut lectiones, quas unus N tradit, ex ipso fluxerint archetypo. Nam veri dissimile una ea-

---

[1]) δόγματι omnes editores. Re vera NPM δόγμά τι reliqui δόγματι tradunt.

[2]) Mayer (p. 44, 3) non recte, ut equidem existimo, fecit, quod hic lacunam statuit. Nam praeterquam quod eam ficta Bodleiani lectione fulcire conatur (cf. supra p. 2, 2), omnia bene procedunt, dummodo δόγμα τι recipias et παρεμφαίνων (ἐστί) subaudias. De hac verborum conformatione conferas velim § 4 εἰ δ᾽ οὐδὲν ὅ τι μὴ θεῖον ἐκεῖσέ ἐστι, τὰ δ᾽ ἄλλα κάλλη ... προερχόμενα (sc. ἐστί), καὶ οὕτως κτλ. cf. etiam p. 85.

[3]) Non est, cur quas solus H exhibet lectiones egregias, eas Mayerum secuti ex coniectura ortas esse putemus. Codicis enim omnium, qui nobis innotuerunt, optimi virtutes ex ipso archetypo manasse veri simile.

Generated at Columbia University on 2020-09-12 17:14 GMT / https://hdl.handle.net/2027/njp.32101064101494
Public Domain in the United States, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-us-google
Digitized by Google
Original from PRINCETON UNIVERSITY

demque vitia et H et *β* perpessos esse.[1]) Quodsi Parisinus nonnullas lectiones praebet bonas, archetypi vitia utpote coniecturarum studiosissimus sua emendavit lectione. Cuius rei haec exstant testimonia:

	N	H + *β*
§ 15	*ἀφάντασατα*	*ἄφαντα*
§ 16	*συγκεχυμένως*	*συντεθειμένως*
§ 26	*φιλοσοφίαν δὲ καὶ ῥητορικήν*	*φιλοσοφίας δὲ καὶ* (om. H) *ῥητορικῆς*
§ 42	*ἑαυτῷ*	*αὐτῷ*
§ 55	*θηρᾶται δὲ καὶ καθιστῶν*	*θηρ. καὶ καὶ* om.[2])

Quae cum ita sint, in afferenda lectionum farragine H, N generisque *β* consensus *Σ*, qui ex notabilioribus generis codicibus PVM efficitur, respiciendi sunt.[3])

§ 2. De argumento.

Exponit auctor in prooemio (§§ 1—3), quanam de causa Gregorii potissimum in dicendo artem illustrandam sibi proposuerit. Gregorium enim dicendi virtutibus coniunctis omnibus eximium locutionis specimen praebere, cum veterum quisque singulis tantum exornatus virtutibus mancam imperfectamque eloquentiae praestet speciem. Potho[4]) autem epistula dedicata de universo Gregorii charactere verba facit (§§ 4—7). Ea est eius venustas, ut

---

[1]) Quod uno tantum loco (§ 2) H et M eodem inquinati sunt vitio *ἐπὶ* contra reliquorum *ἐπεὶ* praebentes, hoc casu effectum videtur esse. Nam *ἐπὶ* et *ἐπεὶ* vocum facillima confusio. Non maioris momenti, quod in una § 46 H et P *προταθέν* pro *προτεθέν* et § 47 H et VE_2 (E_1A) *δόγματι* pro *δόγμά τι* exhibent.

[2]) Accedunt duae illae lectiones (cf. p. 16), in quibus tradendis N conspirat cum M, qui idem coniecturis abundat (cf. p. 16).

[3]) PVM inter se dissentientium eae modo lectiones afferuntur, quae non peculiaria singulorum codicum vitia sunt.

[4]) De Potho infra fusius disputabimus.

Generated at Columbia University on 2020-09-12 17:14 GMT / https://hdl.handle.net/2027/njp.32101064101494
Public Domain in the United States, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-us-google
Digitized by Google
Original from PRINCETON UNIVERSITY

si divino ex fonte non manavit, at certe ingenio facultateque humana amplior sit atque augustior. Idem cycnorum superans cantum ad dominum redeuntium eo est lepore, ut qui eius evolvit scripta, a rerum sententiarumque tractatione ad verborum elocutionisque decus abstrahatur. Ad singulas autem Gregorii virtutes illustrandas accedens primum de verba eligendi arte eius (*ἐκλογή*) loquitur (§§ 8—14). Verba eius, utpote margaritis similia, sordida non sunt qualia sophistarum. Lysiae autem aliisque, quos in iis eligendis felicissimos putabant, iuxta positus fulget velut sol inter sidera minora, quae nisi ante solis ortum adfuissent, nunquam nobis innotuissent. Dicendi enim vis eius et vivos reficit et specie mortuos ad vitam revocat. Qua propter mirum est fuisse posteriorum, qui eum neglexerint. Neque vero sola ecloga ad efficiendam pulchritudinem valet, compositione nisi ornata est optima, oratio elegantia caret. Gregorii autem *συνθήκη* (§§ 14—19) tam eximia, ut non magis eam mente amplecti possimus quam deum animumque. Potest autem illustrari ordine, quo mundus est dispositus, et quo Phidias usus est concentu in statuis suis componendis. Quae autem inde aliisque ex virtutibus eius efficitur venustas, conferri non potest cum tenui illo genere Lysiaco, non cum abrupto Demosthenis, non cum ceterorum ulla locutionis forma, quippe cuius praestantia aestimari non possit. Nonnullas tantum virtutes possumus explicare (§§ 20—26). Excellit et oratione pedestri et omni genere poeseos nec non oratione numeris astricta clausulisque. Philosophiae argumenta populariter enuntiat, more philosophorum, quae ad populi sensum accommodata sunt. Rhetorum praecepta omnia habet perspecta, etiamsi interdum ea neglegere videtur. In singulis orationis partibus disponendis (*οἰκονομία*) nulli cedit. Philosophiam autem et artem rhetoricam apud multos inter se oppugnantes optime coniungit, quod et ex enuntiatis apparet dogmatibus et ex rebus humili argumento praeditis. Neque vero una ver-

Generated at Columbia University on 2020-09-12 17:14 GMT / https://hdl.handle.net/2027/njp.32101064101494
Public Domain in the United States, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-us-google
Digitized by Google
Original from PRINCETON UNIVERSITY

borum excellit tractatione, sed etiam scriptis eius omnium infusa est rerum notio (§§ 27—33), philosophorum praecepta, geographica, mathematicorum disciplina, rerumque divinarum scientia. Quibus in afferendis Plutarchi fugit vitium ea alieno tempore explicantis et Platoni superior est arte sermonis instituendi. Qua digressione profligata ad *τέχνην* Gregorii redit, cum demonstraturus sit, quae sit eius in tribus generibus dicendi praestantia (§§ 34—40). In genere deliberativo iudicalique cum antiquis potest certare, in panegyrico nullum habet sibi parem aut subparem. Nam Plato, Demosthenes, Thucydides in illis celeberrimi, hoc in genere difficillimo sibi ipsi inferiores sunt. In quo quae sit eius ars, sequentibus (§§ 41—46) illustrat de prooemiis, argumentis, narrationibus tractandis, de morata affectaque eius oratione, de singulis denique figuris disserens. §§ 47 ad 50 singularitatem quandam elocutionis Gregorianae ad *σαφήνειαν* spectantem in medium vocat. Nam quamquam singula enuntiationum verba non carent perspicuitate, tamen totus sententiarum nexus sine commentariis percipi non potest. Quae obscuritas non est ea Aristotelis, Plutarchi, Aristidis, quippe apud quos causae possint dispici. Eum et in ideis, quas statuit Hermogenes, miscendis praestare sermoneque figurato excellere §§ 51—54 docent. Dissertationis autem fine (§§ 55, 56) ad §§ 41 sqq. revertens rursus de prooemio et, quas nondum in censum vocaverat, de argumentatione (*πίστεις*) perorationeque disserit. In epilogo denique (§ 57) de Gregorii charactere plura disserere in posterum differt tempus.

§ 3. De auctore.

Psellianam libelli nostri originem vir doctissimus Br. Keil in dubium vocavit.[1]) Qui num recte iudicaverit, nunc inquirere mihi proposui.

[1]) l. l. p. 383.

Generated at Columbia University on 2020-09-12 17:14 GMT / https://hdl.handle.net/2027/njp.32101064101494
Public Domain in the United States, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-us-google

Digitized by Google

Original from
PRINCETON UNIVERSITY

Ac primum quidem de auctore nostro quae ex ipso libello colligere licet, num a Psello aliena sint, deinde Pothus, quis fuerit et num quae in Pselli scriptis eius indagemus vestigia, inquiremus, quibus profligatis quaestionibus tertio capite sententias nonnullas, elocutionem, iudicia de antiquis scriptoribus facta nostri cum Psellianis libris comparabimus.

Caput I.

Qui nostrum libellum conscripsit, eum subtili quadam eruditione exornatum fuisse quivis primo obtutu facile sentiat. Omnibus enim litteris multifariaque doctrina ita imbutus est, ut quae ipse de Gregorio facit verba, optime in eum cadant: *πεποίκιλται δὲ αὐτῷ ὁ λόγος οὐκ ἀπὸ τῶν κατὰ τέχνην μόνον, ἀλλ' ἐκ πάσης ἐπιστήμης καὶ ἱστορίας* (§ 27).[1]) Itaque non solum per totum librum rhetorum praeceptorum se praestat peritissimum, sed etiam studiis musicis (§ 5), theologicis (§ 32 et 33), astronomicis (§§ 11, 16), geographicis (§ 28) sese indicat addictum. Haud secus Pselli miramur *ἐγκυκλοπαιδείαν* (Sath. V, praef. *η'*) de omnibus rebus, rhetoricis, musicis, theologicis, astronomicis, geographicis, de medicina, re militari, lapidibus aliisque et singulis libris et quovis in libro agentis (cf. Krumbacher, Byz. Ltg.[2] 435 sqq.). Qua de eruditione atque doctrina sua ipse quoque nonnunquam gloriatus est (Sath. V, 54 sqq., 352, 506/07). Philosophorum autem in disciplinis cognoscendis multum collocavisse operae auctorem nostrum colligere licet ex § 27, in qua quid cuiusque sectae proprium sit, optime discernit (cf. etiam § 15). Sed in Platonis potissimum disciplina versatus videtur de nonnullis dialogis agens (§ 38)

---

[1]) cf. Br. Keil (l. l.): „Der Verfasser des Traktates war, wie schon die oberflächlichste Lektüre erkennen läßt . . . ein Gelehrter von so ungewöhnlichen Kenntnissen, daß das Auftreten einer singulären Nachricht bei ihm ebensowenig wie etwa bei dem gelehrten Psellus selbst verwunderlich erscheinen oder gar bedenklich machen kann“.

Digitized by Google Original from PRINCETON UNIVERSITY
Generated at Columbia University on 2020-09-12 17:14 GMT / https://hdl.handle.net/2027/njp.32101064101494 Public Domain in the United States, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-us-google

et in verborum tenore saepe dicta et floscula Platonica afferens (§ 5 ex Phaed. 84 E sq., cf. infra et p. 68; § 16 ex Phaed. 110 A et ex Timaeo, cf. p. 75 sq.; § 25 ex Resp. X 597 B, cf. p. 79; § 35 ex Theaet. 144 B, cf. infra). Psellum autem *ὕπατον τῶν φιλοσόφων* (Anna Comnena I p. 260 Schopen) et philosophiae operam navasse et Platonicae disciplinae studiosissimum fuisse (Boiss. praef. XV, Sath. V, 444 sqq.), quis est, qui nesciat? Idem innumerabiles scriptis infundens sententias Platonicas (cf. Sath. V 66, 123, 151, 187, 196; Boiss. 149, 1) iisdem interdum utitur flosculis atque noster: § 35 *συμβουλεύων μὲν ἔοικεν ἐλαίου ῥεύματι ἀψοφητὶ ῥέοντι* (Theaet. 144 B: *οἷον ἐλαίου ῥεῦμα ἀψοφητὶ ῥέοντος*). Idem nobis occurrit ter apud Psellum, qui hanc in deliciis habuisse videtur imaginem [1]): Sath. IV, 295 *οὕτω πρᾳοτάτην ἐνδείκνυται τὴν ψυχήν, ὡς εἰκάζεσθαι ῥεύματι ἐλαίου ἀψοφητὶ ῥέοντος* Sath. V, 19 *οἷον ἐλαίου ῥεῦμα ῥέον ἀψοφητί* Sath. V, 131 *καὶ οὐχ ὥσπερ ῥεῦμα ἐλαίου ἀψοφητὶ ῥέοντος κατὰ τὸν σὸν Θεαίτητον.* § 5 *τοιοῦτον μέλος ᾄσας* (*Γρηγόριος*) *τῷ βίῳ οἷον οὐδὲ τὸν κύκνον φασίν, ὁπότε μέλλοι, ὡς μῦθος, παρὰ τὸν οἰκεῖον θεὸν ἀποδημεῖν* cf. Sath. V, 454 *δέδοικα δὲ μὴ τὸ κύκνειον ᾄδω μέλος, ἐξόδιον ὑμῖν ᾠδὴν ἁρμοζόμενος. Τῶν μὲν οὖν κύκνων ὁ Πλάτων* (Phaed. 84 E, 85 A), *ὡς ἐγᾦμαι, καταψεύδεται, ὅτι τοῦ Ἀπόλλωνος ὄντες θεράποντες ἴσασιν ἐν τῷ τελευτᾶν οἷ ἀφίξονται καὶ διὰ ταῦτα ὑφ' ἡδονῆς μέλος ᾄδουσιν ἐναρμόνιον.*

Singuli nunc in censum vocandi sunt loci, in quibus de se ipso verba facit auctor. Ac primum quidem inquirendum ex libelli verbis, quae fuerit condicio inter Pothum, cui dedicata est dissertatio, et ipsum auctorem. Quae quaestio ex §§ 3, 8, 14, 16, 50, 57 mihi tractari posse

---

[1]) Non ignoro *ἀψοφητὶ* fuisse vocem, quae rhetorum officinis tradebatur. cf. Schmid, der Attic., ind. s. v. Sed ex exemplis apud Schmidium allatis apparet eos nusquam se arcte ad Platonis verba applicasse. Accedit, quod Psellus tertio quem proferam loco se Platonis verba mutuatum esse expresse dicit.

Digitized by Google
Original from PRINCETON UNIVERSITY
Generated at Columbia University on 2020-09-12 17:14 GMT / https://hdl.handle.net/2027/njp.32101064101494
Public Domain in the United States, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-us-google

videtur. Quod enim dicit (§ 57) se vel plura de Gregorii arte dicendi in medium proponere posse, sed, quae iam elocutus sit, ea esse, quae totum in se convertant Pothi animum (*ἀλλ' ἐμοὶ μὲν ὁ λόγος ἀρχὴ νῦν τοῦ λέγειν ἐστίν, τὴν δὲ σὴν ψυχὴν οἶδα, ὡς καὶ τὰ λελεγμένα κορέσειε*) et quod eum monet, ut, quantum possit, primordia haec capessat (*διὰ τοῦτο νῦν μὲν τὰ προτέλεια τῶν περὶ τοῦ μεγάλου λόγων κατὰ τὸ δυνατὸν ἑστιάθητι*), nonne Pothum discipulum eius fuisse inde concludendum? Nam cum de vestarcha,[1]) viro non vili muneri praeposito,[2]) verba faciat, illo *ἤθει*, quod vocamus, nisi in discipulo uti ausus non esset. Maioris etiam momenti sunt, quae § 8 inveniuntur, ubi Pothus *φίλτατέ μοι παίδων* ab auctore appellatur. Annotat autem Boissonade ad Pselli locum quendam, in quo discipulos *παῖδας* consalutat (ad p. 140, 3) „magistri prae amicitia et tenero affectu *παῖδας, τέκνα, υἱοὺς* vocabant discipulos". Item § 14 *καὶ ἡμεῖς τὸν ἄνδρα νῦν χαρακτηρίζειν εἰλόμεθα, οὐχ ἵν' ἐκείνῳ τὶ συνεισενέγκωμεν, ἀλλ' ἵνα τὴν σὴν ψυχὴν τῶν κατὰ μέρος ἀπαγαγόντες διαιρέσεων πρὸς μίαν συμφωνίαν κάλλους καὶ χάριτος καὶ δυνάμεως ἀπευθύνωμεν* et § 16 *αὐτῷ γ' οὖν σοι πρὸς τὸν λόγον χρήσομαι παραδείγματι, οἶμαι γάρ σε μήτε πάντας μαργαρίτας εὐόγκους σχεῖν καὶ στρογγύλους, μήτε τοὺς διαυγάζοντας τῶν λίθων ἢ τοὺς χλοάζοντας* (cf. § 8/9) ad discipulum spectare videntur. § 50 rationem suam docendi (de qua mox nobis est disserendum) commemorans Potho eam notam esse dicit, unde eum scholas auctoris frequentasse colligendum (*οὐκ ὀλίγα καὶ αὐτὸς τῶν ἐπαπορουμένων διελυσάμην ἀποσχεδιάσας, ὡς οἶσθα, ἑτοίμους ἀποκρίσεις πρὸς τὰ ζητούμενα*).

Intima autem amicitia discipulum cum praeceptore coniunctum fuisse ex § 3 elucet: *οὐχ ἑτέρῳ τὴν σπουδὴν*

---

[1]) Pothi dignitatem et textu confirmari infra videbimus.

[2]) cf. Krause, die Byzant. d. Mittelalters, Halle 1869 p. 221, 1. Schlumberger, Sigill. de l'emp. byz. 1884 p. 602 „(la dignité) de vestarque semble avoir été parmi les plus importantes".

χαρισάμενος βιασαμένων, ὥς οἶσθα, πολλῶν. Neque omittam altera huius enuntiationis parte (*βιασαμένων, ὥς οἶσθα, πολλῶν* probari magno in honore apud suos fuisse auctorem.

Quae autem ex libello eruere possumus, omnia optime cadunt in Psellum. Universitate enim litterarum Constantinopoli a Constantino IX Monacho restituta in numerum professorum adscribitur.[1]) Multi scholas eius sequebantur discipuli, quos ipse quoque *παῖδας* appellare solebat.[2]) Ad quos quas dedit litterae exstant nonnullae apud Boissonadium (p. 95, 131, 135, 144). Quantam autem gloriam assecutus sit, ipse copiose enarrat.[3]) Docebat philosophiam, sed quantopere studiis captus sit rhetoricis, ex his eius verbis intellegas: *θέλγει γάρ με καὶ ἡ τέχνη τῶν λόγων κτλ.* (Sath. V, 54); nimirum *οὐ γὰρ φιλοσόφων . . . ἀλλὰ καὶ ῥητόρων . . προκάθημαι* (Sath. V, 256). Itaque non solum philosophorum doctrinas, sed etiam omne genus litterarum discipulos docebat. (Boiss. p. 139 *πάσης μὲν τέχνης, πάσης δὲ ἐπιστήμης πύλας ἀνέῳξα* (*ὑμῖν τοῖς μαθηταῖς μου*). Item noster philosophicis potissimum studiis addictus tamen ab animo suo impetrare non potuit, ut Gregorii verborum venustatem neglegens in sola philosophia omne tempus consumeret. § 6 *ὁσάκις αὐτῷ ἐντυγχάνω — προσομιλῶ δὲ θαμά, προηγουμένως μὲν φιλοσοφίας ἕνεκα, παρεπομένως δὲ καὶ ψυχαγωγίας — ὥρας ἀμυθήτου πληροῦμαι καὶ χάριτος. καὶ καταλιμπάνω πολλάκις περὶ ὃ ἐσπούδακα, καὶ τὸν νοῦν τῆς θεολογίας ἀφείς, τῇ ῥοδωνιᾷ ἐνεαρίζω τῶν λέξεων.* § 50 se in Gregorium multis antecedentibus scholia scripsisse indicat auctor. (*ἄλλοι ἐπ' ἄλλοις ἐξηγήσεων βίβλους διαφόρους συντετάχασιν, ἐφ' οἷς οὐκ ὀλίγα καὶ αὐτὸς τῶν ἐπαπορουμένων διελυσάμην, ἀποσχεδιάσας,*

---

[1]) cf. Rambaud, Michel Psellos, revue historique III, 1877 p. 263 sq. et B. Rhodius, Beiträge zur Lebensgeschichte und zu den Briefen des Psellos, Progr. Plauen i. V. 1892 p. 4.

[2]) Boiss. l. l.; cf. etiam *οὓς γὰρ ταῖς λογικαῖς ὠδῖσι φθάσας ἐγεννησάμην* (Boiss. p. 144, 3).

[3]) Sath. V 508; Rambaud p. 265.

Digitized by Google Original from PRINCETON UNIVERSITY

Generated at Columbia University on 2020-09-12 17:14 GMT / https://hdl.handle.net/2027/njp.32101064101494 Public Domain in the United States, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-us-google

ὡς οἶσθα, ἑτοίμους ἀποκρίσεις πρὸς τὰ ζητούμενα). Neque enim dubium est, quin, quae discipulis rogantibus explanavit, ea et litteris consignaverit.[1]) Pselli autem annotationes in aliquot Gregorii locos saepius editas Allatius commemorat in diatriba sua de Psellis (Migne CXXII, 504, 513). Alia inedita ex Parisino adfert Sath. V, praef. π′ (sub num. 187) et IV, praef. LIII. Iisdem verbis, ut iam supra commemoravimus, rationem suam docendi perstringit auctor. Discipuli obscuriores quam quas intellegere possent sententias Gregorii in medium posuisse videntur. Nulla autem mora interposita eas interpretatus est praeceptor. Nec non hac de extemporaliter dicendi facultate sua gloriari videtur. Eadem etiam Psellus ratione usus videtur esse Sath. IV, LIII: *οὐδεὶς ἂν τῶν πάντων ἀνθρώπων διαμιλλήσαιτο Πλάτωνι ἢ ὁ μέγας ἐν θεολογίᾳ Γρηγόριος οὗ τὴν τήμερον εἰς ἐπίσκεψιν* **ἔθεσθε** *τὸ „ἐπ᾽ οὐδενός“ κτλ.* Sath. IV, 355: *ἀκούων γὰρ* (*Κηρουλλάριος ὁ πατριάρχης*) *ὅτι καὶ τὰς ἐρωτήσεις σχεδιάζω τῶν θειοτέρων εὐφυῶς ἐρωτήσεων . . . πεῦσίν μοι λόγων προσήνεγκεν. . . ὡς δ᾽ ἤκουσεν . . ὁπόσα ἐγὼ αὐτίκα . . συνεπορισάμην καὶ προσευπόρηκα . . . μὲ . . κατεφίλησεν.* Facultatem autem ex tempore dicendi suam iactat Psellus ut in eo, quod modo attuli, exemplo, ita multis aliis locis Sath. V 240 *τοῖς ἐμοῖς λόγοις ὡς θείοις ὡμίλεις χρησμοῖς καὶ τὴν γλῶτταν ἐθαύμαζες σχεδιάζουσάν τε καὶ ὑψηλολογοῦσαν ὁμοῦ.* V, 508 *οὐδέν σε τῶν ἐμῶν θέλγειν δεδύνηται οὐ σχεδιάζουσα γλῶττα τοὺς λόγους.* V 514 *κατὰ σύγκρισιν τοὺς ἐμοὺς προτιθέατε* (sic) *λόγους, οὐκ ἔλαττον γε περὶ οὓς σπουδάζειν εἴωθα φιλοπονοῦντές τε καὶ συλλέγοντες ἢ οὓς αὐτοσχεδιάζειν προῄρημαι.* cf. etiam L. Sternbach, l. l. p. 13, 3. Quod autem *ἑτοίμους ἀποκρίσεις* discipulis dare solebat, idem Psellus se fecisse dolet, cum

[1]) Ad tempus certis finibus definiendum nil valent haec verba, nisi quod recentium temporum libellum esse iis indicatur. Scholia in Gregorium, quae quidem nobis tradita sint, prima scripsit monachus quidam Nonnos saec. VI in. (cf. A. Ehrhard, Byz. Ltg.[2] p. 137).

Digitized by Google

Original from
PRINCETON UNIVERSITY

Generated at Columbia University on 2020-09-12 17:14 GMT / https://hdl.handle.net/2027/njp.32101064101494
Public Domain in the United States, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-us-google

discipuli imbribus in scholas venire prohibiti essent (Boiss. p. 139 *τὸ δὲ αἴτιον, ὅτι ἕτοιμός εἰμι πρὸς τὰς ἐρωτήσεις ὑμῶν*).

Itaque, ut summam huius capitis faciam, quae de auctore eruimus, omnia cum Pselli vita atque studiis optime congruere manifestum est. Sed iam ad Pothum vestarcham transeamus.

Caput II.

De Potho vestarcha.

Ei, ad quem opusculum conscriptum est, nomen fuisse Pothum codicum inscriptiones perhibent.[1]) Hoc confirmatur et appellatione § 1 *Πόθε μοὶ φίλτατε* et § 16, in qua *ποθουμένῳ συνεξύφαγκας σώματι* ad Pothi nomen alludere videntur. Quae Potho autem inscriptionibus tribuitur dignitas vestarchae et haec fulcitur § 16 *καὶ οἶδα, ὥς περὶ τὸ αἰσθητὸν κάλλος ἐπτοημένος ἢ προμετωπίδιόν τινα κόσμον ἢ περιτραχήλιον ἢ στρεπτὸν ποθουμένῳ συνεξύφαγκας σώματι* nec non § 18 *καὶ σὺ μὲν οὐκ ἂν ἐάσῃς τὸν περὶ τῶν στρεπτῶν τεχνίτην περικροῦσαί τι τοῦ σαπφείρου ἢ ἀφελεῖν τοῦ ἰάσπιδος, ὁ δὲ οὐδὲ παραυξῆσαί τι τούτοις δυνήσεται.* Haec enim ad officium Pothi spectant. Nam vestarchae cum alia officia tum negotia praestanda erant, quae gemmariis erant cum domo imperatoria. cf. Krause l. l. p. 221.[2])

Restat, ut reliqua perscrutemur Pselli scripta, num in iis Pothi vestigia inveniamus. In codice Parisino nostro libro adiecta est commentatio, cui titulus praefixus est: *πρὸς αὐτὸν ἐρωτήσαντα ποῖος ἐγκωμίων κρείττων* (Sath. V, ξς' et 497 sqq.). Quae quin ad Pothum data sit, ii, qui eam inspexerunt,[3]) dubitare non videntur. Equidem, cum scrupuli

[1]) De ipso Pothi nomine cf. Byz. Ltg.[2] p. 558.

[2]) Quocum bene congruit, quod etiam Psello vestiario cum *μαίστωρι τῶν Χαλκοπρατίων* negotia fuerant (cf. Sath. V, 428, Rhodius p. 21, 7).

[3]) Rhodius p. 21,3; Pap.-Kerameus (l. l.) p. 3,2 et Nea Sion VI (1908) p. 498; Mayer p. 61.

Digitized by Google
Original from PRINCETON UNIVERSITY
Generated at Columbia University on 2020-09-12 17:14 GMT / https://hdl.handle.net/2027/njp.32101064101494
Public Domain in the United States, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-us-google

mihi moti essent, quod illa nostro suffixa est libello, ex bibliothecae nationalis moderatore quaesivi, num genuinus sit titulus. Qui comiter mecum communicavit, eum ab altera recentissimaque saec. XV vel potius XVI manu praefixum esse (ex ipsa, ut equidem existimo, commentatione erutum).

Non magis fides habenda est B, E_1, A libris epistulae nostrae alteram subiungentibus: *τῷ αὐτῷ πρωτοέδρῳ καὶ ἐπὶ τῶν κρίσεως* (*κρίσεων* A) *κυρ. Κωνσταντίνῳ* (*-νου* A)[1] „ad eundem (Pothum) praesidentem et iudicem d. Constantinum". Sed cum *πρωτοέδρῳ* et *ἐπὶ τ. κρ. Κ.* divelli nequeant et veri sit dissimile ad duos eandem datam esse epistulam, hic quoque omnia videntur esse permixta ab illo, qui lepide apud Krumbacherum (p. 439) audit der böse Kobold *τοῦ αὐτοῦ*. Addo eiusdem epistulae sic tradi titulum in VE_2 *τοῦ αὐτοῦ τῷ πρωτοέδρῳ* (in corr. E_2) *καὶ ἐπὶ τῶν κρίσεων* (in corr. E_2) *κυρῷ Κ.*[2]) In Parisino denique, qui alium epistularum exhibet ordinem, nostrae praefixus est titulus: *τῷ αὐτῷ* (i. e. *τῷ μεγάλῳ δρουγγαρίῳ κυρ. Κωνσταντίνῳ*).[3]) Maximi autem momenti est epistula quaedam *τῷ μαγίστρῳ καὶ κριτῇ Θρᾴκης καὶ Μακεδονίας Πόθῳ, τῷ υἱῷ τῆς Δρουγγαρίας,* a Tafelio falso et contra codicum auctoritatem cum aliis Pselli epistulis Eustathio Thessalonicensi tributa.[4]) Data est epistula ad iudicem[5]) Pothum, quem monet, ne monasterii cuiusdam incolas de possessionibus demoveat. In extrema autem epistula legitur: *εἰ δὲ μὴ καὶ τούτων* (sc. *χρυσοβουλλίων, δικαιωμάτων, συνη-*

---

[1]) cf. Hardt I p. 516, Miller p. 165, Martini et Bassi II p. 530.

[2]) cf. Miller p. 188. Quod ad Marcianum attinet, erravit Janetti (Graeca D. Marci bibl. codd. mss. p. 283) afferens *Κωνσταντίνῳ τῷ ἀδελφῷ καὶ ἐπὶ τ. κρ.*

[3]) cf. Sath. V p. 326.

[4]) Tafel, Eust. Thess. opera p. 358 (*ξη*), unde eam sumpsit Migne CXXXVI p. 1329. De Tafelii errore cf. Sathas IV pr. XXX, LXVII, 3 et tom. V praef. *οε'* (s. n. 145); Krumb. Byz. Ztg.[2] p. 541.

[5]) Imperium Byzantinorum in *θέματα* descriptum erat, quorum cuique *κριτής* praepositus erat (Rhodius p. 22).

Digitized by Google
Original from PRINCETON UNIVERSITY
Generated at Columbia University on 2020-09-12 17:14 GMT / https://hdl.handle.net/2027/njp.32101064101494
Public Domain in the United States, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-us-google

ϑείας χρόνου, τῆς τῶν πρό σου δικαστῶν αἰδοῦς περὶ τὴν μονὴν) σοὶ μέλει, ἀλλ' ἡμῶν γε ἕνεκα, τῶν φίλων καὶ διδασκάλων, ἔνδειξίν τινα ἀγαϑότητος περὶ τὴν κτῆσιν ἐπίδειξον τῆς μονῆς. Hic igitur Pothus in numero discipulorum et amicorum Pselli erat. Quocum optime consentiunt, quae de nostro Potho supra disputavimus. Iam affirmare non dubito Pothum vestarcham et Pothum iudicem unam eandemque esse personam. Nam ipse quidem Psellus antequam vestiarius creatus est, iudicis fungebatur munere (cf. Rhodius p. 3 et 5). Altera quoque epistula, quam Papad.-Kerameus in lucem protulit (Nea Sion VI (1908) p. 505), eandem fere inscriptionem exhibet *τῷ μαγίστρῳ Πόϑῳ καὶ κριτῇ Μακεδονίας, τῷ υἱῷ τῆς δρουγγαρίας.* Hortatur etiam hic Pothum, ut clementi in reum quendam sit animo.

Qarum epistularum in exordio Pothus appellatur *λαμπρότατε κύριέ μου καὶ ἠγαπημένε μοι ἀνεψιέ* (sic Tafelii) et *λογιώτατε ἀνεψιὲ καὶ λαμπρότατε* (sic Papadopuli), in quibus *λαμπρότατε* (*κύριε*)[1]) ad magistratum, qui themati imperii praeerat, spectare videtur, *ἠγαπ. μοι* (*λογιώτατε*) *ἀνεψιέ* autem verbis necessitudinem, qua cum eo coniunctus erat, significare voluit. Quam appellationem ut in clariore luce ponam, breviter de vocis, quae est *ἀνεψιός*, usu Pselliano mihi exponendum videtur. Psellus, quamquam eos, ad quos dabat epistulas, propter amicitiam saepissime *ἀδελφοὺς* appellat,[2]) *ἀνεψιοῦ* voce rarissime usus est. Septem omnino repperi exempla. (l. l., epp. **138** (p. 381) — **1** (p. 219 et 221) — **83** (p. 320) — **84** (p. 323)). Epistulae 1, 83, 84 ad unum eundemque virum scriptae sunt: *πρὸς τὸν πρωτοπρόεδρον κῦρ Κωνσταντῖνον τὸν Δρουγγάριον* (1), *τῷ μεγάλῳ δρουγγαρίῳ κῦρ Κωνσταντίνῳ ἀξιοῦντι ἐλϑεῖν εἰς γάμον* (83),

---

[1]) De tituli *λαμπρότατος* (= clarissimus) usu ad annos 400—700 pertinenti egit P. Koch, Die byz. Beamtentitel von 400—700. Diss. Jen. 1903 p. 10sqq.

[2]) cf. Sath. V 368, 372. Fratres autem Psello non fuerunt (Rhodius p. 1, 7).

Generated at Columbia University on 2020-09-12 17:14 GMT / https://hdl.handle.net/2027/njp.32101064101494
Public Domain in the United States, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-us-google
Digitized by Google
Original from PRINCETON UNIVERSITY

τῷ αὐτῷ (84). Quas inter se coniunctas esse, nisi traderetur, vel iis, quae in eis leguntur, confirmaretur. Mirum autem in modum et illa epistula Tafeliana ad Pothum iudicem data et epistula 138, cui deest inscriptio, inter se cohaerent. Hac enim ex epistula apparet illum iudicem monasterio iniuriam inferre non desiisse, cum effecisset, ut, qui in monasterii vicinia habitabant, domicilia relinquerent. Ut illic, ita hic *ἠγαπημ. μοὶ ἀνεψιέ* appellatio. Qua de causa iam Rhodius suo iure hanc Potho tribuit epistulam (p. 26). Quod autem in epistulis, quas ad duos tantum scripsit viros, illam usurpat appellationem, ambos quoque necessitudine quadam inter se coniunctos fuisse verisimile est. Erant autem fratres, ut ex ep. 84 p. 323 elucet: *εἰ δὲ καὶ αὐτὸς πάρεργον τῆς ἀναβολῆς* (praeludii scilicet in nuptiis Constantini, ad quas vocatus erat, celebrandis) *ἐγενόμην . . . σόν καὶ τοῦτό ἐστι, δι' ὃν ἐγὼ πάντα γίνομαι, ἵνα σε πανταχόθεν ἐμαυτῷ οἰκειώσωμαι. οὐ γάρ ἐστι περὶ ὅ τι ἄλλο ἐπραγματευσάμην ἐγώ, οὐδ' οὕτως ἑαλώκειν τινὶ ἢ ἕτερόν τινα τῶν πάντων τεθήραμαι, εἰ μὴ λέγεις τὸν ἀδελφόν* (Pothum scilicet). *ἐλλοχῶ δὲ ὑμᾶς . . ἀπὸ τοῦ πατρὸς . . ἀπὸ τῆς θαυμασίας μητρός, ἣν ἐγὼ ἀπεικόνισμα φαίην ἂν ἀρετῆς.* Legenti haec verba statim titulus ille *Πόθῳ τῷ υἱῷ τῆς Δρουγγαρίας*[1]) in mentem veniet, in quo id potissimum animadvertendum hominem istum non patris, sed matris nomine adiecto illustrari. Diceres feminam affinem quandam Pselli fuisse. Sed fortasse etiam inde colligendum eum matrem pluris fecisse patre, quod illam summa exornat laude, cum ad patris, quae anteit, appellationem nil addat. At Pselli sorores, quas habebat duas, cum praematura morte interemptae essent,[2]) (Rhodius p. 1, 7) de filiis earum non cogitandum est. Sed, cum

---

[1]) *Δρουγγαρία* uxor *δρουγγαρίου* (i. e. centurionis) cf. Sophokles, greek Lexicon s. v.

[2]) Fratres ei non fuisse in p. 31 ann. 2 iam dixi.

Generated at Columbia University on 2020-09-12 17:14 GMT / https://hdl.handle.net/2027/njp.32101064101494
Public Domain in the United States, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-us-google
Digitized by Google
Original from PRINCETON UNIVERSITY

uxorem in matrimonium duxisset, (Rhodius p. 3), aut affines eius sunt fratres,[1]) aut ex ipsius gente longinqua quadam cognatione cum eo coniuncti. Utut res se habet, id certe affirmare licet Pothum artiore quodam vinculo cum Psello coniunctum fuisse.[2])

Iam ad finem perducta foret haec de Potho argumentatio, nisi Rhodius de iisdem epistulis 1, 83, 84 et de epp. 85, 86 nonnulla protulisset, quibus, si vera essent, nostra argumenta corruerent. Dicit autem (p. 14): „Demselben Konstantin Dukas könnten wohl fünf Briefe zugehören, die zum Teil an den Oberpräsidenten den Drungarios (sc. ep. 1) zum Teil an den hohen Drungarios[3]) Konstantin lauten (sc. 83—86). Die drei ersten (1, 83, 84) beziehen sich auf die Hochzeit des Konstantin, der ein Fräulein aus edlem Geschlecht,[4]) das bei Hofe verkehrt, heimführt (hoc ex p. 221 sumpsit) . . . die beiden letzten (85, 86) . . sind bedeutend später zu setzen, da Erziehung und Unterricht eines Knaben erwähnt wird, der wohl jener Ehe entsprossen ist. Die drei ersten wären demnach (?) etwa kurz nach 1050 zu setzen, die beiden übrigen gegen das Ende des sechsten Jahrzentes in diesem Jahrhundert.“ Ac primum quidem miror Rhodium promptius sane quam subtilius ipsum quoque censentem ex una vocis *ἀνεψιέ* usurpatione Pothum cum Psello cognatione coniunctum fuisse (p. 22), tum vero huius vocis vim ita neglegentem, ut has epistulas Constantino X Ducae tribuat, qui certe Pselli, quod vernaculo

---

[1]) Affinitatem suadent, quod l. l. non *σωμάτων* sed *φυχῶν* affinitatem commemorat.

[2]) Non est, cur miremur Pothum in nostro libello *ἀνεψιέ* non appellari. Neque enim in epp. 85, 86 quae 1, 83, 84 adiungendae sunt, Constantinus ea ornatur appellatione.

[3]) De vocis *μέγας δρουγγ.* significatione cf. du Cange, Glossarium p. 334.

[4]) Const. X Ducas Eudoxiam Cerullarii patriarchi propinquam in matrimonium duxit (Rhode p. 14).

Digitized by Google

Original from
PRINCETON UNIVERSITY

Generated at Columbia University on 2020-09-12 17:14 GMT / https://hdl.handle.net/2027/njp.32101064101494
Public Domain in the United States, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-us-google

sermone Neffe nominamus, non fuit. Neque magis illa vox, etiamsi proprio sensu usurpata non esset, ad hominem, qui Psello aetate anteibat, referri potuit. Constantinus enim Ducas (1059—67), qui sexaginta annos vixit,[1]) Psello, qui anno 1018 natus est, undecim fere annis anteibat. Sed tempora scrutemur. Psellus a Constantino, ut nuptiis suis interesset celebrandis, rogatus reiecit invitationem. Quid autem fuerit causae, ex ipsis elucet epistulis: p. 220 *ἐγὼ δὲ ὥσπερ καὶ πολλῶν ἑτέρων ἀπέχεσθαι ὑποσχόμενος τῷ θεῷ, ἑτέρους τούτων ὁρᾶν μετέχοντας οὐ κεκώλυμαι.* p. 319 *καὶ γάμοις γοῦν ἐγὼ πολλοῖς παραγέγονα ὁπηνίκα ἐξῆν* et *εἰ μὲν γὰρ ἔχεις δεικνύειν ὅτι παρὰ τοῖς ἀχόρδοις ἀρραβῶσιν ⟨καὶ⟩*[2]) *ἄλλο τί ἐστι τὸ τελούμενον, ἐφ᾽ ᾧ νόμος ἀπείργων ἡμᾶς οὐ τέθειται, . . κἀμοὶ ἀπαντητέον αὐτίκα πρὸς τὴν τελετήν.* p. 320 *οὔτε γοῦν ἐμοὶ νόμος προσιέναι γάμοις . . οὔτε σοὶ ἐπ᾽ ἐξουσίας ἐστὶν ὑφαιρεῖν τὰ ἐπὶ τούτοις νομοθετούμενα.* Ibidem *τῶν γινομένων τὰ μὲν ἀνεῖταί μοι, τὰ δὲ ἀποτετείχισται. καὶ ἀνεῖταί μοι θεῖα τεμένη καὶ θύματα ἔννομα καὶ ὅσα τούτοις ἕπεται. ἀποτετείχισται δὲ ἱπποδρομία καὶ τὰ ἄλλα θέατρα καὶ ὅσα τούτοις ἀκόλουθα . . . οὐδὲ ἐς θέατρα βαδιοῦμαι, οὐδ᾽ ἔνθα με νόμος ἀπείργει.* Quid? His locis allatis nonne concludendum Psellum, cum has epistulas scriberet, in monasterio fuisse? Eum tamen nuptiis interfuisse (cf. ep. 84) mirum non est, cum Constantinus ei, ut nuptiarum solemnia temperaret, roganti morem gessisset[3]) (p. 322). Itaque, cum Psellus anno fere 1055 in monasterio versaretur (Rhodius p. 5/6), non anno 1050, ut censuit Rhodius, sed a. 1055 epp. 1, 83, 84 assignandae sunt. Epp. 85, 86 autem, si modo de puero educando agunt eisque adiungendae sunt, septimae saeculi

---

[1]) cf. Flach, Die Kaiserin Eudocia Macrembolitissa, Tübingen 1876 p. 9.

[2]) Supplevi.

[3]) Per regulas Byzantinorum monasticas minime duras (cf. Rambaud p. 252) ei monasterium relinquere licebat.

Digitized by Google
Original from PRINCETON UNIVERSITY
Generated at Columbia University on 2020-09-12 17:14 GMT / https://hdl.handle.net/2027/njp.32101064101494
Public Domain in the United States, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-us-google

decadi ineunti tribuendae. Non magis ipsae epistulae, ut supra vidimus, ad Constantinum Ducam, sed ad Constantinum, Pothi fratrem, datae sunt.

Caput III.

Qua quaestione profligata tertio iam capite primum sententiarum, in quibus noster conspirare videtur cum Psello, proponantur nonnullae, deinde in elocutione, quatenus congruant ambo, demonstrabo, tum iudicia de Gregorio aliisque scriptoribus facta, num cum Psellianis consentiant, in censum vocabimus.

A. Sententiarum, in quibus noster conspirare videtur cum Psello, profero has: § 26 ad illas, quae rhetoribus semper cum philosophis erant, altercationes respiciens dicit: *φιλοσοφίαν δὲ καὶ ῥητορικὴν οὐχ ὥσπερ τοῖς ὀνόμασιν, οὕτω καὶ τοῖς πράγμασιν ἀπ' ἀλλήλων διέστησεν, ἀλλὰ φιλοσοφίαν μὲν τῇ εὐγλωττίᾳ τῶν λέξεων ⟨καὶ⟩ μεγαλοφωνίᾳ πεφιλοτίμηται, τὴν δὲ ῥητορικὴν γλῶτταν νοὸς κυβερνᾷ χαλινοῖς.* Item Psellus saepissime scriptoribus laudi vertit, quod, quae apud multos vehementer inter se pugnant, bene concilient. Sath. V 149 *κατώρθωσε συνάψας τὰ διαστῆναι δοκοῦντα καὶ τόν τε νοῦν καθηδύνας ταῖς ἀπὸ τῆς ῥητορικῆς χάρισι, τήν τε γλῶτταν σεμνύνας τοῖς φιλοσόφοις νοήμασι.* Sath. V 442 *σὺ μὲν οὖν ἴσως φιλοσοφίαν ἐπίστασαι καὶ ῥητορικήν, τὸ δὲ ἐξ ἀμφοῖν σύνθετον ἀγνοεῖς. ἔστι δὲ . . καὶ φιλοσοφίας ῥητορική, καὶ ῥητορεία φιλόσοφος.* In Symeonem Metaphrastam encomium (Migne CXIV p. 188 A) *ἔμφωνον, ἵν' οὕτως εἴπω, τὸν νοῦν καὶ ἔννουν τὴν γλῶτταν εἰργάσατο.* De se ipso Sath. V 476: *καὶ ὥσπερ ὁ Πλάτων τῇ φυσιολογίᾳ τὴν θεολογίαν μίγνυσι τιμαιογραφῶν κατὰ τὸν σιλλογράφον,*[1]) *οὕτω δὴ κἀγὼ τῇ ῥητορικῇ τὴν φιλοσοφίαν συντίθημι καὶ πρὸς ἀμφοτέρας δι' ἀμφοτέρων ἁρμόζομαι.*

§ 27 sqq. Gregorius a nostro, ut in omnibus litteris

---

[1]) cf. Corp. poes. ep. Gr. lud. II, 130 Wachsmuth.

Digitized by Google

Original from PRINCETON UNIVERSITY

Generated at Columbia University on 2020-09-12 17:14 GMT / https://hdl.handle.net/2027/njp.32101064101494
Public Domain in the United States, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-us-google

optime versatus, laudibus effertur. Quam *πολυμαθίαν* Psellus et sibi ipsi, ut iam supra commemoravimus, et aliis laudi vertit: cf. M. Pselli iudicium de Heliodori et Achillis Tatii fabulis amatoriis, quod Jacobsius in Achillis Tatii, quam curavit, editione publici iuris fecit. praf. CXI: *ὁρῶ τὸ σύγγραμμα* (sc. *τῆς Χαρικλείας*) *καὶ πολυμαθίας ἁπτόμενον. φυσικαί τε γὰρ αὐτῷ ὑποθέσεις εἰσάγονται* (cf. § 28) *γνωμοτυπίαι* (§ 27) *τε καὶ θεολογίαι* (§ 33) *καί τινα καὶ τῆς κινουμένης σφαίρας* (§ 29). Idem in Cerullario (Sath. IV 332/33) et in Simeone Metaphrasta (CXIV 193 B—D Migne) laudat.

§ 7 Noster *τὸ ἐπιδεικτικὸν καὶ θεατρικὸν τῶν σοφιστευσάντων* vituperat. Item Psellus Sath. V 442 de se ipso: *ἐργάζομαι δὲ οὐ τὴν πάνδημον ῥητορικὴν οὐδὲ τὴν θεατρικὴν καὶ ἀκόλαστον.* In eadem paragrapho singulare quoddam dictum ex Synesio carptum (148 B Krab. cf. infra p. 41) adfert noster, quo sophistarum artem dicendi detrahat: *τοὺς γὰρ ὄχθους τῶν χειλέων μὴ ἀπολεάναντες οἱ ῥήτορες οὗτοι ἐθάρσησαν τὰ συγγράμματα.* Iisdem fere verbis utitur Psellus affirmativo seusu, ut suam extollat virtutem dicendi: Sath. V 451 *λεαίνω δὲ καὶ τοὺς τῆς γλώττης ὄχθους καλλιρημοσύναις κτλ.*

§ 13 Displicet auctori Gregorium „stentoreo Triadis numen in ore ferentem“ (Pselli epigr. in Greg. XXXV 310 B Migne) laudibus ornari ab Ariano. Vehementissime autem Psellus in Arianos invehitur in illo, quod modo laudavi, epigrammate versione Latina tradito

Haereticae salve maniae certissima pestis,
Quaeque Arium perimis, cuius sanctissima primum est
Horribili ac stygio secta furore Trias.

cf. etiam Sath. IV 348 *τοῦτο δὲ τὸ ἀσέβημα* (*τὸ πνεῦμα ὑφιστᾶν ἐκ τοῦ υἱοῦ*) *Ἄρειος μὲν κεκρυμμένως ἐξεῦρεν.*

§ 32 de Paulo apostolo *οἶμαι γὰρ καὶ τοῦτον ἦρθαί ποτε καὶ ἀκοῦσαι τῶν ἀπορρήτων καὶ ἔχειν παρ' ἑαυτῷ ἀνεκφοίτητα.* Item invenimus apud Sath. IV 384 *τοὺς ἀπορρή-*

Digitized by Google
Original from
PRINCETON UNIVERSITY
Generated at Columbia University on 2020-09-12 17:14 GMT / https://hdl.handle.net/2027/njp.32101064101494
Public Domain in the United States, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-us-google

τους ἐκείνου (Παύλου) λόγους et V 162 *ὁ μεν οὖν Παῦλος.. ἐπῆρται πρὸς οὐρανόν.*

Sath. IV 384 denique *παρὰ τοῖς ἄνω θησαυροῖς τααῦτ καταλέλειπται ἀνεκφοίτητα*, quibuscum conferas velim § 32 *ἔχειν παρ' ἑαυτῷ ἀνεκφοίτητα* et *τὸ δὲ λοιπὸν ἐν τοῖς ἄνω ἐᾷ θησαυροῖς.*

His subiungo, quae ex libello appendicis ad nostram, quam movi, quaestionem lucrari possumus. A § 3 *θεατρικὴ ῥητορική* carpitur cf. G § 7. Ibidem Psellus *περιόδοις ἐκ τῶν αὐτῶν τε ἀρχομέναις καὶ πρὸς τὰ αὐτὰ καταλήγουσιν* minime capitur. Nostro (§ 51) displicet *Ἰσοκράτης ταῖς ὁμοίαις ἀρχαῖς τῶν λόγων καὶ ταῖς καταλήξεσιν ἐνηδόμενος.* A § 10 Demosthenis *πικρότης* affertur. cf. G § 2. A § 14 de varia prooemii instituendi ratione Chrysostomi loquitur cf. G § 42. A § 15 *τοῖς φλεγμαίνουσιν ὀνόμασιν κέχρηται.* G § 8 *τὰ μὲν (ὀνόματα) λίθοις ἂν ἀπεικάσαις χλοάζουσι, τὰ δὲ φλεγμαίνουσι.* A § 17 *ἀλληγορεῖν δὲ βούλεται μέν, οἰκονομεῖ δὲ τὸν λόγον ταῖς ἀκοαῖς· καὶ τοσοῦτον ἀνοίξας τοῦ στόματος, ὅσον ἐμφανῆναι τοῖς ἐλλογιμωτέροις, ὅτι τοῦ βήματός ἐστι καὶ τῶν ἀδύτων ἐντός.* G § 47 *ἀφίημι καὶ τὴν ἐν ἱστορίαις ἀλληγορίαν, ταῦτα γὰρ ἑτέρου λόγου καὶ σκέψεως ὑψηλοτέρας καὶ κρείττονος* cf. et §§ 32 et 54. A § 19 *Θουκυδίδην δὲ ἐντεῦθέν τινες οὐ καλῶς προσειρήκασιν, ὅτι δέον τὸ κατεστοιβασμένον τῶν λέξεων διαλύσασθαι, ὁ δὲ ἄλλα ἐπ' ἄλλοις τῶν φορτικῶν μέτρων προστίθησιν.* G § 40 *Θουκυδίδης .. κἂν τοῖς δημηγορίαις μάλιστα ἄλλα ἐπ' ἄλλοις νοήματα ἐπιστοιβάζων καὶ συντιθέμενος.* A § 19 Laudi vertit Chrysostomo, quod nusquam *καινολόγος τις φράσις, ἀλλὰ κοιναὶ λέξεις* in scriptis eius inveniuntur. G § 19 Lysias aliique probantur nostro, quod *κοινὰ παραλαβόντες ὀνόματα* ea bene composuerunt. A § 22 sqq. et G § 51 sq. in utriusque dissertationis fine amborum idearum mixtio in censum vocatur.

Digitized by Google

Original from
PRINCETON UNIVERSITY

Generated at Columbia University on 2020-09-12 17:14 GMT / https://hdl.handle.net/2027/njp.32101064101494
Public Domain in the United States, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-us-google

B. De elocutione.

Neque sententiarum solum, sed etiam linguae conformationis verborumque Pselliani usus expressa vestigia in nostro libello reperiuntur.

Ac primum quidem sunt quaedam formulae, quas in deliciis Psellus habuisse videtur.

1. In commentationum initio vel in transitione adamat Psellus verba *μὴ θαυμάσῃς, εἰ* ponere. cf. CXXII 520 A Migne 531 D. Sath. V 258, 275, 281, 377, 399, 457, 488. cf. § 1.[1])

2. Inter enuntiatum negativo sensu usurpatum et affirmativam, quae insequitur, sententiam *πολλοῦ γε καὶ δεῖ* verba saepissime interiecta sunt.[2]) cf. CXXII 837 B Migne, CXIV 189 A. Boiss. 141, 150, 166. Sath. IV 306, 328, 336, 339, 344, 391, 429, 439, 451. V 45, 104, 112, 121, 156, 157, 264, 273, 276, 278, 320, 355, 466, 477 bis, 482, 517, Chrys. § 26. In nostro § 7.

3. Inexspectatam rem antequam in medium ponit *καὶ τό γε* (*γὰρ*) *θαυμασιώτερον* (*-τατον*) verbis frequenter utitur. Migne CXIV 188 B. Boiss. p. 83. Sath. IV 306, 325, 339, 404. V 338, 433, 474. Ach. Tat. ed. Jacobs pr. CXI. In nostro § 47.

4. Frequens etiam usus auctae negationis *οὔμενουν*: cf. Migne CXIV 192 A. Boiss. p. 88. Sath. IV 327, 390, 402, 450. V 67, 76, 131, 136, 491, 530 bis. cf. § 43.

5. Rem illustrandam cum ad aliud tempus differt vel omnino omittit, praeteritionis formulam usurpat *ἀναμεινάτω*. Sath. IV 429, 462. Sath. V *πα'* (s. n. 197) 48, 184. cf. § 14.

Nunc quae apud utrumque occurrunt verborum conformationes similes referam. Migne CXXII, 1161 B *τῆς*

---

[1]) Hanc locutionem a Psello peculiariter usurpatam esse vel inde cognoscas, quod unum omnino exemplum apud Synesium invenitur. (ep. 141): *μὴ θαυμάσῃς, εἰ διακομιστῇ δυοῖν ἐπιστολῶν ἑνὶ χρῶμαι.*

[2]) Frequens etiam usus apud Demosthenem.

Digitized by Google Original from PRINCETON UNIVERSITY

Generated at Columbia University on 2020-09-12 17:14 GMT / https://hdl.handle.net/2027/njp.32101064101494 Public Domain in the United States, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-us-google

τέχνης μεταχειρίζεις τὴν σάλπιγγα ∼ § 13 *τὴν τῶν λόγων μετεχειρίσατο σάλπιγγα* 1164 B *ῥεῦμα τὸ σὸν . . εἰς ψυχὴν εἰσδύνει* Sath. V 243: *εἰσδύνουσι τὰ γράμματα ταῖς ψυχαῖς* ∼ § 35 *ἔοικεν ἐλαίου ῥεύματι . . εἰσδύνοντι πρὸς τὴν ψυχήν.*

Ach. Tat. Jac. CXIV *τὸν ἐραστὴν ταχὺ μεταβάλλει καὶ αὖθις ἐπανάγει* ∼ § 22 *τὸ δὲ Ἡροδότειον . . ταχὺ δὲ μεταβάλλον καὶ αὖθις ἐπαναγόμενον.*

Ach. Tat. Jac. CXIV *οὐ . . τῶν κατὰ μέρος ἡψάμεθα, ἀλλὰ κεφαλαιώδεις ἐπιτομὰς τῶν χαρακτήρων σοὶ πεποιήκαμεν* et Sath. V 198 *καὶ ἵνα κεφαλαιώδεις ποιήσωμεν τὰς ἐπιτομὰς* ∼ § 43 *τὰ δὲ ἀποτεταμένα τε καὶ μακρὰ . . συνάγει εἰς κεφαλαιώδεις ἐπιτομάς.*

Migne CXXXVI 1332 A *χλοάζεις γὰρ ἁπανταχόσε, ὥσπερ αἱ οὕτω τῶν λίθων ἐκ φύσεως ἔχουσαι,* Sath. V 113 *τὰς χλοαζούσας τῶν λίθων,* Sath. V 519 *οἱ διαυγάζοντες τῶν λόγων.* ∼ § 8 *καὶ τὰ μὲν* (*ὀνόματα*) *λίθοις ἂν ἀπεικάσαις χλοάζουσι,* § 16 *τοὺς διαυγάζοντας τῶν λίθων ἢ τοὺς χλοάζοντας.*

Migne CXXII, 900 B *τὰς αἰτίας παρὰ τοῖς ἄνω θησαυροῖς ἔασον* Sath. IV 384 *παρὰ τοῖς ἄνω θησαυροῖς* Sath. V 159 *αἱ ἄνωθεν θησαυροὶ*[1]) ∼ § 32 *τὸ δὲ λοιπὸν ἐν τοῖς ἄνω ἐᾷ θησ.*

Boiss. p. 59 *ὃ* (*πνεῦμα*) *δὴ σωμάτιόν ἐστι στενότατον ἐκ τοῦ πνεύμωνος διὰ τοῦ κατὰ τὴν τραχεῖαν ἀρτηρίαν αὐλῶνος, οἰκείως εἰπεῖν, διαυλωνιζόμενον* (vox rarissima) ∼ § 5 *ὁμοῦ τε πάντα ἀναστομώσας καὶ πρὸς μίαν διαυλωνίσας λογικὴν σύριγγα κτλ.*

---

[1]) Primum exemplum promptum ex commentatione Pselli de lapidum virtutibus conscripta (pp. 888 sqq.). Allatius autem (p. 484 C D), quod in fine commentationis (900 B) auctor Alexandrum Aphrodisiensem paulo ante se ipsum fuisse dicit, eam Psello abiudicat, „ne Psellum, dum haec scriberet, dormitasse nugacissime fateri cogamur“. (Psellum auctorem et Rose, Hermes IX (1875) p. 480 in dubium videtur vocare). At Psellus et in rebus chronologicis interdum erravit et omnino aliquando „dormitasse“ videtur. (cf. comment. ad §§ 12, 13). Praeterea in libello illa locutio Pselli propria occurrit. Quae denique Sathas V 57 exstant: *λίθοις δὲ καὶ πόαις δυνάμεις μὲν ἀρρήτους καταμεμάθηκα . .,* eum lapidum virtutibus cognoscendis operam navasse docent.

Generated at Columbia University on 2020-09-12 17:14 GMT / https://hdl.handle.net/2027/njp.32101064101494
Public Domain in the United States, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-us-google

Digitized by Google

Original from
PRINCETON UNIVERSITY

Boiss. p. 89 *ἐνεαρίζει τοῖς οἰκείοις κάλλεσιν* ∼ § 6 *ῥοδωνιᾷ ἐνεαρίζω τῶν λέξεων.*

Sath. V 17 *χορείαν . . ἀνελίττοντα* ∼ § 41 *ἐν ῥυθμῷ χορείαν ἀνελίττειν.*

Sath. V 240 *οὐδὲ θηρώμενος ὀνομάτων καινότητας* ∼ § 18 *οὐδέν τι τῆς θήρας τῶν καλῶν ὀνομάτων ἀπώναντο.*

Boiss. p. 140 *λέξεσί τισι θηρώσαις τοὺς ἀκροατάς* ∼ § 55 *θηρᾶται δὲ παντοίως τὴν ἀκοήν.*

Sath. V 362 *ἀπὸ τῶν κοινῶν καὶ περιτρεχουσῶν ἡμᾶς ὑποθέσεων τοὺς μεγαλοπρεπεῖς ἐποιοῦντο λόγους* ∼ § 19 *κοινὰ παραλαβόντες ὀνόματά τε καὶ περιτρέχοντα . . τὴν τῶν λοιπῶν μεγαλοφωνίαν ὑπερβεβήκασι.*

Restat, ut pauca de Psello et nostro Synesii imitatoribus proponam. Psellum enim Krumbacher cum in aliis scriptis tum in epistulis Synesium dicit aemulatum esse (Byz. Ltg.[2] p. 438). Quam rem iam Boissonadius nonnullis confirmaverat exemplis, cf. Boiss. p. 24, 11 = Syn. ep. 4 p. 640 d Herch., de regno 2 A Krab. Boiss. p. 49, 4 = Syn. de Dio. LXVI 1120 A Migne (cf. p. 41). Boiss. p. 149, 2 = Syn. ep. 154 p. 736 b H. Boiss. p. 176, 2 = Syn. ep. 1 in. Boiss. p. 176, 3 = Syn. ep. 1 p. 638 c H. Quibus exemplis a Boissonadio allatis appendicis (§ 24) addam *λαμπρύνεται δὲ πῇ μέν, ὥσπερ ὁ ταὼς περιαθρῶν ἑαυτὸν καὶ γαννύμενος, ὅτι κτλ.* Sumpta haec ex Dione 1120 C, ubi *ὡραΐζεται καθάπερ ὁ ταὼς περιαθρῶν αὑτὸν καὶ οἷον γανύμενος ἐπὶ ταῖς ἀγλαΐαις τοῦ λόγου.*

Synesiana autem nonnulla et in nostro reperiuntur § 11 *καὶ ὅσοι ἄλλοι τοῦ τῶν σοφιστῶν ὀνόματος διὰ τῶν λέξεων τὸν συρφετὸν ἐπεβάτευσαν* = Syn. de Dio. LXVI, 1116 C Migne *ταὐτὸν* (fuisse philosophos, qui in sophistarum numero habendi sint) *ἑτέρως εἰπών, ὅτι μὴ ὄντες σοφισταὶ τοῦ ὀνόματος ἐπεβάτευσαν.* § 5 *ἓν τὸ πλῆθος πεποιηκώς* = de Dio. 1125 C *φιλόσοφον τὸν . . ἓν τὸ πλῆθος ποιήσαντα* § 46 *εἰς ταὐτὸ τὰ ἀσύγκλωστα θέμενος* = Syn. ep. 57 p. 668 H. *πολιτικὴν ἀρετὴν ἱερωσύνῃ συνάπτειν συγ-*

Digitized by Google

Original from PRINCETON UNIVERSITY

Generated at Columbia University on 2020-09-12 17:14 GMT / https://hdl.handle.net/2027/njp.32101064101494
Public Domain in the United States, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-us-google

κλώθειν ἐστὶ τὰ ἀσύγκλωστα. § 15 *ἀλλὰ μὴ λόγον ἄλλως οἰηθῇς τὸ λεγόμενον* = Syn. ep. XLIV p. 656 b H. *μὴ λόγον ἄλλως οἰηθῇς τὴν παραίνεσιν.* Idem ep. CXLVIII p. 731 c H.[1])

Haec autem Synesiana una cum Psello exhibet noster:
1. Noster § 7 *τοὺς γὰρ ὄχθους τῶν χειλέων μὴ ἀπολεάναντες οἱ ῥήτορες οὗτοι ἐθάρσησαν τὰ συγγράμματα* = Syn. de ins. 148 B Krab. *ἡ δὲ* (divinatio) *διὰ Θεοῦ νουτεθήσασα … δείξαντος ὄχθους τινὰς ἀπολεαίνειν ἐκπεφυκότας τῆς γλώττης ἐπανήγαγε εἰς τὸ σῶφρον καὶ τὸ οἰδοῦν ἐκόλασε* = Psellus Sath. V, 451 cf. supra p. 36.

2. Noster § 8 *τὰ δὲ* (*ὀνόματα*) *φλεγμαίνουσι* = Syn. de ins. 148 B Krab. *τὴν ὅλην κατασκευὴν τῆς γλώττης . . φλεγμαίνουσαν ὀνομάτων καινότητι* = Psellus Boiss. p. 49 *συγγράμματα . . φλεγμαίνοντα μὲν τοῖς ὀνόμασι.*[2])

3. Noster § 14 *καὶ οὐδεμίαν τις αὐτῷ εὑρήσει τῶν λέξεων οὐ καταμελιτοῦσαν τὴν ἀκοὴν* = Syn. de Dio. LXVI 1120 A Migne *τῷ καταμελιτοῦντι τὰς ἁπάντων ἀκοὰς διηγήματι* = Psellus Boiss. p. 49 *ὑπολείπει τὸ ἔαρ αὐτοῖς τῆς καταμελιτούσης τὴν ἀκοὴν λέξεως* (cf. etiam ib. p. 174 et Sath. V 146).

C. De iudiciis.

Restat nunc, ut iudicia de Gregorio aliisque scriptoribus facta, num cum Psellianis consentiant, perscrutemur.

Ac primum quidem ex totius libelli tenore apparet Gregorium ab auctore tanti fieri, quanti neminem reliquorum (cf. §§ 3, 11—14), quod iam notavit Norden, ant. Kunstprosa II, 568. „Er (Psellus) misst ihn an allen heidnischen Rednern und stellt ihn natürlich über alle“. De quo quid

---

[1]) *Ἄλλως* (i. e. tantum, modo) est vox apud Atticistos frequentissima (cf. Schmid, Attic. I p. 104). Sed hic verborum nexus Synesianus.

[2]) *φλεγμαίνουσαν ποιητικοῖς ὀνόμασι (ἰδέαν λόγων)* Philostr. V A I, 17, 32 K. (ed 1870) (cf. Schmid IV, 240). Sed, quod Psellus illum locum Synesianum (de ins. 148 B Krab.) decerpsisse videtur, non Philostrateum puto.

Digitized by Google

Original from PRINCETON UNIVERSITY

Generated at Columbia University on 2020-09-12 17:14 GMT / https://hdl.handle.net/2027/njp.32101064101494
Public Domain in the United States, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-us-google

senserit Psellus, ex his elucet: Boiss. p. 124 sqq. (= Migne CXXII 901 sqq.) de Gregorio, Basilio, Joh. Chrysostomo Gregorioque Nysseno agens eos *κορυφαίους* nominat omnes, qui *„ἀξιολογώτατοί εἰσιν τοῖς περὶ Λυσίαν καὶ Δημοσθένην διαμιλληθῆναι“*. Attamen (p. 125 = 901 C) *ὅπερ ἐστὶ Δημοσθένης τῇ ἑτέρᾳ μερίδι, φημὶ τῇ Ἑλληνικῇ, τοῦτο τῇ καθ' ἡμᾶς ὁ Θεόλογος Γρηγόριος.* Primas igitur inter coryphaeos partes agit Gregorius. Apud Satham (IV praef. LII sq.) insigne fragmentum exstat in Platonis laudem conscriptum et a libelli nostri ratione non alienum. Ut in nostro Gregorius omnibus anteponitur, ita in illo omnes Platoni inferiores nominantur. Attamen in extremo (LIII): *ἐγὼ δὲ τοῦτ' ἂν φαίην διατεινόμενος, ὡς οὐδεὶς ἂν τῶν πάντων ἀνθρώπων διαμιλλήσαιτο Πλάτωνι ἢ ὁ μέγας ἐν θεολογίᾳ Γρηγόριος.* In alia commentatione *„περὶ χαρακτήρων συγγραμμάτων τινῶν“* (Boiss. p. 48 sqq.), qua praeclarorum scriptorum genus dicendi in medium ponit, dicit (p. 50) *Ἐξαίρετα δέ μοι τῶν τοιούτων* (sc. *περὶ τὰς Μούσας σπουδαζόντων*) *βιβλίων τὸ τοῦ Δημοσθένους ἦν καὶ τὸ τοῦ Ἰσοκράτους, τό τε Ἀριστείδειον καὶ τὸ Θουκυδίδειον· συμπαρελάμβανον . . καὶ τοὺς Πλατωνικοὺς διαλόγους καὶ τὰ Πλουτάρχεια . . ὁπόσα τε τοῦ Λυσίου εὕρηται καὶ τὸν ἡμεδαπὸν θεόλογον Γρηγόριον, ὃν δὴ καὶ κεφάλαιον τίθεμαι τῶν ὅσα σπουδῆς καὶ χαρίτων προέστηκε.* Hoc igitur loco et ceteris et Platoni anteponit Gregorium. Similiter p. 51 postquam, quid ex quoque utilitatis cepisset, exposuit: *ἐπὶ πᾶσι δὲ ἡ θεολογικὴ μοῦσα καὶ λύρα καὶ χάρις καὶ σάλπιγξ καὶ βροντῶσα φωνὴ ἀντὶ πόσης ἑτέρας γλώσσης ἐξήρκει μοι.* Magni etiam momenti sunt, quae exarantur apud Sath. V 150: *καὶ οὔπω λέγω τὰς μείζους τοῦ λόγου δυνάμεις, ὧν τοῦ μὲν καθ' ἡμᾶς λόγου τὰ πρῶτα ὁ τῆς θεολογίας Γρηγόριος, ὃν οὐδ' ἂν οὐδ' ἡ οὐρανία σάλπιγξ ὑπερηχήσειε,*[1]) *μετὰ δὲ τοῦτον τῆς θύραθεν*

---

[1]) Quae sententia et alio quem modo afferam loco occurrit et

σοφίας Δημοσθένης τε καὶ Δημάδης,[1] *προσθήσω δὲ καὶ Ἰσοκράτους ἀστραπαὶ καὶ βρονταί, τῆς μὲν Γρηγορίου ἥττους φωνῆς τοσοῦτον ὅσον κρείττους τῶν ἄλλων.* Itaque iam manifestum est Psellum cum auctore primas Gregorio inter oratores partes deferenti non discrepare.

Nec non conspirant singulis in iudiciis tradendis: Boiss. p. 125 (= Migne 901 C): *τριῶν δὲ ὄντων εἴδων τῆς ῥητορικῆς, ὁ μὲν Δημοσθένης τῷ δικανικῷ μέρει εὐδοκιμώτατος κἂν ταῖς συμβουλαῖς τῶν ἄλλων δεινότατος, πανηγυρίζειν δὲ προῃρημένος ἑαυτοῦ τε καὶ τῶν ἄλλων ἐλάττων ἐστίν. ὁ δὲ . . Γρηγόριος τὴν μὲν πανηγυρικὴν ἰδέαν οὐ τὴν Δημοσθενικὴν μόνον γλῶτταν ὑπερηκόντισεν, ἀλλ' οὐδ', εἴ τίς ἐστι σάλπιγξ οὐράνιος, ἐκείνῳ δὴ ἀντηχῆσαι δύναται κατά γε τοῦτο μέρος. πρὸς δέ γε δικαστικοὺς ἀγῶνας καὶ ἐν οἷς τὰς συμβουλὰς διατίθεται ἱκανὸς ἐκείνῳ διαμιλλήσασθαι.* Haec apud nostrum interdum ad verba fere referuntur. § 37 Gregorium in iudicali genere et in consiliis parem esse Demostheni dicit, in genere autem panegyrico omnes vincere, quae res §§ 38 et 39 exemplis illustratur. Velim conferas etiam Boiss. p. 126 (= Migne 904 B) ~ § 31, de Gregorii facundia, quae nusquam fatigat. Boiss. p. 127 (= Migne 904 C) ~ § 55, de Gregorii simplicibus exordiis. Boiss. p. 126 (= Migne 904 B) ~ § 20, *τὰ μὲν κλείων ταῖς περιόδοις, τὰ δὲ ἀνοίγων τῷ πνεύματι* (sc. *Γρηγόριος*). Boiss. p. 128 (= M. 905 A) ~ § 47 sqq., (*Γρηγορίου*) *λόγος ἀπρόσιτος τοῖς πολλοῖς.* Sathas IV praef. LII: Platonis partes suscipit contra Dionysium Hal. (de comp. 117 cp. 18) aliosque, qui eum parum diligentiae in verba eligenda contulisse dixerant. Plato autem (§ 10) in numero eorum, qui verbis accurate eligendis florebant, habetur (cf. p. 72). Migne CXXXVI,

---

nostro in § 13 obversata videtur fuisse. Opponitur autem pagane dicendo, quod *Ὀλυμπιακῇ σάλπιγγι* (cf. § 39) illustratur.

[1]) Demades ipse quidem scripta non reliquit (cf. Blass, att. Bereds. III, 2² p. 269, 4). Excepto autem Suida (s. v. *Δημ.*) hoc Pseudo-Demadeorum vetustissimum testimonium.

Digitized by Google

Original from
PRINCETON UNIVERSITY

Generated at Columbia University on 2020-09-12 17:14 GMT / https://hdl.handle.net/2027/njp.32101064101494
Public Domain in the United States, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-us-google

1318 C traditur Plato panegyrico generi parum aptus fuisse, quo cum conferas § 38. Boiss. p. 127 (= M. 904 C) et Sath. V 150 de Isocratis diffuso et laxo genere dicendi. Idem § 22 perstringitur. Boiss. p. 50 *κοινότης τῶν λέξεων* Isocratis perhibetur. § 19 ei laudi vertit noster, quod usitatis verbis componendis eam orationis vim assecutus est, quam alii nisi insolentibus usi verbis consecuti non sunt. Boiss. p. 50 Thucydidis dicendi generis *δύσμορφον* vituperatur, *ἔννουν* praedicatur. Quocum bene quadrat, quod § 10 eius *ἐκλογὴν* parum iucundam esse annotat noster, cum § 40, quod *βαθὺς τὴν γνώμην* sit, ei probetur. Suo denique iudicio usus videtur esse auctor in eo, quod Aristotelis obscuritatem carpit (§ 48). Alii enim ad dialogos potissimum spectantes *σαφήνειαν* eius laudibus extollunt (cf. exempla, quae congessit Kaibel, Stil und Text der *πολιτεία Ἀθηναίων* des Arist. p. 114 sqq.).[1] Pselli autem iudicia de eius obscuritate exstant Sath. IV, LI, 3 V 442, V 499 sq.

In quibus iudiciis conferendis unum tantum mihi oblatum est exemplum, quo noster cum Psello dissentire videtur. Quod enim ille dicit (§§ 5 [24]) Gregorium alios non imitatum esse, sed *ἀπὸ τῆς οἰκείας πηγῆς* ei manasse virtutes dicendi, hoc cum Psello discrepat, qui in illa commentatione, quam conscripsit de patribus ecclesiasticis, eum Aristidem, Lysiam, Isocratem, Thucydidem imitandos sibi proposuisse dicit.[2]) Quae differentia eo minuitur vel omnino tollitur quod § 3 (*Γρηγόριον τὰ παρ᾽ ἑκάστοις ἐκείνων ἐξαίρετα ἀκριβέστερον ἐν τοῖς ἑαυτοῦ λόγοις κατακεράσαντα, ὥστε μὴ δοκεῖν κατὰ ζῆλον ἐκείνων ταῦτα συναγαγεῖν, ἀλλ᾽*

[1]) Auctorem esse, ut Keilii verbis utar (l. l.), „eine selbständig urteilende Persönlichkeit" vel inde cognoscitur, quod iidem Aristotelis „copiam verborum" *(οὐκ ἐνδεής)* laudant, cum noster praebeat *ἑνὶ τὰ πολλὰ ταμιευόμενος ῥήματι.*

[2]) Gregorium Polemonem aemulatum esse Hieronymus de vir. ill. 117 et Suidas s. v. *Γρ.* tradunt.

Generated at Columbia University on 2020-09-12 17:14 GMT / https://hdl.handle.net/2027/njp.32101064101494
Public Domain in the United States, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-us-google
Digitized by Google
Original from PRINCETON UNIVERSITY

αὐτὸν κτλ.) secum leviter pugnans ad Pselli verba accedere videtur scribentis (Boiss. 127 = M. 904 D) *οὐχ ὥσπερ δὲ ἐκ πολλῶν ῥητόρων ἥρμοσται, οὕτω δὴ καὶ πρὸς ἕκαστον .. διῄρηται, ἀλλ᾽ ὥσπερ τὰ συγκεραννύμενα χρώματα ἄλλο τι εἶδος ποιεῖ καὶ ἔστι τοῦτο οὐχ οἷον ἐκεῖνα, ἀλλ᾽ ἔστιν οὗ κάλλιον ... οὕτω δὴ καὶ τὸ Γρηγορίου χρῶμα τοῦ λόγου διήνθισται μὲν ἐκ μυρίων χρωμάτων, ἔστι δὲ ἄλλο τι παρὰ ταῦτα καὶ κάλλιον ἐκείνων παρὰ πολύ* et (p. 128 = 905 A Migne) *εἰ λέων τις ἐγεγόνει σώζων μὲν ἑαυτῷ καὶ τὸ βλοσυρὸν ἐπισκύνιον, εἶτα δὴ καὶ πρὸς τὰ ἤθη καὶ σχήματα τῶν ἑτέρων θηρῶν μεθηρμόζετο καὶ ἐμιμεῖτο ξύμπαντα, μὴ καταβαίνων τοῦ ἀξιώματος, αὐτὸ ἂν τοῦτο ἦν ὁ θεῖος ἀνήρ.*[1])

Perpensis igitur omnibus, quae singulis capitibus disserui de necessitudine, quae intercedat inter nostrum libellum et scripta Pselliana, iam facere non possum, ut eum a Psello abiudicem.

---

[1]) Ceterum moneo §§ 5, 24 verba et ex libelli genere interpretari posse. Noster, cum in Gregorii laudem *ἐγκώμιον* quod vocamus scripturus esset, (cf. Norden, Kunstpr. II 568, 4: „aber eine richtige Würdigung im ganzen dürfen wir natürlich nicht erwarten. Gregor ist ihm der Inbegriff des Redners und er versteigt sich dabei zu lächerlichen Übertreibungen“) ad augendam amplificandamque virtutem eius scribendi haec profert. cf. etiam append. § 5 *ἐπεὶ δὲ μετ᾽ ἐκείνους τὴν προστασίαν τῶν τεχνικῶν λόγων ἐδέξατο ὁ πατήρ* (*Ἰωάννης*), *ζηλωτὴν μὲν τοῦτον ἐκείνων οὐδ᾽ ἂν εἴποιμι, ἀσκήσαντα δὲ τὴν αὐτὴν τέχνην, εἶτα διενεγκόντα πολὺ τοὺς προειληφότας δείξαιμι τῷ λόγῳ λαμπρῶς.* Idem initio libelli in laudem suam conscripti *ἡμεδαπὸς Δημοσθένης καὶ Πλάτων* nominatur, cum in illo quem supra (p. 42) attuli loco Gregorium Demosthenis apud suos locum dicat obtinere. Quibuscum, si vere Pselliana est laudatio nostra, quod nunc iam neminem in dubium vocare puto, coniungenda sunt, quae ipse Psellus de licentia scriptoribus in laudationibus concessa disserit Sath. IV 327: *κἂν εἴ τις τὴν τέχνην* (*τῶν ἐγκωμίων*) *ἀπαρνηθείη καὶ τὸ μεθόδοις ἐθέλειν τὰ πεπραγμένα ὑψοῦν, ἀλλ᾽ αὐτὴ τῶν γεγονότων ἡ φύσις ἀντ᾽ ἄλλης τινὸς ἀποχρῶσα δεινότητος.* cf. praeterea Sath. IV 388 et 389.

Generated at Columbia University on 2020-09-12 17:14 GMT / https://hdl.handle.net/2027/njp.32101064101494
Public Domain in the United States, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-us-google
Digitized by Google
Original from PRINCETON UNIVERSITY

II. Editio.

Conspectus siglorum: H = Hierosolymitanus. N = Parisinus. P = Palatinus. V = Marcianus. M = Bodleianus. Σ = PVM codicum consensus.

Τοῦ ὑπερτίμου Ψελλοῦ λόγος σχεδιασθεὶς πρὸς Πόθον βεστάρχην ἀξιώσαντα αὐτὸν γράψαι περὶ τοῦ θεολογικοῦ χαρακτῆρος.

§ 1 *Μὴ θαυμάσῃς, Πόθε μοι φίλτατε, εἰ τῶν πρὸ ἐμοῦ ῥητόρων καθ᾽ ἕνα τοὺς σοφιστάς τε καὶ φιλοσόφους, ὅσοι γλώττης ἐσχήκασιν ἐπιμέλειαν, πρὸς τὸν τῆς ἑρμηνείας χαρακτηρισάντων ὡραϊσμόν, ἐγὼ τὸ πλῆθος συστείλας, εἰς ἕνα καὶ μόνον ἄνδρα τὴν πᾶσαν τοῦ λόγου τέχνην καὶ δύναμιν συνειλοχέναι*
§ 2 *ἐπικεχείρηκα. οἱ μὲν γάρ, ἐπεὶ τὰς τῆς <λέξεως καὶ> πράξεως ἀρετὰς οὐκ εἰς ἕνα τῶν πάντων, ἀλλὰ παρ᾽ ἄλλοις ἄλλας τεθεωρήκασιν, ἐβούλοντο δὲ μὴ ἡμιτελῆ τὴν κρίσιν τοῦ χαρακτῆρος εἰσενεγκεῖν, ἀλλὰ τελείαν καὶ ἀπηρτισμένην, διὰ τοῦτο ἄλλο τι παρ᾽ ἄλλου πρὸς τὸ εἶδος συνηρανίσαντο· παρὰ μὲν Πλάτωνος, ὡς ἐν τύπῳ εἰπεῖν, τὴν διαλογικὴν φράσιν, παρὰ δὲ τοῦ Σωκρατικοῦ Αἰσχίνου τὴν ἐμμελῆ συνθήκην τῶν λέξεων, παρὰ δὲ Θουκυδίδου τὸ ὑψηλὸν καὶ μετέωρον, καὶ παρὰ μὲν Ἡροδότου τὴν παναρμόνιον εὐρυθμίαν, παρὰ δὲ Ἰσοκράτους τὸ πρὸς τὰς ἐπιδείξεις καὶ τοὺς πανηγυρικοὺς τῶν λόγων εὐάρμοστον, παρὰ δὲ Δημοσθένους τὸ πρὸς τοὺς δικαστικοὺς ἀγῶνας πικρόν τε ὁμοῦ καὶ νοερὸν καὶ γέμον μεγαλοφωνίας καὶ ἄσθματος, παρὰ δὲ τοῦ Ἀσιανοῦ Πολέμωνος καὶ τοῦ ἐκ Μαραθῶνος Ἡρῴδου καὶ τοῦ Ἐφεσίου Λολλιανοῦ καὶ τῶν ἄλλων ἐπὶ λόγοις εὐδοκιμηκότων τὸ πρὸς ὅ <ἕκαστος> οἰκει-*

Inscriptio: tota deest in M; *τοῦ ὑπερτίμου* (sic P) . . . *σχεδιασθείς* om. N *τοῦ αὐτοῦ λόγος* HV; *αὐτὸν* om. N 5 *συνειληχέναι* NPV 6 *ἐπὶ* HM; *λέξεως καὶ* suppl. Mayer 7 *τῶν ἁπάντων* N; *πάντων <συνενηνόχασιν>* suppl. Maas 11 *ὡς εἰπεῖν ἐν τύπῳ* N; *δὲ* om. HPV 16 *δεικτικοὺς* N 17 *πικρὸν ὁμοῦ τε* NΣ 20 *ἄλλων* M *ἄλλως* HNPV; *ἕκαστος* suppl. Keil cf. append. § 8.

Generated at Columbia University on 2020-09-12 17:14 GMT / https://hdl.handle.net/2027/njp.32101064101494
Public Domain in the United States, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-us-google

Digitized by Google

Original from
PRINCETON UNIVERSITY

§ 3 ότερόν τε καὶ φυσικώτερον ἔσχηκεν. ἐγὼ δέ, ἐπειδὴ τοῦτο μᾶλλον παρ᾽ ἐκείνους εὐτύχηκα ἕνα τῶν πάντων ἰδεῖν τὸν τῆς θεολογίας ἐπώνυμον — φημὶ Γρηγόριον — τὰ παρ᾽ ἑκάστοις ἐκείνων ἐξαίρετα ἀκριβέστερον ἐν τοῖς ἑαυτοῦ λόγοις κατακεράσαντα, ὥστε μὴ δοκεῖν κατὰ ζῆλον ἐκείνων ταῦτα συναγαγεῖν, ἀλλ᾽ αὐτὸν ἐξ ἑαυτοῦ γενέσθαι ἀρχέτυπον λογικῆς χάριτος ἄγαλμα, διὰ ταῦτα, τῶν παρ᾽ ἑτέροις ἀφέμενος ἰδεῶν τοῦ λόγου, τοῦτον μόνον σοὶ προειλόμην χαρακτηρίσαι, οὐχ ἑτέρῳ τὴν σπουδὴν χαρισάμενος, βιασαμένων, ὡς οἶσθα, πολλῶν, ἀλλὰ σοὶ ταύτην πάλαι μὲν ὑποσχόμενος, νῦν δε φιλοτίμως διδούς.

§ 4 Εἰ μὲν οὖν ὁ μέγας ἐκεῖνος ἀνήρ, ὥσπερ τὰς τῆς φιλοσοφίας ἀρχὰς ἄνωθεν εἴληφε, πρὸς τὰς ἀσωμάτους καὶ θείας ἰδέας τὸν νοῦν ἀναγαγὼν καὶ ἀπὸ τῆς ἑνιαίας πηγῆς τοὺς τῆς γνώσεως αὐτῷ ἀπομερισάμενος ὀχετούς, οὕτω δὴ καὶ τὸ τῶν λόγων κάλλος καὶ κράτος ἐκεῖθέν ποθεν ἀπορρήτως παρέσπασε καὶ τοῖς ἑαυτοῦ συγγράμμασι κατὰ λόγους μουσικῆς κρείττονος συνεκέρασε, καινὸν τοῦτ᾽ ἂν εἴη τὸ νᾶμα καὶ ταῖς ἀπηριθμημέναις πηγαῖς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ συνναέτω καὶ λόγου πηγή, ἀφ᾽ ἧς ἐκεῖνος μετὰ τῶν ἄλλων εἰς κόρον σπασάμενος τοὺς ποταμοὺς ἡμῖν τῆς λογικῆς ἐπέχεε χάριτος. εἰ δ᾽οὐδὲν ὅ τι μὴ θεῖον ἐκεῖσέ ἐστι, τὰ δ᾽ἄλλα κάλλη ἐκείνων μιμήματα ἐκ τῶν ψυχικῶν ἢ φυσικῶν ἀρχῶν προερχόμενα, καὶ οὕτως ὁ θαυμάσιος
§ 5 οὗτος ἀνὴρ τὸ ὑπὲρ φύσιν ἀπενεγκάμενος φαίνεται. ὁ γὰρ μηδεὶς τῶν πάντων ἀφ᾽ ἑαυτοῦ μηδὲ πρὸς τὰς ἐπὶ μέρους ἀρετὰς ἔσχηκεν, οὗτος μὴ κατὰ ζῆλον ἀρχαίων, ἀλλ᾽ ἀπὸ τῆς οἰκείας πηγῆς ὁμοῦ τε πάντα ἀναστομώσας καὶ πρὸς μίαν διαυλωνίσας λογικὴν σύριγγα καὶ ἓν τὸ πλῆθος πεποιηκὼς καὶ τῇ ὑπάτῃ τὴν μέσην παρασυνάψας καὶ ταύτην τῇ ὑπερβολαίᾳ, εἶτα δὴ νοερῶς πλήξας καὶ τοιοῦτον μέλος ᾄσας τῷ βίῳ οἷον οὐδὲ τὸν κύκνον φασίν, ὁπότε μέλλοι, ὡς μῦθος, παρὰ τὸν

---

9 *ταύτην* om. H 14 *αὐτῷ* scripsi *αὐτῷ* codd.; *ἀπομεμερισμένος* N 15 *ἀπέσπασε* N 17 *νᾶμα* conieci *νόημα* codd. 18 *ἐκ τοῦ] ἐκτὸς Σ*; *σύννουν ἔστω* con. P—K 20 *ἐπέχει Σ* 21 *φυσικῶν ἢ ψυχικῶν* N 24 *τὰς* om. H 25 *ἀρχαίων* con. Mayer *ἀρχαῖον* codd. 26 *καὶ* om. H 28 *παρασυνάψας* conieci *παρασυνάξας* codd. 30 *ὁ μῦθος* N

Generated at Columbia University on 2020-09-12 17:14 GMT / https://hdl.handle.net/2027/njp.32101064101494 Public Domain in the United States, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-us-google

Digitized by Google Original from PRINCETON UNIVERSITY

§ 6 *οἰκεῖον θεὸν ἀποδημεῖν, τὴν φύσιν ὑπερεφώνησεν. ἔγωγ' οὖν, ὁσάκις αὐτῷ ἐντυγχάνω — προσομιλῶ δὲ θαμά, προηγουμένως μὲν φιλοσοφίας ἕνεκα, παρεπομένως δὲ καὶ ψυχαγωγίας — ὥρας ἀμυθήτου πληροῦμαι καὶ χάριτος. καὶ καταλιμπάνω πολλάκις περὶ ὃ ἐσπούδακα, καὶ τὸν νοῦν τῆς θεολογίας ἀφείς, τῇ ῥοδωνιᾷ ἐνεαρίζω τῶν λέξεων καὶ κλέπτομαι ταῖς αἰσθήσεσι· καὶ γνοὺς ὅτι κέκλεμμαι, εἶτα δὴ ἀγαπῶ καὶ καταφιλῶ τὸν συλήσαντα, κἂν ἀναχωρῆσαι τῆς φράσεως ἐπὶ τὸν νοῦν βιασθῶ, ἀλγῶ ὅτι μὴ καὶ αὖθις συλῶμαι καὶ ὡς στέρησιν τὴν προσθήκην ὀδύρομαι.*

§ 7 *Ἔστι γὰρ τὸ κάλλος αὐτῷ τοῦ λόγου, οὐχ οἷον οἱ παχύτεροι τῶν σοφιστευσάντων ἠσκήσαντο, ἐπιδεικτικόν τε καὶ θεατρικόν, ᾧ τις ἅπαξ θελχθεὶς ἔπειτα δὶς προσομιλήσας προσοχθίσειε (τοὺς γὰρ ὄχθους τῶν χειλέων μὴ ἀπολεάναντες οἱ ῥήτορες οὗτοι ἐθάρσησαν τὰ συγγράμματα, τόλμῃ πρὸς τοὺς λόγους < μᾶλλον > ἢ τέχνῃ χρησάμενοι). ἀλλ' οὐ τοιοῦτον αὐτῷ τὸ κάλλος, πολλοῦ γε καὶ δεῖ, ἀλλ' οἷον τὸ ἐκ μουσικῆς ἐναρμόνιον. λέξω δὲ ἐκδηλότερόν τε ἅμα καὶ τεχνικώτερον, ἀναλύσας τὸ πεπλεγμένον, ἵν' εἰ-*
§ 8 *δείης μᾶλλον ἐκ τῶν ἁπλῶν· ἔρριπται, φίλτατέ μοι παίδων, τὰ ὀνόματα, ὥσπερ δή φαμεν καὶ τοὺς ἀσυνθέτους λίθους, ἄλλα παρ' ἄλλοις οὔτ' ἐν μιᾷ ἰδέᾳ οὔτε καθ' ἓν τὸ διάφορον. τούτων γὰρ τὰ μὲν εὔογκα μέν εἰσι καὶ τὰς γνάθους πληροῦντα, πλήττοντα δὲ μᾶλλον τὸν περικεχυμένον ἀέρα καὶ ἐνωθοῦντα ἀθρόως τοῖς τῶν ἀκροατῶν ὠσίν, εἶτα τοὺς λαβυρινθώδεις πόρους θορυβοῦντα καὶ τὴν ψυχὴν καταπλήττοντα — λέγω δὲ ἐμφαίνων, ἵνα σοι μᾶλλον τὸ ἐναργὲς παραστήσω — τὰ δὲ λεῖά τε τὴν φύσιν καὶ ὁμαλὰ πέφυκεν, οὐ πάνυ δὲ εὔηχα, οὐδὲ πρὸς ἑαυτὰ τὴν ἀκοὴν ἐπιστρέφοντα, τὰ δὲ ἐν μεσότητι κεῖται καὶ κατὰ λόγους ἁρμονικοὺς ἥρμοσται, ὡς μήτε θορυβεῖν καὶ ἡδύνειν. καὶ τὰ μὲν λίθοις ἂν ἀπεικάσαις χλοάζουσι,*

---

4 *παραλιμπάνω* con. P—K 7 *δὴ ἀγαπῶ] διαγαπῶ* N 9 *συλήσομαι* Σ 10 *τῆς προσθήκης* N 13 *δὶς* om. H 15 *μᾶλλον* supplevi 17 *δὲ] δὴ* H 18 *τέ* om. NΣ; *ἀναλύσαι* H 20 *συνθέτους* H 21 *οὐ καθ' ἕν* H 23 *ἐνωθοῦντα* conieci *ὠθοῦντα* codd. 26 *δὲ] δὴ* H 29 *θορυβεῖν* con. Keil *θορυβοῦν* codd. 30 *καὶ ἡδ.] μήτε ἡδ.* con. Mayer; *ἀπεικάσοις* Σ *ἀπεικάσῃς* N

Generated at Columbia University on 2020-09-12 17:14 GMT / https://hdl.handle.net/2027/njp.32101064101494
Public Domain in the United States, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-us-google
Digitized by Google
Original from PRINCETON UNIVERSITY

τὰ δὲ φλεγμαίνουσι, τὰ δὲ ὑπαυγάζουσι [τὰ δὲ], ὧν τραχεῖα § 9 *ἡ ἐπιφάνεια. κεῖται δὲ τὰ ὀνόματα ταῦτα οὐχ ὁμοῦ μέν, πανταχοῦ δέ. συλλέγειν δὲ αὐτὰ εἰώθασιν αἱ ἐμπορικώτεραι τῶν ψυχῶν, ὅθεν αἱ μὲν διὰ θαλάσσης ἐστείλαντο πρὸς αὐτά, αἱ δὲ ἠπειρώτιδες γεγόνασιν, αἱ μὲν ἐκ Λιβύης, αἱ δ' ἐξ Εὐρώπης καὶ ἄλλαι ἀλλαχόθεν τὰς καλὰς ταύτας λίθους ἐμπορευσάμεναι. ψυχαὶ δὲ γυμναὶ μὲν ἀδιάφοροι, ποικίλαι δὲ μετὰ σώματος, καὶ παραλλάττουσι πρὸς τὰς ὀρέξεις διὰ τὸ ὄργανον. ὅθεν αἱ μὲν ἐπὶ τὴν γῆν Εὐιλὰτ ἐξεληλύθασι καὶ τὸν πράσινον λίθον, καθά πού φησιν ἡ Γραφή, πολλῶν σπουδασμάτων καὶ ἀγώνων ἠλλάξαντο. αἱ δὲ τὸν ἀέρος ἔχοντα χροιὰν ἠγαπήκασιν, αἱ δὲ περὶ τὸν φλεγματίαν ἐσπούδασαν, ταῖς δὲ ἡ παντάρβη γέγονε πολυέραστος, αἱ πολλαὶ δὲ καὶ φαῦλαι καὶ ἀπὸ παραπεσούσης ὕλης βραχύ τι εἶδος ἀναλεξάμεναι ἐπὶ κεφαλῆς τῆς* § 10 *ἑαυτῶν στήλης †, ὡς ἄλλο τι τῶν ἐπισήμων, τεθείκασιν. ἀλλ' ὁ μέγας οὗτος ἀνήρ, ἐπειδὴ μεγαλέμπορος γέγονε, κατὰ τὴν ἐκείνου φάναι φωνήν, τὸν πολυτίμητον μαργαρίτην ἐπρίατο. ἐπεὶ δὲ ἔδει τοῦτον χρυσόδετον ποιῆσαι καὶ λιθοκόλλητον, ὥσπερ ἀπηρυθρίασε τῷ φαυλοτάτῳ τῶν λίθων, ἀλλὰ μὴ τῷ ποικιλοχρόῳ καὶ παναυγεῖ, ἢ τῷ ἀτιμοτάτῳ χρυσίῳ, ἀλλὰ μὴ τῷ ἐκ Σουφεὶρ συνδυάσαι καὶ καταδήσασθαι, διὰ ταῦτα, ἵνα τὸ πολὺ τῆς τροπολογίας ἐάσω, ἐκεῖνα τῶν ὀνομάτων πρὸς τὴν τῶν ἑαυτοῦ λόγων συνήνεγκε σύμφρασιν, ὁπόσα καὶ τῷ σχήματι στρογγύλα τε καὶ περιφερῆ, καὶ μὴ μάτην ἐκτεταμένα τε καὶ περιρρέοντα, καὶ τοῖς εἴδεσιν ἐπιτερπῆ καὶ χαρίεντα, καὶ τῷ στερεῷ εὐπαγῆ τε καὶ κοῦφα, οὐχ οἷα ὁ τοῦ Ὀλόρου Θουκυδίδης ἢ ὁ Σμυρναῖος Νικήτης ἢ ὁ Σκοπελιανὸς συνελέξαντο, ἀλλ' οἷα Λυσίας τε ὁ Ἀθήνηθεν καὶ Ἰσοκράτης καὶ*

---

1 *τὰ δὲ* del. Keil 2 *κεῖνται* N; *οὐχ ὁμοῦ* V^{2} *οὐδ' ὁμοῦ* V^{1}M *οὐδαμοῦ* HNP 7 *μὲν* om. N 9 *Εὐιλὰτ]* H *εὐήλατον* NΣ *εὐήλατον γῆν* N 13 *γέγονε* H *ἔδοξε* NΣ 14 *ἀνταλλαξάμεναι* N 15 *στήλας* Σ exspectares *στεφάνας* vel simile quid 16 *γεγονώς* NΣ 20 *ποικιλοχρόω* (ω supra o) N; *παναυαγεῖ* H 21 *συνδοιάσαι* N 22 *τροπολογίας* HN^{2} *προλογίας* N^{1}Σ 24 *περιφανῆ* H; *ἐκτεταμένα τε]* *τε* om. NΣ 26 *στερρῷ* Σ 26 *καὶ οὐχ* N 27 *συνελέξατο* N

Digitized by Google Original from PRINCETON UNIVERSITY

Generated at Columbia University on 2020-09-12 17:14 GMT / https://hdl.handle.net/2027/njp.32101064101494 Public Domain in the United States, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-us-google

Δημοσθένης Αἰσχίνης τε ὁ Σωκρατικὸς καί Πλάτων αὐτός. § 11 σιωπῶ Σωπάτρους καὶ Φοίνικας, καὶ ὅσοι ἄλλοι τοῦ τῶν σοφιστῶν ὀνόματος διὰ τῶν λέξεων τὸν συρφετὸν ἐπεβάτευσαν. ἀλλὰ καὶ ὅσους ἀπηριθμησάμην ὡς εὐδοκιμηκότας περὶ τὴν ἐκλογὴν τῶν ῥημάτων, πρὸς τοὺς λοιποὺς ῥήτορας παραβάλλων ἐπήνεσα, ἐπεί τοί γε οὐδ' οὗτοι παντελῶς περὶ τὴν συλλογὴν ἀναμάρτητοι, ἀλλ' ἐοίκασί μοι Φωσφόροις καὶ Στίλβουσι καὶ τοῖς ἐπὶ τῶν λοιπῶν σφαιρῶν πλάνησι. διαφανέστεροι μὲν γὰρ τῶν λοιπῶν σοφιστῶν, ἀλλ' ἐπειδὰν αὐτοῖς ἐπανατείλῃ ὁ ἥλιος ἑῴαν πεποιημένοις ἀνατολὴν καὶ τὰς πεντεκαίδεκα μοίρας § 12 ὑπεκδραμοῦσι, σβεννυμένοις ἐοίκασιν ἀτεχνῶς. ὅθεν, ὅσοι τῶν πρὸ τοῦ Θεολόγου χρόνων εἰς χαρακτηριστικὴν κρίσιν τοῖς ἰδιολογήσασιν ἐληλύθασιν, εὐτυχήκασι, καὶ οὔτε Διονύσιον μέμφομαι, Λυσίαν καὶ Δημοσθένην ἐν πρώτοις θέμενον, οὔτε Θεόφραστον τὸν Ἀριστοτέλους ἑταῖρον, οὔτε Χρύσιππον τὸν φιλόσοφον, οὔτε τὸν κριτικὸν Λογγῖνον, οὔτε τὸν Λήμνιον Φιλόστρατον Λεσβώνακτάς τινας καὶ Ἑρμοκράτεις, Εὐδόξους τε καὶ Δίωνας, καὶ εἴ τινες ἄλλοι πρὸ ἐκείνων γεγόνασι παρὰ τοὺς λοιποὺς § 13 εὐδοκιμηκότες. οὔπω γὰρ ὁ μέγας εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυθεν ἐξ οὐρανοῦ καταβάς, μᾶλλον δὲ οὔπω ἐν οὐρανῷ ἑστηκὼς τὴν τῶν λόγων μετεχειρίσατο σάλπιγγα, καὶ τὸ στόμα πλατύνας ἐπλήρωσε ταύτην τοῦ πνεύματος, καὶ τῇ μεγαλοφωνίᾳ οὐ τοὺς ζῶντας μόνον πρὸς τὸν ἦχον ἐπέστρεψεν, ἀλλὰ καὶ εἴ τινες φύσεις τεθαμμέναι εἶεν, ἐν τῷ σώματι ἀνέστησέ τε καὶ πρὸς τὸ ζῆν ἐπανήγαγεν. εἰ δέ γε Εὐνάπιος μετὰ τοῦτον γενόμενος ἢ ἕτερός τις τὰ Ἑλλήνων πρεσβεύων, ἔπειτα τοὺς ἄλλους χαρακτηρίζων τοῦτον οὐδαμοῦ τέθεικε, τοῦτο τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων θαυμάζω, ὅτι μὴ τοῖς ἑτέρων συγγράμμασι τὰ ἐκείνου κατέμιξαν. κἂν Φιλοστόργιος δέ τις ἐν τοῖς κρείττοσι τοῦτον ἠρίθμησε, μείζονα τῶν ἄλλων τὴν βάσιν αὐτῷ τῶν λόγων φάμενος, οὐ πάνυ τῇ μαρτυρίᾳ γέγηθα. τὸ γὰρ τοῦ οὐρανοῦ κάλλος καὶ

---

8 μὲν om. N   13 ηὐτυχήκασι N ἠτυχήκασι Σ   16 κριτικὸν con. P—K κρητικὸν codd.   18 περὶ Σ   22 τοῦ om. N   23 τὸν om. H   24 ἐν om. NΣ; πρὸς τὴν ζωὴν N

Generated at Columbia University on 2020-09-12 17:14 GMT / https://hdl.handle.net/2027/njp.32101064101494
Public Domain in the United States, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-us-google

Digitized by Google
Original from PRINCETON UNIVERSITY

μέγεθος ἀρκεῖ παρ' ἑαυτοῦ πᾶσαν ἐκπλῆξαι ψυχήν, κἂν μή τις
§ 14 ἐπαινῶν τύχοι· καὶ ἡμεῖς τὸν ἄνδρα νῦν χαρακτηρίζειν εἱλόμεθα, οὐχ ἵν' ἐκείνῳ τι συνεισενέγκωμεν, ἀλλ' ἵνα τὴν σὴν ψυχὴν τῶν κατὰ μέρος ἀπαγαγόντες διαιρέσεων πρὸς μίαν συμφωνίαν κάλλους καὶ χάριτος καὶ δυνάμεως ἀπευθύνωμεν.

Ἐκλέγεται μὲν οὖν ὁ θαυμάσιος τὰ τοῦ λόγου μόρια, ὃν εἰρήκαμεν τρόπον, καὶ οὐδὲ μίαν τις αὐτῷ εὑρήσει τῶν λέξεων, ἀπ' ἀλλήλων διαλυσάμενος, οὐκ εὔηχον, οὐκ ἐμμελῆ, οὐκ ἐναρμόνιον — φημὶ δὲ τὴν ἐκ τῶν στοιχείων ἁρμονίαν, περὶ ἣν καὶ Διονύσιος ὁ πάνυ ἐσπούδακεν — οὐκ ἀνθηράν, οὐκ εὔκροτον, οὐκ εὔγλωττον, οὐ καταμελιτοῦσαν τὴν ἀκοήν. συντίθησι δὲ τὴν πρώτην σύνθεσιν — ἀναμεινάτω γὰρ ἡ ἐκ τῶν κομμάτων καὶ τῶν κώλων, ἀφ' ὧν αἱ περίοδοι καὶ τὰ πνεύματα — εὐμελῶς ἄγαν καὶ ὡς οὐκ ἄν τις οἰηθῇ τῶν μὴ ἀνεγνωκότων ἐκεῖνον, κἂν ἀναπλάσαιτο ἑαυτῷ, ἣν ἂν βουλη-
§ 15 θείη ἁρμογήν. ὥσπερ γάρ φασιν οἱ φιλόσοφοι ἀφάνταστα δύο ταῦτα εἶναι, τὸν νοῦν καὶ τὸν θεόν, τὰ δ' ἄλλα ὑποπίπτειν ταῖς ἐννοίαις ἡμῶν, ἀμυδρῶς μὲν ὅσα τῆς ψυχικῆς οὐσίας, τὴν δὲ φύσιν ἐπὶ μᾶλλον καὶ τὰ ὑπ' αὐτὴν σώματα, οὕτω δὴ καὶ ἡ τῶν λέξεων τούτου συνθήκη τὴν φαντασίαν ὑπερεκπίπτει ἡμῶν. καὶ μὴ λόγον ἄλλως οἰηθῇς τὸ λεγόμενον· οὐ γὰρ εἴ τις ῥήματα κάλλιστα συνελέξατο, ἀποχρῶσαν οὕτω τὴν συλλογὴν πρὸς τὴν εὐέπειαν ἔσχηκεν, ὥσπερ οὐδ' εἴ τις οἰκοδόμος τὰς πρὸς τὴν οἰκοδομίαν ὕλας συνειλοχὼς ἔπειτα οἴεται ἐξαρκεῖν τοῦτο πρὸς τὸ τοῦ οἴκου σχῆμα τὸ κάλλιστον. δεῖ τοιγαροῦν καὶ συνθήκης ἀρίστης τοῖς συλλεγεῖσιν, εἴπερ μὴ ἐν τῇ
§ 16 συλλογῇ, ἀλλ' ἐν τῇ ἁρμογῇ τὸ καλόν. καὶ οἶδα, ὡς περὶ τὸ αἰσθητὸν κάλλος ἐπτοημένος ἢ προμετωπίδιόν τινα κόσμον ἢ περιτραχήλιον ἢ στρεπτὸν ποθουμένῳ συνεξύφαγκας σώματι.

---

9 φημὶ δὴ N 10 ὁ Διονύσιος Σ 11 καταμελιττοῦσαν Σ 12 ἀμεινάτω H 14 ἐυμελῶς P εὐμενῶς H ἐμμελῶς NMV 15 ἢ ἀναπλάσαιτο ἑαυτοῖς N 16 ἄφαντα HΣ 17 ὑποπίπτει N 18 ἡμῶν om. H. 19 ἡ .. συνθήκη ... ὑπερεκπίπτει conieci τὴν .. συνθήκην .. ὑπερεκπίπτειν codd. pro ἡμῶν fort. φημὶ scribendum censet Mayer 21 ἄλλον HPV 29 συνεξύφαγκας V -ύφαγκα HPM -ύφακας N

Generated at Columbia University on 2020-09-12 17:14 GMT / https://hdl.handle.net/2027/njp.32101064101494
Public Domain in the United States, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-us-google

Digitized by Google Original from PRINCETON UNIVERSITY

*αὐτῷ γοῦν σοι πρὸς τὸν λόγον χρήσομαι παραδείγματι. οἶμαι
γάρ σε μήτε πάντας μαργαρίτας εὐόγκους σχεῖν καὶ στρογγύ-
λους, μήτε τοὺς διαυγάζοντας τῶν λίθων ἢ τοὺς χλοάζοντας.
κείσθω δὲ τοὺς μὲν αὐτῶν διαφανεῖς καὶ εὐχρόους εἶναι καὶ
εὐθέτους τῷ σχήματι, τοὺς δὲ ἀφεγγεῖς ἢ καὶ ὥσπερ ὑφ' ἅλμης
βεβρωμένους καὶ διαφυὰς ἔχοντας, τοὺς δὲ ἀνερρηγμένους εἰς
βάθος, τοὺς δὲ βραχεῖς τινας καὶ οὐ πάνυ λαμπρύνοντας τὸ
φιλοτεχνούμενον. εἰ μὲν οὖν ὁ τὸ κάλλος ἐπισκευάζων τῷ
κόσμῳ οὐ πάνυ περὶ τὰς συνθέσεις ἐσπούδασε τῶν ὑλῶν, οὐ
τοῖς ἀφεγγέσι μόνον, ἀλλὰ καὶ τοῖς διαφανέσι μῶμον προσή-
νεγκεν, ἀναμὶξ αὐτὰ ἢ συγκεχυμένως τιθεὶς ἢ μὴ ἐπικρύπτων,
ὅσα νενόσηκεν, ἢ παρεγκλίνων τὸν ὁρμαθὸν ἢ μὴ παρ' ἕνα
τοὺς κώνους καὶ τὰ περιηγμένα τιθεὶς ἢ μὴ διαμετρῶν ἢ μὴ
κατὰ τρίγωνα τιθεὶς ἢ τετράγωνα ἢ ἀναμὶξ ἐναλλάττων τὰ*
§ 17 *σχήματα. εἰ δέ τις ἁρμόττειν οἶδε παραλαβὼν διάφορα μόρια
καὶ τὰ πλείω τούτων καθ' ἑαυτὰ μὴ τιμώμενα, ἔπειτα συνθεὶς
οἰκείως καὶ εὐαρμόστως καὶ ἄλλο πρὸς ἄλλο εὐμελῶς παρα-
μίξας, ἔστι μὲν ὅπη τὰ μεγέθη τοῖς μικροτέροις ἐξώγκωσεν,
ἔστι δ' ὅπη καὶ τοῖς ἐλαχίστοις κόσμον τινὰ διὰ τῶν μεγίστων
παρεβιάσατο, μέσοις δὲ διαστήμασι τὰ διαφέροντα πεποίηκεν
ὅμοια καὶ τῇ ἀνομοιότητι τῶν ὑποκειμένων συμφωνίαν ἀρίστην
εἰργάσατο. οἶδ' ὅτι οὐκ ἀνανεύσεις, ἀλλὰ καταψηφίσεις μου
τῷ παραδείγματι. εἰ δε μή, ὁ Φειδίας ἐλέγξει σε, ὃς χρυσοῦν
τὸ σῶμα τῆς Ἀφροδίτης πεποιηκὼς μέλανά τινα λίθον τῷ τύ-*
§ 18 *πῳ τῶν ὀμμάτων ἐνήρμοσε. καὶ σὺ μὲν οὐκ ἂν ἐάσῃς τὸν
περὶ τῶν στρεπτῶν τεχνίτην περικροῦσαί τι τοῦ σαπφείρου ἢ
ἀφελεῖν τοῦ ἰάσπιδος, ὁ δὲ οὐδὲ παραυξῆσαί τι τούτοις δυνή-
σεται. ὁ δὲ φιλοτεχνούμενος τοῦ λόγου τὰ μόρια, τὰ μὲν ταῖς
συναλιφαῖς ἠλάττωκέ τε καὶ περικέκρουκε, τὰ δὲ καὶ προσθέσεσί
τισι παρηύξηκε τὰ δὲ καὶ ἀλληγορίαις πρὸς παντοδαποὺς
σχηματισμοὺς μεταπεποίηκεν, ὧν τὴν ἐπιστήμην οἱ ἀγνοήσαντες*

---

2 *μὴ πάντας* H 5 *ἢ* om. Σ 5 *ἄμμης* N 11 *συντεθειμένως* HΣ
13 *κόκκους* N 17 *ἐμμελῶς* N 18 *μὲν* om. H 26 *τεχνίτην* om. H
29 *συναλοιφαῖς* N *συναλειφαῖς* Σ; *ἠλάττωσε* et 30 *παρηύξησε* et 31 *μετ-
εποίησεν* codd. corr. Mayer 29 *προθέσεσι* H

Generated at Columbia University on 2020-09-12 17:14 GMT / https://hdl.handle.net/2027/njp.32101064101494
Public Domain in the United States, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-us-google

Digitized by Google
Original from
PRINCETON UNIVERSITY

*οὐδέν τι τῆς θήρας τῶν καλῶν ὀνομάτων ἀπώναντο, ἀλλ'
ἀμούσως ταῦτα συνθέμενοι ἀτερπῆ τὴν ἐκφώνησιν αὐτῶν πε-*
§ 19 *ποιήκασιν. Λυσίας δὲ καὶ Ἰσοκράτης καὶ Δημοσθένης καὶ
διαφερόντως Ἡρόδοτος κοινὰ παραλαβόντες ὀνόματα [ἀλλὰ μὴ
καινά] τε καὶ περιτρέχοντα, ἔπειτα συνθέντες ὡς δεῖ, τὴν τῶν
λοιπῶν μεγαλοφωνίαν ὑπερβεβήκασι. τῷ δέ γε μεγάλῳ τούτῳ
πατρὶ καὶ μάλιστα διαφερόντως τῶν ἄλλων ἡ ἁρμονία τῶν
λέξεων ἐσπούδασται καὶ ἔστιν, οὗ τῶν λόγων αὐτοῦ ἀφελῆ
τινα ῥήματα καὶ μηδὲν εὐμέγεθες ἔχοντα ποικίλαις ταῖς μίξεσι
τοσαύτην εὐστομίαν εἰργάσατο, ὅσην οὐδεὶς ἀπὸ τῆς τῶν ῥη-
μάτων καινότητος συνεισήνεγκεν.*
§ 20 *Θὐκ ἔχω δὲ τοὺς τρόπους θηράσασθαι, ἀφ' οἵων τὸ ἀμή-
χανον αὐτῷ κάλλος παραγίνεσθαι εἴωθεν, ἀλόγῳ δὲ μόνῃ πείρᾳ
τοῦτο στοχάζομαι. ὅταν γὰρ τούσδε τοὺς τρόπους θηράσωμαι
καὶ ἀπὸ τούτων ἐπινάειν αὐτῷ τὸ κάλλος διακριβώσωμαι, ἑτέρας
ὁρῶ πηγάς, ἀφ' ὧν αὐτῷ προσχεῖται τὸ νᾶμα τῆς χάριτος.
εἴτε γὰρ συνδεσμήσει τὸν λόγον, εἴτε διαστήσει καὶ διαλύσει
τὴν ἁρμονίαν, εἴτε συναγάγῃ ταῖς περιόδοις, εἴτε διατείνῃ τοῖς
πνεύμασιν, εἴτε εἰς ἀναπαίστους καταλήξει ῥυθμούς, εἴτε ταῖς
ἰωνικαῖς συζυγίαις μετρήσει τὸν λόγον, εἴτε πρὸς τὸ τετρά-
μετρον εἶδος ἀκρωτηριάσει τὴν ἔννοιαν, ἢ ἐκτείνῃ πρὸς τὸ
ἑξάμετρον, εἴτε ἄλλο τι ποιήσει, ἁπανταχόθεν χάριτάς μοι προσ-*
§ 21 *βάλλει, ὅσας οὔθ' ὁ ἑῷος ἀστὴρ οὔθ' ὁ ἑσπέριος. τὸ γὰρ τοῦ
Λυσίου κάλλος τοιοῦτόν ἐστιν, οἷον τὸ τῶν κρίνων ἢ ὃ τοῖς
ἴοις ἐγκάθηται ἢ ὃ τὸν νάρκισσον περιανθεῖ. ψιλῶς γὰρ τέρ-
πει τὴν ἀκοήν, ὡς ἐκεῖνα τὸν ὀφθαλμόν, τὰς δὲ τῆς ψυχῆς
θύρας οὐκ ἀναπετάννυσιν ἑαυτῷ. καὶ τὸ τῶν ἐκείνου δὲ λέ-
ξεων στρογγύλον καὶ εὔτορνον ὑπόκενόν ἐστι καὶ μέχρις ἐπι-
φανείας· ὅθεν, εἴ τις αὐτὸ πολλάκις πιέσει τοῖς χείλεσι, συμπε-*
§ 22 *σεῖται. τὸ δὲ τοῦ Δημοσθένους παρεσπασμένον τέ ἐστι καί,*

---

2 *συντιθέμενοι* H; *ἀπρεπῆ* H 4 *ἀλλὰ μὴ καινὰ* del. Mayer 5 *ἔδει* NΣ 9 *ποικίλας* N 10 *τοιαύτην* N 13 *περιγίνεται* N[1] *-εσθαι* corr. N[2] 16 *προχεῖται* N *προσεῖται* Σ 22 *εἴτε τι ἄλλο* H; *προβάλλει* H 23 *οὐδ' ὁ ἑῷος* Σ 25 *περιθεῖ* NΣ; *γὰρ* om. Σ 27 *αὐτῷ* H

Generated at Columbia University on 2020-09-12 17:14 GMT / https://hdl.handle.net/2027/njp.32101064101494
Public Domain in the United States, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-us-google
Digitized by Google
Original from PRINCETON UNIVERSITY

ὅπη δ' ἂν εὑρεθῇ, βραχύ τε καὶ διακεκομμένον — οὐδὲν γὰρ νῦν δέομαι λέγειν περὶ τῶν ἐκείνου ὑπεραπολογουμένων —, τὸ δ' Ἰσοκρατικὸν διαφαίνεται μὲν μᾶλλον, κέχυται δὲ πλέον τοῦ εἰκότος καί ἐστιν ἀσυστρεφές, τὸ δέ γε Πλατωνικὸν ὡραῖον μέν, ἀλλὰ δύσμικτον, τὸ δὲ Ἡροδότειον εὐγλωττότερον μὲν τῶν ἄλλων, ταχὺ δὲ μεταβάλλον καὶ αὖθις ἐπαναγόμενον, τὸ δὲ τοῦ Δίωνος ἐγὼ μὲν οὐκ ἂν τῷ Πλάτωνος προσαρμόσωμαι, ὡς ὁ Λήμνιος ἀποφαίνεται, πλὴν ἀλλὰ βρύει μὲν ταῖς τῶν λέξεων χάρισι καὶ ταῖς μεταβολαῖς ἀκμαῖον τὸν ἀκροατὴν δίδωσιν, οὐδ' αὐτὸ δὲ περιῆκται οὐδὲ συνέχεται, ἀλλ' ἔστι λελυμένον
§ 23 *καὶ ἀπερίοδον. τὸ δέ γε θεολογικὸν καὶ ἡμέτερον πρῶτα μὲν ὅμοιον ἑαυτῷ ἐστι πανταχῇ, κἂν μὲν κατὰ φύσιν ἐπάρξῃ τοῦ λόγου, τὸ ἐπιόν σοι φανεῖται καλλιρρημονέστερον καὶ γλυκύτερον, ἂν δ' ἀναποδίζειν ἐθέλοις, εἰς τὸ αὐτὸ καταλήξεις, ὡς εἶναι τὸν αὐτὸν κατὰ τὸ αὐτὸ ὅμοιον καὶ ἀνόμοιον· καλλίων γὰρ προβαίνων καὶ ἀναποδίζων ἐστίν. ἔπειτα ὥσπερ πρὸς λύραν ἁρμόσας αὐτῷ τὰ ποιήματα, ῥυθμῷ πάντα περιλαμβάνει, οὐ τῷ ἀκολάστῳ, ᾧ πολλοὶ τῶν ῥητόρων ἐχρήσαντο, ἀλλὰ τῷ σωφρονεστάτῳ. οὐδὲ εἰς μονοειδῆ ἀπαρτίζει τὸν λόγον ἀνάπαυσιν, ἀλλὰ διαποικίλλει τὰς καταλήξεις. ἔστι δὲ ἔμμετρος μὲν ὡς τὰ μάλιστα, δοκεῖ δὲ μὴ ἀποβαίνειν τοῦ πεζοῦ, καὶ ἔστι τὸ μὲν βουλόμενος ὃ δοκεῖ, κεκαλλώπισται δὲ*
§ 24 *τῷ ἐμμέτρῳ. μεταβάλλει δὲ συνεχῶς τὰς ἐννοίας μετατιθεὶς καὶ ἀλλάττει τὰς λέξεις πρὸς τὸ ἥδύτερον. μεταχειρίζεται δὲ τὰς φιλοσόφους ἐννοίας πολιτικώτερον καὶ φιλοσοφώτερον τὰς πολιτικάς. ῥητορικῆς δὲ δοκεῖ μὲν μὴ ἐπιμελεῖσθαι, τοῦ δ' ἐκεῖθεν ἄνθους ὁ λόγος αὐτῷ γέμει. ἐμοὶ γοῦν δοκεῖ ὡς ἅπαξ*

---

1 *ὅπου* N; *βραχύ τι* H 2 *παρὰ Σ* 4 *ἀσυνστρεφές* H 7 *προσαρμόσαιμι* N 9 *χάρισι* om. H; mancam sententiae conformationem Mayer sanare studet < *αὖ* > *τὸν* < *τῷ* > *ἀκροατῇ δείκνυσιν* (sic N) commendans. Keil post *μεταβολαῖς* lacunam statuere vult. 11 *ἀπερίοδον* con. Mayer *εὐπερίοδον* codd. 12 *αὐτῷ Σ*; *πανταχοῦ Σ* 13 *καλλιρημονέστερον* N 14 *ἐς* N; *καταλίξεις* H 17 *αὑτῷ* scrips. Norden Kunstpr. II, 568 *αὐτῷ* codd. 21 *ἔμμετρος* con. Norden *ἔμμετρον* codd. 22 *βουλόμενος* con Mayer *βουλόμενον* codd.

Generated at Columbia University on 2020-09-12 17:14 GMT / https://hdl.handle.net/2027/njp.32101064101494
Public Domain in the United States, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-us-google
Digitized by Google
Original from PRINCETON UNIVERSITY

τὸ ῥεῦμα τῆς τέχνης ὅλον καταπεπωκώς, καὶ τὸ μὲν ἐκεῖθεν τὴν ἑαυτοῦ ποτίσας διάνοιαν, τὸ δέ τι καὶ αὐτὸς ἀπὸ τῆς οἰκείας ψυχῆς οἷά τινα πηγὴν ζῶσαν ἀναστομώσας καὶ πότιμον, οὐ πρὸς παράδειγμα βλέπων ἀπετέλει τοὺς λόγους, ἀλλ᾽ ἦν αὐτὸς ἑαυτῷ ἀρχέτυπος χαρακτήρ· ὅθεν, ὅ τι δ᾽ ἂν ἐφθέγξατο, τοῦτο εὐθὺς ῥητορικόν ἐστιν ἀτεχνῶς, κἂν μηδὲν ἐκεῖνος ἐπε-
§ 25 *τηδεύσατο. οἰκονομεῖ δὲ τοὺς λόγους οὐχ ὥσπερ οἱ πολλοὶ μὴ προλαβόντες τὰς ὑποθέσεις τοῖς λογισμοῖς, ἀλλ᾽ ὡς Πλάτων φησί, τὸν ἐκείνου θεὸν τὰς ἰδέας συστήσασθαι. τεμὼν γὰρ τὸν λόγον καὶ ἀπαρτίσας κατ᾽ ἔννοιαν, οὕτω πρὸς τὴν σύμφρασιν ἔρχεται. διὰ ταῦτα τοιγαροῦν προμεμελετημένον ἐστὶν αὐτῷ καὶ τὸ αὐτοσχέδιον. ἐν βραχεῖ γὰρ προεώρακε, καὶ ὁ νοῦς ἀχρόνως σχεδὸν διαδραμὼν ἃ μὲν ἀφῆκε, ἃ δὲ ἐνέκρινεν, εἶθ᾽ ἡ ὑπηρέτις γλῶττα οὕτω τὸ παρηγμένον τοῖς ἀκροαταῖς*
§ 26 *διεσάφησε. φιλοσοφίαν δὲ καὶ ῥητορικὴν οὐχ ὥσπερ [διέστηκε] τοῖς ὀνόμασιν, οὕτω καὶ τοῖς πράγμασιν ἀπ᾽ ἀλλήλων διέστησεν, ἀλλὰ φιλοσοφίαν μὲν τῇ εὐγλωττίᾳ τῶν λέξεων < καὶ > μεγαλοφωνίᾳ πεφιλοτίμηται, τὴν δὲ ῥητορικὴν γλῶτταν νοὸς κυβερνᾷ χαλινοῖς. καὶ τὰ μὲν ὑψηλὰ τῶν δογμάτων καὶ δυσεκφώνητα ὥσπερ ῥόδων κάλλη ἀνθηρῶς ἀπαγγέλλει, τὰς δὲ ταπεινοτέρας τῶν ὑποθέσεων, ὅσαι διὰ τῶν ἱστοριῶν ἢ τῶν γινομένων προΐασιν, εἰς ἀναγωγὰς μεταποιούμενος, ὑψηλολογίαν χαρίζεται· ὅθεν οὐδὲ φείδεται τῶν κοινῶν ἐνιαχοῦ κλήσεων, ἀλλὰ Μάρθαι αὐτῷ καὶ Μαρίαι καὶ λεπροὶ Σίμωνες τῷ λόγῳ περιλαμβάνονται καὶ ποτὲ μὲν ἀναπτύσσονται κατὰ θεωρίαν, ποτὲ δὲ μέχρι τῆς ἱστορίας τῷ δοκεῖν ἵστανται. διὰ δὲ τῆς κατὰ συμβουλὴν πράξεως ἄλλο τι ὑποσημαίνεται καὶ μετεωρολογῶν ὁ νοῦς, τὸ ὑποκείμενον ὡς ἕτερον φανταζόμενος, ὑψηλὸν εἶδε τὸ ταπεινόν.*

---

2 *ποτίσας* con. Kurz *ποιήσας* H *ποιώσας* NΣ 3 *πηγὴν] ψυχὴν Σ*; *στομώσας* N 7 *οἰκοδομεῖ* NΣ 10 *ἀπαντήσας* NΣ 15 *φιλοσοφίας δὲ καὶ* (om. H) *ῥητορικῆς* HΣ; *διέστηκε* delevi 16 *διέστηκε* H 17 *καὶ* suppl. Mayer 24 *λεπροὶ καὶ Σίμωνες* N *Πέτροι καὶ Σίμωνες* con. Sajdak; *προσλαμβάνονται* NΣ 27 *τι* om. N 28 *εἶδε* con. Keil *οἶδε* codd.

Generated at Columbia University on 2020-09-12 17:14 GMT / https://hdl.handle.net/2027/njp.32101064101494 Public Domain in the United States, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-us-google

Digitized by Google Original from PRINCETON UNIVERSITY

§ 27 Πεποίκιλται δὲ αὐτῷ ὁ λόγος οὐκ ἀπὸ τῶν κατὰ τέχνην
μόνον, ἀλλ᾽ ἐκ πάσης ἐπιστήμης καὶ ἱστορίας, βαρβάρων, Ἑλ-
λήνων, ῥήσεων παλαιῶν, γνωμοτυπίας τῶν ἀπὸ τῆς σκηνῆς
σατυρικῶν, λόγων Αἰσωπείων, ἐμμελειῶν λυρικῶν, ποιητικῆς
κατασκευῆς, μέτρων παντοίων τῶν ἀπὸ Σαπφοῦς, τῶν ἐξ
Ἀρχιλόχου, τῶν ἐξ Ἀνακρέοντος, τῶν Ὀρφικῶν, τῶν Πυθα-
γόρου, τῶν ἐκ τῆς προστασίας τοῦ περιπάτου, τῶν φιλοσο-
φουμένων ἐν τῇ στοᾷ, τῶν διαφόρων αἱρέσεων, ὡς ἐπέχουσι
Πύρρωνες, ὡς ἀποφαίνονται οἱ δογματικοί, ὡς οὐ καταλαμ-
βάνουσιν Ἡρακλείτειοι, ὡς παραδοξολογεῖ Ζήνων καὶ Μέλισ-
σος, ὡς Ἀριστοτέλης τίθησιν, ὡς εἰσηγεῖται Πλάτων, ὡς ὁ
§ 28 κόσμος διείληπται. πρὸς τούτοις καὶ γεωγραφίας ὁ λόγος αὐτῷ
πεπλήρωται, καὶ ὡς μέρη τῶν στοιχείων ἐνιαχοῦ τῶν κλιμάτων
μετεποιήθησαν, καὶ ὡς νῆσοι αὐτόματοι ἀνεφάνησαν, καὶ οὐδέν
§ 29 ἐστιν, ὧν ἐπελάθετο ἀναγνούς. μαθηματικῆς δέ, εἴπερ τις
ἄλλος, εἰδήμων· καὶ γὰρ ἄστρων οἶδε φορὰς καὶ κινήσεις
καὶ ὅσα πεπλάνηται καὶ ὅσα ἐστήρικται καὶ ὅσα κάτεισι καὶ
διὰ μέτρου ἄνεισι, καὶ τί μὲν λόξωσις, τί δὲ πλάτος, τάς τε
διττὰς περιόδους καὶ τὰς εὐτάκτους προόδους, καὶ ὅσα μὴ
συμφωνοῦντα τοῖς εὑρισκομένοις δι᾽ ἀναλογίαν πειρᾶται, ἀριθ-
μῶν τε φύσεις καὶ γενέσεις ἀρχοειδεῖς καὶ τῆς γεωμετρίας τὸ
ἀκριβὲς καὶ τῆς μουσικῆς τὸ διὰ τῶν ἀριθμῶν σύμμετρον.
§ 30 οὐκ ἐπάγεται δὲ πρὸς ταῦτα τοὺς λόγους, οὐδὲ μιμεῖται τὸν
παραλλήλους βίους συγγραψάμενον Πλούταρχον, μουσικοῖς καὶ
γεωμετρικοῖς παραδείγμασι πολιτικὰς ὑποθέσεις ἀκαίρως κατα-
ποικίλλοντα, ἀλλ᾽ ὑπερβαίνει μὲν ὅπῃ τύχοι προσιὸν τὸ μαθη-
ματικὸν νόημα. εἰ δέ ποτε ἀπαναγκασθείη καὶ μνημονεῦσαι,
πολιτικῶς τοῦτο μεταχειρίζεται καὶ δι᾽ ἑτέρων ἐκφωνεῖ λέξεων,
ὧν ὁ πολὺς ἀκροατὴς μὴ εἰδὼς τὴν μεταβολὴν ἄλλο τι καὶ
§ 31 οὐ τὸ μαθηματικὸν οἴεται. τὰς δέ γε ἀληθεῖς ὑποθέσεις καὶ
τὰς ἐνδόξους κάλλιον ἢ Πλάτων εἰσάγει. ὁ μὲν γὰρ τὰς μὲν

---

1 τὴν τέχνην NP 4 ἐμμελιῶν H 10 οἱ Ἡρακλείτειοι N Ἡρακλείτι-
δοι Σ 21 ἀρχαιοειδεῖς Σ 25 καταποικίλαντα H 26 ὑπερβαίνειν Σ;
τύχῃ Σ

Digitized by Google Original from PRINCETON UNIVERSITY
Generated at Columbia University on 2020-09-12 17:14 GMT / https://hdl.handle.net/2027/njp.32101064101494
Public Domain in the United States, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-us-google

ἐπικρύπτει, ταῖς δὲ φορτικός ἐστιν ἀποτείνων ἐς τὸ μακρότερον.
ὁ δὲ μέγας πατὴρ καὶ τὴν ἀπόδειξιν μεταβάλλων τοῖς λόγοις
ἀκόρεστον δείκνυσιν καὶ ἀποτείνουσαν, διαλεγόμενος δὲ οὐκ
ἐπικρύπτει οὐδὲ εἰς ὄγκον ἐπαίρει οὐδ᾽ ἄλλα ἐπ᾽ ἄλλοις τίθησιν,
ἐρωτῶν δὲ τὸν ἀντιπίπτοντα καὶ κρατύνων, ὡς οἷόν τε,
— θαρρεῖ γὰρ ταῖς λύσεσιν — εὐθείας τὰς ἀποκρίσεις δίδωσι,
τῷ διαφόρῳ τῆς προφορᾶς τὸ πλημμελὲς τῆς διαλέξεως ἀφαι-
§ 32 ρούμενος. τὰς δὲ τῶν ὄντων φύσεις οἶδε μὲν καὶ καθ᾽ ἱστο-
ρίαν, οἶδε δὲ καὶ κατὰ λόγους χωριστούς τε καὶ ἀχωρίστους.
μεθ᾽ ἃ προβαίνων τοὺς περὶ τῶν ἀσωμάτων ποιεῖται λόγους.
καὶ τὴν τούτων ἐπιστήμην ἔχει μέν, οὐ δείκνυσι δέ, πανταχοῦ
τὸν ἐκείνου Παῦλον μιμούμενος — οἶμαι γὰρ καὶ τοῦτον ἤρθαί
ποτε καὶ ἀκοῦσαι τῶν ἀπορρήτων καὶ ἔχειν παρ᾽ ἑαυτῷ ἀνεκ-
φοίτητα —, τοὺς δὲ περὶ προνοίας καὶ κρίσεως λόγους γυμνάζει
μὲν ὅπη καθήκει, δίδωσι δὲ ὅσον οἶδε τὸν ἀκροατὴν δέχεσθαι,
§ 33 τὸ δὲ λοιπὸν ἐν τοῖς ἄνω ἐᾷ θησαυροῖς. μεθ᾽ ἃ τῇ θεολογίᾳ
προσβάλλων ἁπανταχοῦ τῷ κανόνι στοιχεῖ καὶ οὐδέν τι κατὰ
τοὺς πολλοὺς νεανιεύεται, ἀλλ᾽ οἶδε μὲν τὴν γνωστὴν μονάδα
καὶ τὸ ὑπερούσιον καὶ ὑπέρνουν καὶ ὑπέρζῳον, ὅμως δὲ τὴν
οὐσίαν ὁμολογεῖ καὶ ζωὴν καὶ νοῦν τίθεται, τὸν ἀφ᾽ οὗ ταῦτα
πρόεισι. καὶ τοῖς μὲν ὑψηλοτέροις νοήμασιν ὀλιγάκις καὶ πρὸς
ὀλίγους, [καὶ] ποτὲ μὲν τὴν ἱστορίαν τηρῶν, ποτὲ δὲ παραφθεί-
ρων, τίθησι χρώμενος, ἁρμόζεται δὲ πολλαχοῦ ὅσα τοὺς πολ-
λοὺς εἰς μίαν ἁρμονίαν συμπλέκεται τὴν τοῦ πνεύματος.
§ 34 Ἀλλ᾽ ἡμῖν νῦν ὁ λόγος οὐκ ἐπὶ τούτοις. οὐδὲ γάρ, ἵν᾽
ἐπιδείξαιμι τὸν ἄνδρα φιλόσοφον, τὸν λόγον συνεστησάμην,
ἀλλ᾽ ὡς ὁ ῥητορικὸς αὐτῷ λόγος καταποικίλλεται ἐκ πάσης
ἰδέας λογικῆς καὶ μαθήσεως. ἥρμοσται δὲ πρὸς τὰ τῆς τέχνης
§ 35 εἴδη, ὡς οὐκ ἂν ἄλλος εἰπεῖν τις ἔχοι. συμβουλεύει τε γάρ,
τὸ τῆς ἐπιτιμήσεως εἶδος συμπλέκων ταῖς παραινέσεσι καὶ ταῖς
μεθόδοις καταλεαίνων, καὶ δικάζεται εὔηχόν τι φθεγγόμενος καὶ

1 τὰς δὲ NM; ἐπιτείνων N 3 ἀποτείνουσαν καὶ codd. transp. Keil 9 δὲ om. H 18 γνωστικὴν ΝΣ 19 τὸ ὑπέρν. καὶ τὸ ὑπέρζ. N 22 καὶ delevi 26 ἐνεστησάμην Σ 31 εὔηχόν τε N

Digitized by Google Original from PRINCETON UNIVERSITY

Generated at Columbia University on 2020-09-12 17:14 GMT / https://hdl.handle.net/2027/njp.32101064101494 Public Domain in the United States, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-us-google

τορόν. σφυγμούς τε γὰρ αὐτῷ καὶ σιγμοὺς ἡ κίνησις ἔχει καὶ πηδᾷ θαμὰ διεγειρόμενος αὐτῷ ὁ τόνος τοῦ πνεύματος. καὶ συμβουλεύων μὲν ἔοικεν ἐλαίου ῥεύματι ἀψοφητὶ ῥέοντι καὶ εἰσδύνοντι εἰς τὴν ψυχὴν ὁμαλῶς, πρὸς δὲ τοὺς ἀντιθέτους ἀγωνιζόμενος θείῳ καὶ καταιγίδι καὶ τοῖς ἐκ τῶν νεφῶν

§ 36 *ἐκπυρηνισμοῖς. λαμβάνουσι δὲ καὶ αἱ λέξεις παραλλαγὰς ἐν ἀμφοτέροις τοῖς εἴδεσιν, οἵ τε ῥυθμοὶ ἐνταῦθα μὲν εὐμελεῖς τε καὶ εὔηχοι, ἐνταῦθα δὲ τραχεῖς τε καὶ καταπληκτικοί. οὐδαμοῦ δὲ τὴν φιλόσοφον ἀφίησιν ἔννοιαν, ἀλλὰ πανταχοῦ κατασπείρει τοῖς λόγοις, ἵν᾽ ἐκεῖ μὲν τονώσῃ τὸ λεῖον, ἐνταῦθα δὲ χαλάσῃ*

§ 37 *τὸ ἔντονον. κατορθοῖ δὲ μᾶλλον πανηγυρίζων. πρὸς μὲν γὰρ τοὺς ἑτέρους αὐτῷ τῶν λόγων ἔχοι τις ἂν Ἰσοκράτεις καὶ Πλάτωνας καὶ Δημοσθένεις παραβαλεῖν, πανηγυρίζειν δὲ οὐδένα ἂν εἰς ἅμιλλαν παραδέξαιτο. ἔστι μὲν γὰρ ὡς ἀληθῶς καὶ τὸ τοιοῦτον εἶδος τοῦ λόγου τῶν ἄλλων πολὺ χαλεπώτερον.*

§ 38 *διὰ ταῦτα Δημοσθένης μὲν καὶ εἴ τις ἕτερος τῶν πρὸ ἐκείνου ἢ μετ᾽ ἐκεῖνον ῥητόρων, πρὸς μὲν τὸ ἀγωνιστικὸν εἶδος καὶ τὸ πρὸς συμβουλὴν ἐπιτήδειον ποικιλώτατοι καὶ γονιμώτατοι ὤφθησαν, τῆς δὲ πανηγυρικῆς ἰδέας ὁ μὲν μᾶλλον, ὁ δὲ ἧττον, ὁμοῦ δὲ πάντες διημαρτήκασι. καὶ Πλάτων καλὸς μέν [ἀλλὰ] τὰς ἰδέας ἐν Παρμενίδῃ στελλόμενος καὶ περὶ τοῦ παντοδαποῦ καλοῦ ἐν Φαίδρῳ διαλεγόμενος καὶ περὶ ψυχῆς φιλοσοφῶν ἐν*

§ 39 *τῷ Φαίδωνι, οὐ τοιοῦτος δὲ τὸν ἐπιτάφιον συντιθέμενος. καὶ Δημοσθένης ἐν μὲν τῷ κατὰ Στεφάνου ψευδομαρτυριῶν καὶ γραφόμενος Αἰσχίνην παραπρεσβείας καὶ περὶ τοῦ χρυσοῦ στεφάνου ἀπολογούμενος καὶ τοὺς Ὀλυνθιακοὺς διατιθέμενος καὶ κατὰ Φιλίππου πνέων οὐδὲν τῆς Ὀλυμπιακῆς ἀπολείπεται σάλπιγγος, καὶ ἐξεργάζεται πλουσίως τὸν λόγον καὶ τὰς ὁδοὺς*

---

1 *καὶ σιγμοὺς] καὶ* om. *Σ* *σεισμοὺς* con. P—K 6 *ἐκπυρρηνισμοῖς* N 7 *ἐμμελεῖς* NM 10 *χαλάσῃ* con. Kurz *κολάσῃ* codd. 11 *ἔντονον* con. Keil *εὔτονον* codd. 20 *ἀλλὰ* del. Keil 21 *Παρμενίδι* H 21 *στελλόμενος* con. Keil *διαλεγόμενος* codd. *διελεγχόμενος* con. Mayer; *καὶ περὶ . . διαλεγόμενος* om. N 22 *τῆς ψυχῆς* N 24 *ψευδομαρτυριῶν* con. Mayer *ψευδομαρτυρῶν* HN *ψευδομαρτύρῳ Σ* 26 *διαλεγόμενος* H 27 *Ὀλυμπικῆς* H

Digitized by Google Original from PRINCETON UNIVERSITY

Generated at Columbia University on 2020-09-12 17:14 GMT / https://hdl.handle.net/2027/njp.32101064101494 Public Domain in the United States, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-us-google

τῶν ἐπιχειρημάτων ἀπαρτίζει ἐς τὸ βουλόμενον· ἔνθα δὲ ἐπὶ τοῖς ἐν τῷ πολέμῳ πεσοῦσι πανηγυρίζειν ἐτόλμησεν, ἄλλον
§ 40 τρόπον ἠλλοίωται ἢ ὃν ὁ Ἀρκείσιος. καὶ Θουκυδίδης, βαθὺς μὲν τὴν γνώμην κἂν ταῖς δημηγορίαις μάλιστα ἄλλα ἐπ᾽ ἄλλοις νοήματα ἐπιστοιβάζων καὶ συντιθέμενος, ᾄδων δὲ καὶ οὗτος τὸν ἐπιτάφιον παρήλλακται τῆς ἰδέας καὶ καταβαίνει πολὺ τῆς οἰκείας δυνάμεως.

§ 41 Ὁ δέ γε μέγας Γρηγόριος, ὥσπερ αὐτὸς πρῶτος τὸ τοιοῦτον εἶδος ἐπιτεχνώμενος, ἔπειτα καὶ παραδείγματι τὴν τέχνην εἰδομοιούμενος, εἰς οὐκ ἔχον ὑπερβολὴν τέλος τὸ εἶδος ἀπήρτισεν. εὐθὺς γὰρ ἐκ προοιμίων, ὥσπερ ὁ παρὰ τῷ μύθῳ Ζεύς, μετὰ βροντῶν καὶ κεραυνῶν ἔπεισι, παραδόξοις ἐννοίαις καὶ συνεχέσι, κάλλεσί τε ἀμυθήτοις καὶ χάρισιν ἀπορρήτοις καὶ λέξεων ἄνθεσι καὶ σχημάτων ποικιλίαις τὸν ἀκροατὴν καταπλήττων, καὶ ποτὲ μὲν θαυμάζειν ποιῶν, ποτὲ δὲ κροτεῖν καὶ ἐν ῥυθμῷ χορείαν ἀνελίττειν καὶ συμπεπονθέναι τοῖς πράγμασιν. εἶτα δὴ προβαίνων καὶ ἐν βραχεῖ τὴν ἅπασαν, εἰ βούλοιτο, συντεμὼν ὑπόθεσιν αὖθις εἰς τὸ πρῶτον ἄνεισι καὶ ἀναπτύσσει τὰς κε-
§ 42 φαλαιώδεις ἐπιγραφάς. τὰ δὲ προοίμια νῦν μὲν πολλὰ τίθησιν, ὁπότε τινὰ προοικονομεῖν ἠνάγκασται, νῦν δὲ ἀποχρῶν ἑαυτῷ καὶ τὸ ἓν οἴεται, νῦν δὲ ἀπὸ μέσων τῶν ἀγώνων ἀρχόμενος, αὖθις ἀναλύει τὴν πεῖραν καὶ εἰς τὸ πρεσβύτερον ἄνεισιν. ὥσπερ γὰρ ἐν στιγμῇ τὰς ὑποθέσεις συνείρων, πρὸς τὸ οἰκεῖον βούλημα ταύτας μεταχειρίζεται, τυπῶν καὶ μεταποιούμενος ὥσπερ τινὰ κηρὸν εὐδιάχυτον, συμπιέζων τοῖς δακτύλοις καὶ μεταπλάττων καὶ πρὸς τὸν παντοδαπὸν μεταβάλλων σχηματισ-
§ 43 μόν. τέχναις τέ τισιν αὑτῷ εὑρημέναις διαρθροῖ τὸν λόγον καὶ ἐξαρθροῖ, συντίθησί τε καὶ ἀναλύει, καὶ τὰ μὲν βραχύτατα πλατύνει ταῖς διαιρέσεσι καὶ ταῖς τοῦ λόγου τομαῖς, τὰ δὲ ἀποτεταμένα τε καὶ μακρὰ συμπτύσσει τε καὶ συνάγει εἰς κεφαλαιώδεις ἐπιτομάς, καινοπρεπεῖς τε τὰς ἀποστάσεις ποιεῖται

---

3 *Ἀρκίσειος* H 8 *γε* om. NΣ 15 *κρατεῖν* Σ 17 *συντεμὼν* con. Keil *τεμὼν* HΣ *τεμεῖν* N 20 *ἀποχρῆναι* con. Kurz; *αὐτῷ* HΣ 21 *ἐρχόμενος* N 22 *σπεῖραν* N 27 *αὑτῷ* scripsi *αὐτῷ* codd.

Digitized by Google Original from PRINCETON UNIVERSITY
Generated at Columbia University on 2020-09-12 17:14 GMT / https://hdl.handle.net/2027/njp.32101064101494
Public Domain in the United States, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-us-google

καὶ πολυγόνους τὰς ὑποστάσεις καὶ τὰ σεμνὰ σεμνῶς ἑρμη-
νεύων, οὔμενουν τὰ ἄλλως ἔχοντα τῆς τοιαύτης ἀπαγγελίας
ἀποστερεῖ. οὐδαμοῦ δὲ ἀνηθοποίητος, ἀλλὰ πανταχοῦ ἐναργὴς
καὶ τοῖς ὑποκειμένοις ὅμοιος, ἐρρωμένος τε καὶ ἔμψυχος καὶ
§ 44 ταῖς μεταβολαῖς καινοτέρας εὑρίσκων ὁρμάς. τὰς δὲ διηρτη-
μένας ἐννοίας ταῖς συμπληρωματικαῖς ἐννοίαις καὶ καταστατι-
καῖς ἐπισυνάπτει καὶ συναρμόζεται, ἄρθρον τοῦτο τῶν διαλελυ-
μένων ποιούμενος, τάς τε διηγήσεις προεισοδίοις τισὶν ὥσπερ
ἄνθεσι κατακοσμεῖ, ἔπειτα μέντοι καὶ ταύτας τοῖς μερισμοῖς
καὶ ταῖς πλάσεσι ταῖς τε διασκευαῖς καὶ προσωποποιΐαις ἀκο-
§ 45 ρέστους ποιεῖ τοῖς ἀκροωμένοις ἢ ἀναγινώσκουσιν. ὁποῖον
δ' ἂν ἐμπέσοι τῷ λόγῳ πρόσωπον, εὐθὺς τοιοῦτός ἐστιν ὁ
τοσοῦτος. μετατίθεται γὰρ πρὸς τὸ πάθος τοῦ λέγοντος καὶ
νῦν μὲν ἐπιτέγγει δακρύοις τοὺς ὀφθαλμούς, νῦν δὲ εὐθυμεῖ
τε καὶ στεφανηφορεῖ καὶ προπομπεύει λαμπρῶς ἐφ' ἅρματος,
εἰ τύχοι, χρυσοχαλίνου, νῦν δὲ σχετλιάζει καὶ ποτνιᾶται καὶ
κατακλᾶται τοῖς ὀδυρμοῖς. ἁπανταχοῦ δὲ ἡ μεγαληγορία καὶ
ὁ τοῦ λόγου ὄγκος καὶ τὸ φυσικὸν μέγεθος καὶ τὸ ἀνεπιτή-
§ 46 δευτον κάλλος. καὶ οἶδα μὲν ὡς ὁ τοιοῦτος χαρακτὴρ ἀπαθὴς
καὶ ἀσχημάτιστος πέφυκε. διὰ ταῦτα τῷ ἠθικῷ κατορθοῖ
κατὰ φύσιν ὁ ἑφερμηνεύων καὶ μηδαμοῦ ἐπιτετηδευμένους
τοὺς λόγους ποιούμενος . . . . . ἀλλ' οὗτοι μὲν παρὰ μέρος κατορ-
θοῦντες παρὰ μέρος ἁμαρτάνουσιν. ὁ δέ γε πατὴρ εἰς ταὐτὸ
τὰ ἀσύγκλωστα θέμενος τάς τε ἀμφοτέρων ἁμαρτίας διαπέ-
φευγε καὶ τὰ παρ' ἑκατέρων κατορθούμενα ὅλῳ πήχει καὶ
παλαιστῇ ὑπερβέβηκε.

§ 47 Τέχνην δὲ μὴ ποιησάμενος τὰ συγγράμματα εἰς ἐξηγήσεις
ἀφῆκε· τὸ γάρ τοι θαυμασιώτερον, ὅτι καὶ σαφής ἐστι τοῖς
ὀνόμασιν, εἴπερ τις ἄλλος, καὶ τοῖς πᾶσι σχεδὸν ἀσαφής, οὐκ
ἐν οἷς τὴν θεολογίαν ἡμῖν ἐν ἀπορρήτοις δεικνύει, οὐδ' ἐν οἷς

5 δὲ om. H; διῃρημένας N διηρτισμένας V 6 συμπληρωτικαῖς NMV 8 εἰσηγήσεις N 12 ἐμ (ἐκ M) πέσῃ NΣ 20 τὸ ἠθικὸν N 22 post ποιούμενος lacunam statuit Mayer; οἱ μὲν H 27 ποιούμενος NΣ 29 ἄλλος τις NP

Generated at Columbia University on 2020-09-12 17:14 GMT / https://hdl.handle.net/2027/njp.32101064101494
Public Domain in the United States, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-us-google

Digitized by Google Original from PRINCETON UNIVERSITY

δόγμα τι τῶν ἀστειοτέρων ἡμῖν παρεμφαίνων — ἀφίημι καὶ τὴν ἐν ἱστορίαις ἀλληγορίαν, ταῦτα γὰρ ἑτέρου λόγου καὶ σκέψεως ὑψηλοτέρας καὶ κρείττονος — ἀλλ᾽ ὅτι, ἐν οἷς πολιτικῶς τὰς ἐννοίας μεταχειρίζεται καὶ καθαρός ἐστι τὴν φράσιν καὶ λευκὸς τοῖς ὀνόμασιν, ἄληπτός ἐστι τοῖς ἀναγινώσκουσιν.

§ 48 ἔστι δὲ ὅ φημι οὐχ ὃ οἱ πολλοὶ οἴονται. ἐπεί τοι καὶ Ἀριστοτέλης δυσνόητος κατὰ τὴν λέξιν ἐστί, καὶ Ἀριστείδης ὁ ῥήτωρ κατά τινα φράσεως ἰδιότητα δύσφραστός τε καὶ δυσερμήνευτος, ὅ τε Πλούταρχος ἐν τοῖς Ἠθικοῖς τὸ τοιοῦτον εἶδος τοῦ λόγου προδείκνυσιν. ἀλλ᾽ οὐ τοιοῦτόν ἐστιν ὃ παρὰ τῷ μεγάλῳ κατανενόηκα.

§ 49 ὁ μὲν γὰρ Ἀριστοτέλης ἐξὸν σαφηνίσαι τὸ προτεθὲν ἐξεπίτηδες κατακρύπτει, ἑνὶ τὰ πολλὰ ταμιευόμενος ῥήματι. Ἀριστείδης δὲ ὥσπερ χρησμοὺς ἐν μαντείαις τὰ ὀνόματα τίθησιν, ἀφαιρούμενος τὰς λέξεις, ὅσας ἔδει συνθεῖναι πρὸς τὴν ἔκθεσιν τοῦ νοήματος. ὁ δὲ φιλόσοφος Πλούταρχος οὐκ ἐν τῇ συνθήκῃ τοῦ λόγου τὸ δύσληπτον ἔχει, ἀλλ᾽ ἐν οἷς τὰ δόγματα

§ 50 καταμίγνυσιν. ὁ δέ γε πατὴρ μήτε δογματίζων τὰ πολλὰ τοῦ τε σαφοῦς πανταχοῦ φροντίζων οὐδένα τῶν πάντων οὐκ ἐπαπορεῖν ποιεῖται ἐν τοῖς συγγράμμασιν. ὅθεν ὡς ἐπὶ τέχναις ἄλλοι ἐπ᾽ ἄλλοις ἐξηγήσεων βίβλους διαφόρους συντετάχασιν, ἐφ᾽ οἷς οὐκ ὀλίγα καὶ αὐτὸς τῶν ἐπαπορουμένων διελυσάμην, ἀποσχεδιάσας, ὡς οἶσθα, ἑτοίμους ἀποκρίσεις πρὸς τὰ ζητούμενα. ἔστι δὲ κἂν ταῖς θετικαῖς τῶν ὑποθέσεων γονιμώτατός τε καὶ ποριμώτατος, ὡς ἐν τοῖς συμβουλευτικοῖς μάλιστα διαφαίνεται.

§ 51 Κεράννυσι δὲ καὶ τὰς ἰδέας, οὐχ ὡς ὁ Πλάτων παρὰ μέρος τῶν ἑαυτοῦ λόγων, οὐδ᾽ ὡς ὁ Λυσίας τὰς πλείστας ἀφείς, οὐδ᾽ ὡς Δημοσθένης ἄλλος μὲν ἐν τοῖς δημοσίοις τῶν λόγων, ἕτερος δὲ γενόμενος ἐν τοῖς ἰδιωτικοῖς, οὐδ᾽ ὡς Ἰσοκράτης ἐπι-

---

1 *δόγμά τι* NPM *δόγματι* HV; post *τῶν* lacunam statuit Mayer, quam sic fere explendam censet: *δόγματι τῶν < πολλῶν συνέπεται ἐναντιοῦσθαι τῷ τῶν > κτλ.*; *παρεμφαίνει* N 3 *σκέτεως* N 11 *γὰρ* om. Σ; *προταθὲν* HP 12 *ἀριστείδης α* ex *ω* in corr. N 13 *νοήματα* Σ 18 *οὐκ* om. H 20 *ἐξηγήσεως* H 28 *τῶν λόγον* N *τὸν λόγον* Σ ut videtur, nam M aliam praebet sententiae conformationem 29 *γινόμενος* NΣ

Generated at Columbia University on 2020-09-12 17:14 GMT / https://hdl.handle.net/2027/njp.32101064101494
Public Domain in the United States, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-us-google
Digitized by Google
Original from PRINCETON UNIVERSITY

τηδεύων πανταχοῦ τὰς φωνὰς καὶ ταῖς ὁμοίαις ἀρχαῖς τῶν λόγων καὶ ταῖς καταλήξεσιν ἐνηδόμενος, οὐδ᾽ ὡς Ἀριστείδης τὸ ἐν λέξει δεινὸν διώκων ἁπανταχῇ καὶ τὸν ἔπαινον τῇ καινότητι τῆς συνθήκης θηρώμενος, ἀλλ᾽ ὥσπερ οἱ τὰς ἁρμονίας κατὰ λόγους ἀριθμητικοὺς συναρμόζοντες, ἁπανταχοῦ ταῖς
§ 52 ἑαυτοῦ χρώμενος κράσεσι. καὶ ἰσχύει μὲν τῷ ἠθικῷ, ἔρρωται δὲ τῷ τμητικῷ τύπῳ. περιττότερος δ᾽ ἐστὶ πανταχοῦ τῷ σεμνῷ καὶ λαμπρῷ, τὴν δὲ δεινοῦ μέθοδον ἀφίησιν οὐδαμοῦ. τὸ δὲ περιβολικὸν προβάλλει μέν, ὅσον εἰκός, ταῖς τῶν πραγμάτων ἀνάγκαις ἀγόμενος, ἀναστέλλει δὲ τῷ εὐκρινεῖ καὶ οὐκ ἀφ-
§ 53 ίσταται τοῦ σαφοῦς. πολλοὺς δὲ τῶν αὑτοῦ λόγων εἰς δύο ἐννοίας συνήρμοσε, τὴν μὲν φαινομένην, τὴν δὲ κεκρυμμένην. καὶ βούλεται μὲν ὅπερ ἔκρυψεν, ἐπιδαψιλεύεται δὲ ὅμως τὸ πρόβλημα, ἵν᾽ ἐνδείξηται καὶ ὅσον βούλεται καὶ διαδράσῃ τὸν ἔλεγχον. καὶ ἐπαμφοτερίζουσιν αὐτῷ αἱ λέξεις, ὥστε ἑκάτερον δύνασθαι, καὶ προάγεται κατὰ σχῆμα ὁ λόγος καὶ τοῦ εἰρωνι-
§ 54 κοῦ οὐκ ἀπήλλακται. σχετλιάζων δ᾽ ἐπὶ πολλοῖς, οἷς πέπονθεν, οὐ δοκεῖ τοῦτο καὶ κατατεχνοῖ τὸ νόημα, ὥστε τοὺς πλείστους ὑπολαβεῖν ὃ βούλεται μέν, οὐ δείκνυσι δέ. τῶν δ᾽ ἀπορρήτων δογμάτων μὴ πάνυ κατατολμῶν διὰ τὰς τῶν ἀκροωμένων λαβὰς συνέπεται ταῖς ἱστορίαις, ὁμοῦ τε ἀλληγορῶν ταύτας καὶ μὴ δεικνύς, ἔστι δ᾽ ὅπου καὶ ἀναπτύσσει τὸ κεκρυμμένον, ὅπου τὸ ἀλληγορούμενον οὐδαμοῦ πρόσαντες.

§ 55 Θηρᾶται δὲ παντοίως τὴν ἀκοὴν καὶ προοιμιαζόμενος εὐθὺς καὶ καθιστῶν τὸν λόγον ἁπλῶς μὲν καὶ ἀμεθόδως, ὡς ἡ τοῦ λόγου τέχνη προδείκνυσιν, ὡς δ᾽ ἐμοί γε δοκεῖ, καὶ λίαν ἐντέχνως καὶ ἐπιβούλως, ἵν᾽ οὕτως εἴπω. ἐν δὲ ταῖς πίστεσι δύναται μὲν ὅσα βούλεται καὶ ἰσχύει ταῖς ἐπεξεργασίαις τῶν ἐπιχειρημάτων, οὐ τίθησι δὲ πάντα, ἀλλ᾽ ὅσα τῷ καιρῷ με-
§ 56 τρεῖσθαι εἴωθε. πολυειδὴς δὲ ὢν ταῖς μεταχειρίσεσιν, ὅμοιός

---

3 *τῇ λέξει Σ*; *ἀπανταχοῦ* NVM 5 *λόγους ῥυθμικοὺς* N *λ. ἀριθμητικῆς Σ* 7 *ἀπανταχοῦ* NΣ 8 *τὸ δὲ*] *δὲ* om. H 10 *ἀναστέλλει* con. Mayer *ἀνατέλλει* codd. 19 *οὐ*] *καὶ* H 24 *δὲ*] *καὶ* HΣ 25 *καὶ καθιστῶν*] *καὶ* om. HΣ; *καθιστῶν μὲν* H 26 *λόγου*] *Ἡλίου Σ* 30 *δὲ* om. H

Digitized by Google Original from PRINCETON UNIVERSITY
Generated at Columbia University on 2020-09-12 17:14 GMT / https://hdl.handle.net/2027/njp.32101064101494
Public Domain in the United States, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-us-google

τέ ἐστι διὰ παντὸς ἑαυτῷ τοῦ λόγου καὶ πάλιν ἀνόμοιος, τὸ μὲν μηδαμοῦ τὴν τέχνην ἀφείς, τὸ δὲ ἀλλοιούμενος, ἐν οἷς οὐκ ἀφίησι. διὰ ταῦτα τὰς μὲν προοιμιακὰς ἐννοίας ἰσχυροτέρας καὶ βαθυτέρας προτίθησιν, εἰς δὲ τὴν ὑπόθεσιν καταβαίνων πρὸς τὸ ποικιλώτερον μετατίθεται. εἶτ᾽ αὖθις τῶν πραγμάτων ἁπτόμενος, ἐναργής ἐστι καὶ ἀληθινός. τὰς δὲ ἐπανόδους μεταχειριζόμενος, εὐφραδής τε καὶ σύντομος. ἐν ᾧ δὲ τὸν λόγον ἀπαρτίσαι βούλεται, διαλελυμένος καὶ ἀνειμένος τὴν φράσιν καὶ πᾶσαν ἔννοιαν πρὸς τὴν νόησιν προκαλούμενος.

§ 57 Ἀλλ᾽ ἐμοὶ μὲν ὁ λόγος ἀρχὴ νῦν τοῦ λέγειν ἐστίν, τὴν δὲ σὴν ψυχὴν οἶδα, ὡς καὶ τὰ λελεγμένα κορέσειε. διὰ τοῦτο νῦν μὲν τὰ προτέλεια τῶν περὶ τοῦ μεγάλου λόγων κατὰ τὸ δυνατὸν ἑστιάθητι. ἐπειδὰν δέ σοι ταῦτα εἰς πέψιν ἀναδοθῇ, τότε καὶ τὰ λειπόμενα τῆς εὐωχίας συνεισενέγκωμεν.

---

1 τε om. N; ἑαυτοῦ Σ; ὅμοιος Σ 2 ἐν om. H 4 προστίθησιν H
9 ἐκκαλούμενος N

Digitized by Google
Original from PRINCETON UNIVERSITY
Generated at Columbia University on 2020-09-12 17:14 GMT / https://hdl.handle.net/2027/njp.32101064101494
Public Domain in the United States, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-us-google

III. Commentarius.[1])

§ 1. *μὴ θαυμάσῃς, εἰ*] cf. supra p. 38 — *τοὺς σοφιστάς τε καὶ φιλοσόφους κτλ.*]. Quae fit distinctio inter sophistas proprie dictos et philosophos venustatem in dicendo affectantes, prompta est ex Philostr. VS 4, 29 *σοφιστὰς δὲ οἱ παλαιοὶ ἐπωνόμαζον οὐ μόνον τῶν ῥητόρων τοὺς ὑπερφωνοῦντάς τε καὶ λαμπρούς, ἀλλὰ καὶ τῶν φιλοσόφων τοὺς ξὺν εὐροίᾳ ἑρμηνεύοντας* unde Synesius de Dio. LXVI, 1112 C Migne *Φιλόστρατος . . . δύο μερίδας ποιεῖ, τῶν τε αὐτὸ τοῦτο σοφιστῶν καὶ τῶν ὅσοι φιλοσοφήσαντες διὰ τὴν εὐστομίαν ὑπὸ τῆς φήμης ἐς τοὺς σοφιστὰς ἀπηνέχθησαν.*

§ 2. *πρὸς τὸ εἶδος*] cf. May. p. 62. — Scriptores, qui hic afferuntur, vetustiores — Demosthenem, Isocratem, quibus addiciendus Lysias (§ 19) — Platonem, Aeschinem Socraticum — Herodotum, Thucydidem — sumptos esse Mayer dicit (p. 63 sqq.) ex canone quodam optimorum scriptorum, qui ipse quoque singulis oratorum, philosophorum, historicorum canonibus efficiatur. Recentium autem Polemonem, Herodem, Lollianum promptos esse ex altero, quem eruit, canone oratorum (May. p. 71 et 82 sqq.) — *τὴν διαλογικὴν φράσιν* (Platonis)] cf. Dion. Hal. de comp. 134 (cp. 19) Us.-Rad., Plut. Cic. 24 — *τὴν ἐμμελῆ συνθήκην* (Aeschinis Socratici)] Cuius in Dionysii de verborum compositione libro nulla fit mentio. Probatur aliis *τὸ ξυμμελές* eius, Long. IX 559, 14 W. = I 305, 19 Sp. Apud Hermogenem III 394,

---

[1]) Cum Mayer libellum nostrum commentario amplissimo doctissimoque instruxerit, annotationum, quas ipse conscripseram, eas tantum afferam, quas, quamquam ibi non inveniuntur, omittendas non esse censeo. In iis autem locis, ubi nil amplius addendum putavi, ad Mayeri commentationem lectorem revocabo.

Generated at Columbia University on 2020-09-12 17:14 GMT / https://hdl.handle.net/2027/njp.32101064101494
Public Domain in the United States, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-us-google
Digitized by Google
Original from PRINCETON UNIVERSITY

11 W. = II 420, 6 Sp. *ἐπιμελής . . . μᾶλλόν γε ἢ Ξενοφῶν* praedicatur. Norden autem (ant. Kunstpr. I 103, 3) haec verba ad *γοργιάζειν*, quod ei tribuebant nonnulli, referri posse dicit — *τὸ ὑψηλὸν καὶ μετέωρον* (Thucydidis)] „*μετέωρον* sublime tumidumque genus dicendi ex nimio ornandi concinnandique studio“ Ernesti, lex. tech. Gr. rhet. s. v. Sed idem ad Plut. Pericl. 5 spectans annotat eam vocem non semper inter vitia poni. Nostro autem loco in bonam partem accipienda est, quod rhetores illi apud singulos dicendi inquirebant virtutes. Geigenmüller (quaestiones Dionysianae de vocabulis artis criticae p. 110) *μετέωρον* finitimum esse dicit *τῷ ὑψηλῷ*. De Thucydidis „sublimi et magnifica dictione“ (Ernesti s. v. *ὑψηλὴ λέξις*) cf. Hermog. III 397, 10 W. = II 422, 17 Sp. D. Hal. Dem. 4 (963) et de im. p. 23 Us., Cicero Brutus 29, Plut. praec. ger. reip. 803 B — *τὴν παναρμόνιον εὐρυθμίαν* (Herodoti)] cf. Quint. IX 4, 18, D. Hal. de comp. 53 (cp. 10), ad Pomp. IV, 778, de Thucyd. 23 (865) — Isocratis autem panegyrici generis praestantiae vide haec exempla D. Hal. de vett. script. cens., Max. Plan. V 515, 4 W., Cicero orat. 42, Joh. Sic. VI 477, 26 W., Georg. Diaeret. VI 516, 17 W., Syr. II p. 44, 24 R. cf. etiam Blass, att. Bereds. II² p. 122. — *τὸ πικρὸν* (Demosthenis)] D. Hal. Dem. 35 (1064). Thucyd. 53 (944) dicit Demosthenem *τὸ πικρὸν* a Thucydide mutuatum esse (cf. etiam Lys. 6 (465)); idem Dem. 34 (1061) *τὸ πικραίνειν* eius adfert. Praeterea vide Aesch. in Ktes. § 229, Plut. Dem. 11 et comp. Cic. et Dem. 1, Photius 492 b 10 Bekk. Ipsa sententia prompta e D. Hal. Din. 7 (644) *τὸ διὰ πάσης κεραίας διῆκον πικρὸν καὶ νοερόν* (sententiosum) — *μεγαλοφωνία*] „de altitudine et magnificentia orationis dicitur . . magnifice, elate dictum“ Ern. s. v. *μεγαλόφωνος*. Eadem igitur vis ei videtur inesse ac voci *μεγαλοπρεπής*, quod Demostheni tribuunt Plut. comp. Cic. et Dem. 1, D. Hal. Dem. 8 (975), 25 (1032/33), 21 (1020) (cf. etiam Geigenmüller p. 55) — *ἄσθματος*] exquisitius dictum pro *πνεῦμα*, quod est „vis et spiritus oratoris, cer-

Digitized by Google
Original from PRINCETON UNIVERSITY
Generated at Columbia University on 2020-09-12 17:14 GMT / https://hdl.handle.net/2027/njp.32101064101494
Public Domain in the United States, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-us-google

taminibus et contentionibus aptus" Ern. s. v. *πνεῦμα*. „Hanc virtutem Dionysius imprimis Demostheni attribuit" Geigenm. p. 63. cf. D. Hal. Din. 7 (644), Dem. 22 (1023), 54 (1122). Praeterea Ps. Luc. Dem. laud. § 14 — *'Ασιανοῦ Πολέμωνος*] Sophistarum Asianorum dicendi genus affectantium principatum obtinebat Polemon (Schmid, Att. I, 46 sq., E. Rhode Rhein. Mus. XLI (1886) p. 184). Psello autem, quem in scriptis suis Atticorum usum dicendi aemulatum esse constat (Krumb. Byz. Ltg. p. 438. T. Mommsen, Beitr. zu d. Lehre von den gr. Praep. p. 466 an. 234, Psellus ipse Sath. V 260), iam ob id ipsum non probatur. *τὸ οἰκειότερον* et *φυσικώτερον* eius autem *ῥοῖζος τοῦ λόγου* videtur fuisse. cf. Jüttner, de Polem. rhet. Breslauer phil. Abh. VIII (1902) p. 45 et Norden, Kunstpr. II p. 563.

§ 3. *τὸν τῆς θεολογίας ἐπώνυμον*] i. e. *ὁ Θεόλογος*, quo ornatus est epitheto Gregorius Nazianzenus propter magna de regulis canonicis stabiliendis merita — *φιλοτίμως*] prolixe. Hesychius s. v.: *φιλοδόξως, πλουσίως, μεγαλοψύχως, δαψιλῶς*. Aliquid urbanitatis etiam voci subiectum est (cf. *φιλοτίμως*), quo se honore dicit affici, quod sibi apud eum verba facere liceat. cf. etiam Pselli CXXII 876 A Migne . . *ὃ ἂν τῷ λόγῳ ἐνδεῖ, φιλοτίμως ὑπὲρ τῆς Συρακουσίων δεκάτας καταθησόμεθα.*

§ 4. *ἑνιαίας πηγῆς*] non haereticorum, sed fidelium doctrinam profitetur ex fonte unius deitatis eam repetens. cf. Psell. CXXII 692 B *οὐσιώδης ἕνωσίς ἐστιν ἡ τὰς πολλὰς ὑποστάσεις εἰς μίαν οὐσίαν συνάγουσα* — *γνώσεως*] Cogitandum est, ut docet vox *ἑνιαίας*, de cognitione piorum fideliumque propria, quae quomodo definiatur, vide apud Clem. Alex. strom. VII, X 57, 3. Ceterum hoc loco nec non §§ 6 et 33/34 Psellus ex usu Byzantinorum philosophiam non distinguit a theologia — *μουσικῆς κρείττονος*] quae sit eius virtus, alio loco explanat Psellus (Archives des miss. scient. et litt. 3ième série II (1875) p. 617) *μέτρα μουσικῆς*

Digitized by Google Original from PRINCETON UNIVERSITY
Generated at Columbia University on 2020-09-12 17:14 GMT / https://hdl.handle.net/2027/njp.32101064101494
Public Domain in the United States, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-us-google

κατὰ γένη καὶ εἴδη διωρισμένα καὶ ἀπὸ τῶν κρειττόνων ἡμῖν ἐνδιδόμενα· τάτε ἐν οὐρανῷ ζωὴν ἀΐδιον καὶ κίνησιν ἄπαυστον καὶ δυνάμεις γεννητικὰς ἀλύτως συνυφαίνοντα — *μετὰ τῶν ἄλλων*] cum alias dicendi virtutes tum *χάριν* inde hausit — *ὅ τι μὴ θεῖον*] ex usu posteriorum (Schmid, Att. I 50, IV 623, Kühner-Gerth[3] II 2, 188 c) Psellus hic et alibi *μὴ* ponit, ubi veteres voluerunt *οὐ*. (cf. § 5, 6, 13, 17, 30, 46, 54) — *ἐκεῖσε*] recentium praecipue scriptorum est *ἐκεῖσε* pro *ἐκεῖ* usurpare (Schmid, Att. I, 91, Hatzidakis, Einl. in die neugr. Gram. p. 210) — *τὰ δ' ἄλλα κάλλη κτλ.*] est doctrina Platonica ad rationem spectans, quae intercedit inter divinas illas *ἰδέας* et eas res, quas sensibus tantum percipimus. cf. Tim. 48 E *τότε μὲν γὰρ δύο εἴδη διειλόμεθα . . ἓν μὲν ὡς παραδείγματος εἶδος ὑποτεθέν, νοητὸν καὶ ἀεὶ κατὰ ταὐτὰ ὄν, μίμημα δὲ παραδείγματος δεύτερον, γένεσιν ἔχον καὶ ὁρατὸν κτλ.*

§ 5. *ἀναστομώσας*] *ἀναστομόω* voci et hic et § 24 aperiendi patefaciendique inhaeret notio (cf. Theoph. de causis pl. II, V 4 et de odor. 50, Arist. de anim. gener. III, 1) — *διαυλωνίσας*] *τὸ διὰ στενοῦ ῥεῖν* Suidas (s. v.), quod Stephanus (s. v.) *τὸ αὐλῶνα διέρχεσθαι* explicat. Quocum optime congruunt illa Pselliana, quae p. 39 attuli. Hic notio causativa voci subiecta est (cf. May. p. 71,1). Dicit autem eum orationem emittere non laxam, sed rotundam. cf. Psell. CXXII, 904 C de eodem Gregorio (*ἐκ τῆς Ἰσοκράτους πηγῆς*) *λαμβάνων τῆς ἰδέας νάματα, οὐκ ἀπὸ τοῦ ἴσου ταῦτα προχεῖται στόματος, ἀλλὰ συστρέφει καὶ στρογγυλίζει σωλῆνι σφίγγων, ὥς αὐτός φησιν, ἀλλ' οὐκ ἄφετον ἐῶν τοῦ λόγου προχεῖσθαι τὸ ῥεῦμα* (cf. etiam appendicis § 10 et nostri lib. § 22) — *παρασυνάψας*] *παρασυνάξας* quod tradunt codices omni caret sensu. Nam praeterquam quod formam Graecae linguae redolentem barbariem (Hatzidakis p. 176) a Pselli elocutione alienam esse veri simile est (cf. p. 66), separationis notio loco minime apta. Unius litterae commutatione, quae ab insequenti voce *πλήξας* corrupta videntur esse, bene eva-

Digitized by Google Original from PRINCETON UNIVERSITY
Generated at Columbia University on 2020-09-12 17:14 GMT / https://hdl.handle.net/2027/njp.32101064101494
Public Domain in the United States, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-us-google

dunt — *νοερῶς πλήξας*] summam (*ὑπερβολαία*), quae est gravissima, mediae (*μέση*) acutissimaeque imae (*ὑπάτη*) adiectam divino quodam modo plangit. *νοερῶς* enim in hunc fere sensum interpretandum. Nam quod sensibus non percipitur velut Platonis *ἰδέαι*, id divini particeps est. Commendant autem haec *τὴν φύσιν ὑπερεφώνησε* verba. Ipsa vox apud Platonicos, qui vocantur recentiores, Christianosque scriptores frequentissima — *οἷον οὐδὲ τὸν κύκνον κτλ.*] ex Platone sumptum Phaed. 84 E sq. *οἳ (κύκνοι) ἐπειδὰν αἴσθωνται, ὅτι δεῖ αὐτοὺς ἀποθανεῖν, . . ᾄδουσι, γεγηθότες, ὅτι μέλλωσι παρὰ τὸν θεὸν ἀπιέναι, οὗπέρ εἰσι θεράποντες* (cf. etiam p. 25). — *οἰκεῖον*] Apud recentiores *οἰκεῖος* adjectivum notione possessiva saepe praeditum est sine vi adhibita (Mullach, Gram. der gr. Vulgärspr. p. 53, Krumb. Sitzungsb. der bay. Ak. d. Wiss. (hist.-phil. Kl.) 1892 p. 278). Similiter (§ 40) *καὶ καταβαίνει πολὺ τῆς οἰκείας δυνάμεως*. Sed cum vi elatum §§ 5, 24.

§ 6. Ad totam sententiam conferre liceat Augustini conf. V 13 „verbis eius (Ambrosii) suspendebar intentus, rerum autem incuriosus et contemptor astabam et delectabar sermonis suavitate — *ἐνεαρίζω*] „vernum tempus dego“ Steph. s. v. Qua ab significatione ea profecta est notio, ut, cui hieme peracta iam licet vernum agere tempus, is maxima afficiatur voluptate. Itaque *ἐνεαρίζειν τινί* voluptatem capere ex aliqua re videtur significare. cf. Psell. Boiss. p. 89 *νηνεμίας μὲν οὔσης ἔξεισι* (*ἡ φθείρ*) . . *καὶ ἐνεαρίζει τοῖς οἰκείοις κάλλεσιν*. Utramque significationem habes coniunctam apud Eust. Thess. p. 341, 67 Taf. *ἐνεαρίζειν ὥσπερ ἡμῖν πάρεστι τῷ γράμματι τῆς ἀγάπης σου τοῦ χειμῶνος ἐκλαθομένοις*.

§ 7. *οἱ παχύτεροι τ. σοφιστῶν*] inelegantes (cf. *τοὺς ὄχθους τῶν χειλέων μὴ ἀπολεάναντες*), quod genus eorum nimis est opimum turgidumque. Similiter Philostr. VS 27, 29 *ἀπαξιοῦσι γὰρ δὴ τὸν ἄνδρα* (Scopelianum) *τοῦ τῶν*

Digitized by Google

Original from
PRINCETON UNIVERSITY

Generated at Columbia University on 2020-09-12 17:14 GMT / https://hdl.handle.net/2027/njp.32101064101494
Public Domain in the United States, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-us-google

σοφιστῶν κύκλον διθυραμβώδη καλοῦντες καὶ ἀκόλαστον καὶ πεπαχυσμένον. ταυτὶ περὶ αὐτοῦ λέγουσιν οἱ λεπτολόγοι, p. 97,29 (*Παυσανίας*) *παχείᾳ τῇ γλώττῃ — προσοχθίσειε*] vox in LXX usitatissima (omissa ab Helbing, Gram. d. Sept.) propter *ὄχθους* quod insequitur usurpata videtur esse. „*ὄχθοι* autem dicuntur apud medicos tumores verrucosi tuberosique, quales in elephanticis apparent: inde labra ulcerum praetumida, callosa et dura *ὀχθώδη*, quasi dicas verrucosa, appellantur“ Gorraeus def. med. p. 354. Cui significationi Psellus artius se applicat Synesiano exemplo (cf. p. 41) *ὄχθους τῆς γλώττης* exaranti — ⟨*μᾶλλον*⟩] addidi. Nam arte rhetorica si usi essent illi, perpolita iam facta essent scripta eorum. Sed cum artem compensare studerent audacia (*ἐθάρσησαν τὰ συγγράμματα*) *τόλμῃ μᾶλλον ἢ τέχνῃ χρησάμενοι*, audacius quam nitidius lucubrationes suas conscripserunt. cf. Philostr. VS 96, 12 (*Πολυδεύκης*) *τοὺς δὲ σοφιστικοὺς τῶν λόγων τόλμῃ μᾶλλον ἢ τέχνῃ ξυνέβαλλε θαρρήσας τῇ φύσει.* Sophistarum autem propria fertur *ἡ τόλμη* cf. VS 80,4 et 110,2, Synes. de Dio. LXVI, 1124 A Migne. De vocis *θαρσέω* usu transitivo cf. May. p. 72,2 — *πολλοῦ γε καὶ δεῖ*] cf. supra p. 38.

§ 8. *φίλτατέ μοι παίδων* cf. p. 26. — Verborum quae describit genera tria spectare videntur ad grande (*εὔογκα καὶ τὰς γνάθους πληροῦνται κτλ.*), tenue (*τὰ δὲ λεῖα κτλ.*), medium (*τὰ δὲ ἐν μεσότητι κεῖται, ὡς μήτε* (neque) *θορυβεῖν* (velut grandia) *καὶ* (et) *ἡδύνειν* (tenuia nempe *οὐ πάνυ εὔηχα*). Itaque facere non possum, ut cum Mayero pro *καὶ* reponam *μήτε*. In sequentibus autem, cum codices quattuor lapidum enumerent specimina, multum mihi arridet Keilii coniectura rescribentis *τὰ δὲ ὑπαυγάζουσι*, [*τὰ δὲ*] *ὧν τραχεῖα ἡ ἐπιφάνεια.* Nam subsplendent, quod summo sunt aspero. *φλεγμαίνοντα* (Hesych. *φλεγμαίνει* = *ὀγκοῦται*) turgentia igitur et inflammata verba. *σμάραγδοι* Heliodoro Aeth. II 30 definiuntur *οἷα λήιον ἠρινὸν χλοάζουσαι ἐλαιώδους αὐτάς τινος λειότητος ὑπαυγαζούσης.* — *ἐμφαίνων*] sc. *αὐτά* „verbis

Digitized by Google

Original from PRINCETON UNIVERSITY

Generated at Columbia University on 2020-09-12 17:14 GMT / https://hdl.handle.net/2027/njp.32101064101494
Public Domain in the United States, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-us-google

quasi repraesentare et ante oculos ponere“ (Steph. s. v.) reponit, ut metaphorarum, quas modo attulit, attenuet vim.

§ 9. *ψυχαὶ δὲ γυμναί κτλ.*] Ex Timaeo sumpta et haec. 41 E sq. *νόμους τε τοὺς εἱμαρμένους εἶπεν αὐταῖς* (*ψυχαῖς*), *ὅτι γένεσις πρώτη μὲν ἔσοιτο τεταγμένη μία πᾶσιν, ἵνα μή τις ἐλαττοῖτο ὑπ' αὐτοῦ . . ὁπότε δὴ σώμασιν ἐμφυτευθεῖεν ἐξ ἀνάγκης, καὶ τὸ μὲν προσίοι, τὸ δὲ ἀπίοι τοῦ σώματος αὐτῶν κτλ.* — *ὄργανον*] vox corpus significat, quippe quod anima inferius velut instrumentum sit eius. cf. Psellum CXXII, 716 A *τῶν δὲ Ἑλλήνων οἱ πρόκριτοι μετὰ τὴν τελείωσιν τοῦ φυσικοῦ ὀργάνου καὶ τὴν ἀποκύησιν τούτου, ἐνσπείρουσι ταύτην* (*ψυχήν*) *τῷ σώματι.* — *ὅθεν αἱ μὲν κτλ.*]. Animarum utpote variis corporibus insitarum alia alio delectatur lapide. Et nunc quidem quattuor enumerantur lapides, quod singulis lapidibus singula respondent elementa. *τὸν ἀ έ ρ ο ς ἔχοντα-χροιάν*]. Est autem hic lapis iaspis. cf. Orph. Lith. 264, Plinius 37, 115, Dion. Perieg. 724 (Geogr. Gr. II 148 (Muell.) *τὸν φλεγματίαν*] certe ad *φλεγμαίνοντα* (i g n e m fundentem) *λίθον* videtur alludere. Qua de causa incertus haereo, num *φλεγματίας* pituitosus (lapis) in *τὴν φλεγμασίαν* commutandus sit. *παντάρβη*] Saepius mirabundae eius virtutis mentio fit apud veteres cf. May. p. 73, 4. Est autem hic *ὑ δ ρ ο φάνης,* cf. Baehr, Ctesiae rel. p. 265 sq., qui fusius ibi de ea egit. *πράσινον λίθον, καθά πού φησιν ἡ Γραφή*] porraceus, porro similis lapis viridis coloris denique ad quartum spectare videtur elementum. Gen. II 12 *καὶ ἐκεῖ* (*ἐν γῇ Εὐιλάτ*) *ἐστὶν ὁ ἄνθραξ καὶ ὁ λίθος ὁ πράσινος.*

§ 10. *κατὰ τὴν ἐκείνου φάναι φωνήν*] Migne XXXV 728 B (or. VI 181) *καὶ τὸν πολύτιμον μαργαρίτην πάντων ὧν εἶχόν ποτε ἀντηλλαξάμην καὶ γέγονα μεγαλέμπορος* dicit ad facultatem suam dicendi respiciens. Ipse autem Gregorius haec sumpsit ex Math. XIII 45/46 *πάλιν ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἀνθρώπῳ ἐμπόρῳ ζητοῦντι καλοὺς μαργαρίτας· εὑρὼν δὲ ἕνα πολύτιμον μαργαρίτην, ἀπελθὼν πέπρακεν*

Digitized by Google

Original from
PRINCETON UNIVERSITY

Generated at Columbia University on 2020-09-12 17:14 GMT / https://hdl.handle.net/2027/njp.32101064101494
Public Domain in the United States, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-us-google

πάντα, ὅσα εἶχεν, καὶ ἠγόρασεν αὐτόν — *Σουφείρ*] terra, unde rex Salomon aurum gemmasque sumpsit. cf. 3 Reg. IX, 28 et X, 11. 1 Paral. XXIX, 4. 2 Paral. VIII, 18 et IX, 10. Jes. XIII, 12 ubi: *καὶ ἄνθρωπος μᾶλλον ἔντιμος ἔσται* (sc. die Domini) *ἢ ὁ λίθος ὁ ἐν Σουφείρ*. — *στρογγύλα καὶ περιφερῆ*] similiter iungit [Dionys.] ars rhet. p. 116, 16 Us. *τὰ στρογγύλα καὶ περιφερῆ προοίμια* idemque Dem. cp. 19 *στρογγύλῃ λέξει* opponit *τὴν πλατεῖαν* (cf. *μὴ μάτην ἐκτεταμένα*) et *μακράν*. Pertinent vocabula ad rotundam dicendi rationem, quae Lysiae potissimum tribuitur (D. Hal. Lys. cp. 6), cf. Geigenm. p. 91 sqq. et May. p. 74, 1 — *σχήματι . . εἴδεσιν*] cf. May. p. 74 — *τῷ στερεῷ κτλ.*] cf. ibid. p. 74, 2. — Psello non probatur Thucydidis *ἐκλογή*. De qua D. Hal. Thuc. 24 (866) *ἐπὶ μὲν τῆς ἐκλογῆς τῶν ὀνομάτων τὴν τροπικὴν καὶ γλωττηματικὴν καὶ ἀπηρχαιωμένην καὶ ξένην λέξιν προελόμενος ἀντὶ τῆς κοινῆς καὶ συνήθους τοῖς κατ' αὐτὸν ἀνθρώποις*. Quae in malam partem non esse accipienda Blass (d. gr. Bereds. von Alex. bis August p. 186) dicit. Attamen conferas velim Marcellini vitam Thucydideam (§ 53) *τὴν μέντοι ἰδέαν αὐτοῦ τῶν λέξεων καὶ τῶν συνθέσεων αἰτιῶνται οἱ πλείονες, ὧν ἐστι Διονύσιος ὁ Ἁλ.* Idem pergit Halicarnassensi impugnans: *μέμφεται γὰρ αὐτῷ ὡς πεζῇ καὶ πολιτικῇ λέξει χρῆσθαι μὴ δυναμένῳ, οὐκ εἰδὼς ὅτι δυνάμεως ταῦτα πάντα ἐστὶ περιττῆς καὶ ἕξεως πλεονεξία*. cf. etiam p. 44. — De Nicetae Smyrnaei ecloga nil tradunt veteres. Nostratum autem Schmidii iudicium cum Pselli congruere videtur exarantis (Att. I 44): „Da wenigstens Niketes u. Polemon sicher . . von einer gründlichen Ausbildung . . nichts wissen wollten, so konnte an Sorgfalt . . der Wahl u. Zusammenfügung der Worte kaum gedacht werden.“ — Scopeliano multi fuerunt obtrectatores, ut ex Philostr. VS. 27, 29 apparet *διθυραμβώδη* (*αὐτὸν*) *καλοῦντες καὶ ἀκόλαστον καὶ πεπαχυσμένον*. Quorum *διθυραμβώδης* fortasse ad eclogam potest referri. Probatur autem in verbis eligendis Psello Lysias (Photius 489 a 9, D. Hal. Lys. cp. 3) itemque Isocrates (Photius 487 a 17,

Generated at Columbia University on 2020-09-12 17:14 GMT / https://hdl.handle.net/2027/njp.32101064101494
Public Domain in the United States, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-us-google
Digitized by Google
Original from PRINCETON UNIVERSITY

Philostr. VS. 21, 6, non plane probatur Dionysio Hal. Dem. 18 (1008)) nec non Demosthenes. Cuius eclogam Aeschines quidem carpit, cf. D. Hal. Dem. 35 (1063). Quocum ut *διακνίζοντι* et *συκοφαντοῦντι* Dionys. autem minime consentit, sed (de im. p. 28, 19 Us.) eclogam eius laudibus effert. In Platone denique diiudicando longe aliter sentit Psellus ac Dionysius, cum hic eius eclogam vituperet, laudet compositionem (de comp. 117 (cp. 18)). Ille Platonem in numero ascribit eorum, qui verbis bene eligendis florebant, eos autem, qui egregia ornati erant compositione, enumerans (§ 19) philosophum omittit. cf. etiam p. 43. Photio et ecloga et compositio eius probatur (491 b 38), Joh. Sic. autem VI 99, 24 W. cum alia eius vitia tum haec affert *οὐδ' ἀκριβὴς τὴν μίξιν καὶ ἁρμονίαν ὥσπερ καὶ τὴν τῶν ὀνομάτων εὕρεσιν.*

§ 11. De Phoenice et Sopatro non multum nobis tradunt. Ex Philostr. VS. 106, 21 cognoscere licet Phoenicem mediocrem fuisse sophistam (*οὐδὲ θαυμάσαι ἄξιος, οὐδὲ αὖ διαβαλεῖν πάντα*). De Sopatro Eunapius (p. 12 Boiss.) *Σώπατρος . . ἀνὴρ εἰπεῖν τε καὶ γράψαι δεινότατος — τὸν συρφετὸν*] cf. May. p. 75, 2 — *ἐπεβάτευσαν*] Synesianum cf. p. 40. — *Φωσφόροις καὶ Στίλβουσι*] sunt Veneris Mercuriique stellae cf. May. p. 75, 2. — *πεντεκαίδεκα μοίρας*] cf. Mayer p. 75, 2.

§ 12. *ἰδιολογήσασιν*] *ἰδιολογέομαι* privatim cum aliquo loqui quod tradunt lexica, huic loco minime convenit. Cum, ut Keilius me docet, *τεχνολογήσασιν* potius exspectes, haud scio an *τοῖς ἰδί(ως τεχν)ολογήσασιν* exaratum fuerit. Sed fortasse cogitandum est de alia *ἰδίου* significatione. Qui peculiari enim proprioque libro vel libri parte de scriptore quodam verba facit velut Dionysius de Demosthene aliisque et Philostratus de singulis sophistis, is *ἰδιολογεῖσθαι* videtur. Itaque infra (§ 13) ad Eunapium aliosque respiciens aegre fert, non quod de Gregorio specialiter non

Digitized by Google Original from PRINCETON UNIVERSITY
Generated at Columbia University on 2020-09-12 17:14 GMT / https://hdl.handle.net/2027/njp.32101064101494 Public Domain in the United States, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-us-google

egerunt, sed quod ne in libellis quidem de aliis conscriptis eius mentionem fecerunt (cf. etiam May. p. 76, 1). Incertus haereo, num *ἰδιολογήσασιν* in *ἰδιολογησαμένοις* sit commutandum. Recentiores enim activum pro medio usurpare non dubitant (Hatzid. p. 197 sq.). Sed *ἰδιολογησαμένοις* etiam a litteris *-ασι* in confiniis bis repetitis corrumpi potuisse veri non est dissimile — *Διονύσιον κτλ.*] Dionysium constat Demosthenem et Lysiam ceteris anteponere (Dem. 13 (994)), sed ita, ut ei Demosthenes sit summus orator. cf. Jeukens, Plut. v. Chaer. u. die Rhet. p. 94. Theophrastus autem Dionysio opponi videtur, quod Stagiritae praeceptoris vestigiis insistens Demosthenem et Lysiam Isocrati postposuit (cf. Blass, att. Bereds. I² 386, II² 122, 129). Chrysippus Stoicus, cui palmam detulerit, nescimus. cf. May. p. 77. De Longino critico ibid. p. 77. — *Κρητικόν* in *κριτικόν* commutandum esse docent Suidas (s. v. *Λογγῖνος* et *Φρόντων*), Photius 492 a 29, Eunapius p. 7 Boiss. — Philostrati exempla noster ad illam Lemnii distinctionem spectans (cf. p. 64) ita adornat, ut sophistis proprie dictis, Lesbonacti et Hermocrati, opponat Eudoxon et Dionem philosophos „*ξὺν εὐροίᾳ ἑρμηνεύοντας*". Sed dormitavit hic bonus Psellus, cum Lesbonactis Philostratus nusquam mentionem faciat. Qui error quomodo ortus sit, cf. May. p. 78 et 82.

§ 13. *οὔπω γὰρ κτλ.*] verba alludunt ad ultimi iudicii descriptionem cf. 1 Corinth. 15, 52. De vocis *σάλπιγξ* metaphora cf. p. 42 et May. p. 83, 1 — *Εὐνάπιος μετὰ τοῦτον γενόμενος*] Eunapius anno 345/6 natus aequalis potius fuit Gregorii, qui vixit inde ab anno 330 ad 390. Sed cum vitas suas post annum 396 conscripserit (cf. W. Schmid in Pauly-Wiss. encycl. real. s. v.), haud scio an eum neglecturus non fuerit, nisi acerrimus fuisset Christianorum adversarius (cf. *τὰ τῶν Ἑλλήνων πρεσβεύων* et Photius 54 a 29 Bkk. *τὴν Ἑλληνικὴν ἀποσεμνύνει δεισιδαιμονίαν*). — *κἂν ἠρίθμησε*] cf. etiam § 24 *ὅτι δ' ἂν ἐφθέγξατο* et *κἂν . . ἐπετηδεύσατο.* De hoc usu recentium proprio conferas velim Hatzid.

Generated at Columbia University on 2020-09-12 17:14 GMT / https://hdl.handle.net/2027/njp.32101064101494
Public Domain in the United States, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-us-google
Digitized by Google
Original from PRINCETON UNIVERSITY

p. 216 sq. et Großschupf, de Theodori Prodromi in Rhodantia elocut. p. 37 sq. — *Φιλοστόργιος*] Philostorgius scripsit historiam ecclesiasticam ab controversiae Arianae initiis sive ab anno 300 usque ad a. 425. In qua, quamquam Arianorum partes susceperat, tamen facere non potuit, quin Gregorii in dicendo virtutem summis exornaret laudibus. Attamen displicet Psello sanctum ab haeretico laudari virum. Verba autem *μείζονα τῶν ἄλλων τὴν βάσιν αὐτῷ τῶν λόγων φάμενος* sunt ipsius Philostorgii. Huius rei exstant quattuor testimonia. Photii enim Philostorgii epitoma (Migne LXV, 564 C), Suidas (s. v. *Ἀπολινάριος* et similiter s. v. *Γρηγόριος* et *Βασίλειος*), Nicetas Acominates (Mai, Spicileg. Rom. IV p. 424) eisdem fere verbis tradunt *τῷ δέ γε Γρηγορίῳ καὶ παρ᾽ ἀμφοτέροις* (sc. Basilio et Apollinario) *ἐξεταζομένῳ μείζω βάσιν εἰς συγγραφὴν εἶχεν ὁ λόγος.* Photius denique (8 b 33) suis haec refert verbis. Quibus de exemplis nostro, quod ei non innotuerat, excepto egit Asmus BZ IV (1895) p. 30 sqq. Ex ipsius autem Philostorgii verbis apparet *τῶν ἄλλων* Pselli ad Apollinarium Basiliumque tantum spectavisse. Sed utrum ea ex ipso Philostorgio, quem usque ad saec. XIII Byzantini legebant (cf. Preuschen, Realenc. f. prot. Theol. s. v.), an ex epitoma quadam hauserit, id non iam licet diiudicare.

§ 14. *λόγου μόρια*] Etym. May. s. v. *ἀρτρέμβολα*: *τῶν μέρων τοῦ λόγου μέρη εἰσὶ τὰ μόρια.* Ibi *μόρια* de singulis litteris usurpatum, nostro loco de singulis verbis dicitur, quae sunt velut *μόρια κομμάτων* et *περιόδων*. Similiter § 18 *τοῦ λόγου τὰ μόρια* significat *ὀνόματα,* quod non commatum periodorumque compositionem in censum vocavit, sed verborum — *Διονύσιος ὁ πάνυ*] cf. May. p. 85 — *καταμελιτοῦσαν τὴν ἀκοὴν*] Synesianum, cf. p. 41 — de *ἀναμεινάτω*] Pselli propria transitionis particula cf. p. 38 — *κομμάτων κτλ.*] *κῶλον* a *κόμματι* differt longitudine cf. Hermog. III 159, 16 W. De pneumate et periodo cf. Hermog. III 158, 9 W. et § 20 *εἴτε συναγάγῃ ταῖς περιόδοις εἴτε διατείνῃ τοῖς πνεύμασιν.*

Digitized by Google

Original from
PRINCETON UNIVERSITY

Generated at Columbia University on 2020-09-12 17:14 GMT / https://hdl.handle.net/2027/njp.32101064101494
Public Domain in the United States, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-us-google

— *ὡς οὐκ ἄν τις οἰηθῇ*] *οἰηθῇ* in *οἰηθείη* quod exspectares, idcirco non commutandum, quod insignis est apud Psellum usus particulae *ἂν* cum coniunctivo coniunctae, ubi optativum potentialiter usurpatum vel futuri exspectas notionem. Quem usum Boissonadius Pselli proprium annotat (ad p. 132, 1), sed ex Prodromo quoque nonnulla prompsit exempla Großschupf (l. l. p. 31). cf. etiam § 18 *καὶ σὺ μὲν οὐκ ἂν ἐάσῃς* § 22 *ἐγὼ οὐκ ἂν προσαρμόσωμαι* (*HΣ*, — *σαιμι N*). Sed non desunt Atticae dictionis exempla cf. §§ 34, 37. Non magis *ἣν ἂν βουληθείη* temptandum, ubi *βουληθῇ* exspectares. cf. Großschupf p. 39.

§ 15. *ὥσπερ γάρ φασιν κτλ.*] Apodosis correlativa *οὕτω δὴ καὶ* . . . a codd. ita traditur, ut Gregorii compositionis artem a mente concipi non posse a philosophis exstet enuntiatum. Sed Pselli hoc iudicium a scriba quodam per errorem verbo *φασὶν* subiectum est. Itaque *ἡ* . . *συνθήκη* . . . *ὑπερεκπίπτει* restituendum — *καὶ μὴ λόγον ἄλλως κτλ.*] Et hoc Synesii cf. p. 41 — *οἰκοδόμος κτλ.*] cf. D. Hal. de comp. 40 (cp. 6).

§ 16. *ποθουμένῳ* . . *σώματι*] Alludit hic noster ad Pothi nomen cf. p. 29. Talia in deliciis habet Psellus, cf. Sath. V 225, 226, 402 — *ὑφ' ἅλμῃ βεβρωμένους*] Flosculum Platonicum (cf. p. 25) Phaed. 110 A *ἥδε μὲν γὰρ ἡ γῆ καὶ οἱ λίθοι καὶ ἅπας ὁ τόπος ὁ ἐνθάδε διεφθαρμένα ἐστὶν καὶ καταβεβρωμένα, ὥσπερ τὰ ἐν τῇ θαλάττῃ ὑπὸ τῆς ἅλμης.* — *οὐ πάνυ λαμπρύνοντας τὸ φιλοτεχνούμενον*] non plane splendent, quod ad verba artificiose ingenioseque tractanda attinet — *προσήνεγκεν*] *ἂν* particula omissa in apodosi irreali ex usu recentium. Item in enuntiato potentialiter usurpato § 7 *προσοχθίσειε* § 57 *πορέσειε.* cf. Hatz. p. 219, Schmid, Attic. IV 621, Großschupf p. 35, 37. — *εἰ μὲν οὖν τὸ κάλλος κτλ.*] Sumpta haec ex Plat. Timaeo 30 A *ὁ θεὸς . . . πᾶν ὅσον ἦν ὁρατὸν παραλαβὼν οὐχ ἡσυχίαν ἄγον, ἀλλὰ κινούμενον πλημμελῶς καὶ ἀτάκτως εἰς τάξιν αὐτὸ*

Digitized by Google · Original from PRINCETON UNIVERSITY
Generated at Columbia University on 2020-09-12 17:14 GMT / https://hdl.handle.net/2027/njp.32101064101494 · Public Domain in the United States, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-us-google

ἤγαγεν ἐκ τῆς ἀταξίας, ἡγησάμενος ἐκεῖνο τούτου πάντως ἄμεινον. Quocum coniungit, quod Plato elementa ex triangulis, quadriangulis rotundisque exstitisse dicit. cf. 53 C sqq., Zeller II, 1[4] p. 800 sqq. cf. etiam Pselli CXXII, 728 B *Πλάτων δὲ καὶ περιφερῆ* (cf. *περιηγμένα*) *καὶ ἐν διαφόροις πλάττει σχήμασι* (sc. *τὰ στοιχεῖα*) — *ὁρμαθός*] apud Sath. V 260 de monili quodam, quod constat ex ordinata margaritarum serie, usurpatur. Hoc loco de siderum ordine non disturbato videtur enuntiatum.

§ 17. *μέσοις δὲ διαστήμασι κτλ.*] rem valde subobscuram explicat Zeller II, 1[4] p. 777, 1 — *εἰ δὲ μή κτλ.*] Aphroditae Phidiensis testimonium cuius sit momenti cf., Br. Keil, Ath. Mitt. XXIX (1904) p. 383 sq.

§§ 18. 19. *καὶ σὺ μὲν οὐκ ἂν ἐάσῃς κτλ.*] de hoc loco, qui ad Pothi condicionem atque dignitatem accurate definiendam multum valet, cf. p. 29 — *ὁ δὲ φιλοτεχνούμενος κτλ.*] Prompta haec ad verbum fere ex D. Hal., cf. May. p. 86 sq. — De voce *συναλιφαῖς*] ibidem p. 87, 1 — *ὧν τὴν ἐπιστήμην κτλ.*] In tota sententia conformanda Psello haec Dionysii de comp. 11 (cp. 3) oculis videntur obversata fuisse: *πολλοὶ γοῦν καὶ ποιηταὶ καὶ συγγραφεῖς φιλόσοφοί τε καὶ ῥήτορες λέξεις πάνυ καλὰς καὶ πρεπούσας τοῖς ὑποκειμένοις ἐκλέξαντες ἐπιμελῶς, ἁρμονίαν δὲ αὐταῖς ἀποδόντες εἰκαίαν τινὰ καὶ ἄμουσον, οὐδὲν χρηστὸν ἀπέλαυσαν ἐκείνου τοῦ πόνου. ἕτεροι δ' εὐκαταφρόνητα καὶ ταπεινὰ λαβόντες ὀνόματα, συνθέντες δ' αὐτὰ ἡδέως καὶ περιττῶς πολλὴν τὴν ἀφροδίτην τῷ λόγῳ περιέθηκαν.* Ipsa *κοινὰ παραλαβόντες ὀνόματά τε καὶ περιτρέχοντα* sumpta ex Din. 2 (633) *ὀνόματα κοινὰ καὶ περιτρέχοντα* — *μίξεσι*] cf. May. p. 86. — Laudatur compositio Lysiae (cf. Photius 489 a 9), Isocratis (Photius 487 a 17, Philost. VS. 21, 6, D. Hal. de vett. script. cens.), Demosthenis (D. Hal. Dem. 35 (1062)), Herodoti (D. Hal. de comp. 53 (cp. 10). ad Pomp. IV, 778, Thucyd. 23 (865)). Quod autem eos usitatis, non

Generated at Columbia University on 2020-09-12 17:14 GMT / https://hdl.handle.net/2027/njp.32101064101494
Public Domain in the United States, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-us-google

Digitized by Google Original from PRINCETON UNIVERSITY

novis usos esse dicit verbis, id his comprobatur exemplis: Demosthenem Dionysius (Dem. 35, 1063) ab Aeschine defendit, qui *πρᾶγμα ἐχθροῦ ποιῶν καινότητα ὀνομάτων προστρίβεται αὐτῷ.* De Demosth. et Lysia cf. D. Hal. Dem. 13 (992). De uno Lysia, D. Hal. Lys. 3 (455 sqq.) et Max. Pl. V 446, 7 W. De Lysia et Isocrate, D. Hal. Is. 11 (556). De ipso Isocrate cf. D. Hal. Dem. 4 (962), 18 (1006), Psellum (supra p. 44). De Herodoto denique D. Hal. ad Pomp. IV, 778 (cf. etiam p. 37 et 40).

§ 20. *εἰς ἀναπαίστους καταλήξει κτλ.*] cf. May. p. 87 et 88, 1.

§ 21. Quod Psellus *τὸ στρογγύλον* et *εὔτορνον* Lysiae laudat, sed *τὸ ὑπόκενον* carpit, cum Platonis iudicio (Phaedr. 234 E sq.) consentire videtur, quod iudicium etiam a Plutarcho (de r. rat. aud. 45 A) affertur. Dionysio ob illud *στρογγύλον* maxime probatur, Lys. 6 (464), Dem. 13 (992), Isae. 20 (627 sq.), 3 (589). Lysiacae elocutionis *ψιλόν* detrahit Plut. l. l. 42 D — *μέχρις ἐπιφανείας*] paupertas et exiguitas sententiarum eius tanta est, ut obvelari non possit, sed iam in summo appareat.

§ 22. *διακεκομμένον*] D. Hal. Dem. 43 (1092) — *ἐκείνου ὑπεραπολογουμένων*] Psello non plane probatur Demosthenes, quamquam a Dionysio (*ἐκείνου*) summis exornatur laudibus (cf. p. 73) — *τὸ δ' Ἰσοκρ. διαφαίνεται*] D. Hal. Dem. 18 (1006) — *ἀσυστρεφές*] D. Hal. Dem. 4 (964), Din. 8 (646) *ἀσύστροφοι* Isocratis imitatores appellantur — *κέχυται*] D. Hal. Is. 2 (538), Dem. 18 (1006), Cicero, orat. 42, cf. etiam p. 44. — Platonis *δύσμικτον*] *δύσμικτος* qui male orationis quae statuunt genera miscit. cf. D. Hal. Dem. 5 (965) et 23, vide etiam § 51 — Herodoti *ἡδύ*] D. Hal. de comp. 53 (cp. 10), ad Pomp. IV 778, Thucyd. 23 (865), Plut. de Her. mal. 874 B C, Quint. X, 1, 73 — *ταχὺ δὲ μεταβάλλον κτλ.*] cf. p. 39. — In Dione diiudicando Philostrato impugnat noster, quod ille genus eius cum Platonis comparat. Philostr. autem (V S. 7, 1)

Generated at Columbia University on 2020-09-12 17:14 GMT / https://hdl.handle.net/2027/njp.32101064101494
Public Domain in the United States, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-us-google
Digitized by Google
Original from PRINCETON UNIVERSITY

eum non solum Platonem, sed etiam Demosthenem aemulatum esse dicit eundemque in exilium proficiscentem praeter Platonis Phaedonem et Demosthenis de male gesta legatione orationem secum abstulisse allegat. Photius (165 b 16) Dionem in scriptis mythis illustrandis Platonem dicit imitatum esse, sed eo ab illo differre, quod non tumide eos enuntiet. Et eo dissentit noster a Philostrato, quod Dio ei non plane probatur, cum Lemnius in Dione omnes agnoscat virtutes (VS. 6, 30) — πλὴν ἀλλὰ βρύει κτλ.] Psello hic obversabatur Synesii de Dio. iudicium (LXVI, 1120 C sqq., cf. May. p. 89 sq., ubi etiam de vocibus ἀκμαῖος et μεταβολή agitur). Locum depravatum Keil et Mayer diverse temptant, hic καὶ ταῖς μεταβολαῖς ἀκμαῖον < αὖ > τὸν < τῷ > ἀκροατῇ δείκνυσιν (sic N) commendans, ille post μεταβολαῖς lacunam statuens, cum μεταβολαῖς a χάρισι voce non esse divellendum censeat. Equidem ad Walz., rhet. Gr. VIII, 622, 4, ubi λόγος ἀκμαῖος dicitur μεταβολὴ τῶν κατὰ πνεῦμα σχημάτων, respiciens ad Mayeri loci sanandi rationem potius accedam. — De Dionis in dicendo suavitate (χάρις) cf. etiam Menand. III 411, 29 Sp. — περιῆκται κτλ.] Dionis genus οὐδὲ περιῆκται (περιαγωγή rotunditas periodica Ern. s. v.) οὐδὲ συνέχεται (συνέχεια περιόδων continuatio h. e. perpetuus usus periodorum in oratione et consuetudo quaedam periodice dicendi, Ern. s. v.), sed λελυμένον καὶ ἀπερίοδον. Ita enim pro cdd. εὐπερίοδον rescribendum esse docent contextus et Menand. III, 411, 26 Sp. et III, 389, 27 Sp.

§ 23. ῥυθμῷ . . οὐ τῷ ἀκολάστῳ . . τῶν ῥητόρων] Similiter Synesio de Dio. 1124 A Dionis ῥυθμοὶ τοῦ λόγου κεκολασμένοι probantur, in quibus oratores antiquos non recentes imitetur. — οὐδὲ εἰς μονοειδῆ κτλ.] Haec Norden (Kunstpr. II 568 et 922, 3) ad eam spectare censet legem, quam nos Meyerianam vocare solemus, qua ante ultimam enuntiationis arsin complures theses ponendas esse statuitur. Etsi Psellus illam legem non videtur ignorasse (cf. W. Meyer,

Generated at Columbia University on 2020-09-12 17:14 GMT / https://hdl.handle.net/2027/njp.32101064101494
Public Domain in the United States, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-us-google

Digitized by Google

Original from
PRINCETON UNIVERSITY

der accent. Satzschl. in d. gr. Prosa p. 21 et Litzica, das Meyersche Satzschlußgesetz p. 31 (34)), tamen in illis verbis nil inveni, quod de lege peculiariter sit exaratum. Immo, quod clausulis non unius formae (*μονοειδῆ*) eum dicit usum esse, sed variis (*διαποικίλλει*), id in illas quas veteres exercebant clausulas optime cadere puto, quippe quibus variatio in eis ponendis non impobrata sit (cf. Norden II p. 914, 923). Quae variatio mihi magis videtur effici in clausulis quae mensurae legibus tenentur. cf. etiam May. p. 88, 4 — *ἔμμετρος μὲν ὡς τὰ μάλιστα*] cf. Norden I p. 53 „Inbetreff der Rhythmik der Rede ... (lautet das Gesetz), die Rede darf nie metrisch, muß immer rhythmisch sein“, ubi vide exempla.

§ 24. *μεταχειρίζεται κτλ.*] Similiter Syn. et Philostr., cf. May. p. 90. — *ὡς ἅπαξ τὸ ῥεῦμα κτλ.*] Iuvat hic Nordeni de Gregorio rhetore iudicium in medium ponere (Z. f. wiss. Theol. XXXVI, 2 p. 443): „Tatsache aber ist (quamquam se sine fuco oratorio loqui dicit), daß es sicher nicht unter den christlichen, vielleicht nicht einmal unter den heidnischen Rhetoren jemanden gibt, der mit so großer und in ihrer Art wirklich bewunderungswürdiger Technik und Raffiniertheit die Gesetze der antiken Rhetoren beobachtet wie gerade Gregor“.

§ 25. Nunc ad *πραγματικὸν τόπον* accedens cum de *οἰκονομία* Gregorii verba faciat, *τάξιν* et *κρίσιν* eius in censum vocat, cf. May. p. 90. — *ὥσπερ Πλάτων φησί*] cf. p. 25 et Mayer p. 90, 6 — *τεμὼν κτλ.*] ad totam sententiam cf. Sath. IV 395 *ἐκείνου* (Lichudis) *τί πρότερον ἄν τις θαυμάσειε; τὸν νοῦν ἀκριβῶς πάντα συνειληχότα ἢ τὸν λόγον ἐμμελῶς ταῦτα ἐξενεγκόντα; τὴν διάνοιαν ἔνδον τὰ συνειλημμένα μερισαμένην ἢ τὴν γλῶτταν ἔξω τὰ μερισθέντα προενεγκαμένην; — σύμφρασιν*] continuationem et contextum sermonis indicat, qui et *συνάφεια, συνέχεια, συνειρμός* vocatur. cf. Ern. s. v. *συνέχεια.*

Generated at Columbia University on 2020-09-12 17:14 GMT / https://hdl.handle.net/2027/njp.32101064101494
Public Domain in the United States, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-us-google
Digitized by Google
Original from PRINCETON UNIVERSITY

§ 26. De philosophia et arte rhetorica apud Gregorium bene coniunctis cf. p. 35 et May. p. 91, 2. Et aliis haec virtus Gregoriana probatur, Walz, Rh. Gr. III 612, 17 et III 521, 5 — *διέστηκε*] codicum editores conservasse miror. Rectius *διεστήκασι*. Sed quod ex sententiarum conformatione apparet *διέστηκε* ad Gregorium referendum esse et cum levior sit unius litterae transformatio, praeferrem *διέστησε*, nisi nunc in voce *διέστησε* paulo infra repetita offenderemus. Haud scio an *διέστηκε* vocem sententiam onerantem omnino rectius tollas. — *εἰς ἀναγωγὰς μεταποιούμενος*] cf. May. p. 91, 2 — *λεπροὶ Σίμωνες*] cf. supra p. 19 — *κατὰ θεωρίαν*] cf. May. p. 91, 2 ibidemque *μέχρι τῆς ἱστορίας*.

§ 27. *Πεποίκιλται κτλ.*] cf. supra p. 35. — De locis Gregorianis, ad quos sequentia spectant, cf. May. p. 91, 2 — *ποιητικῆς κατασκευῆς*] cf. Ludwich, Mus. Rhen. XLII (1887) p. 233 (237) et Knaake, annal. Fleckeis. CXXXV (1887) p. 619 — *ὡς ἐπέχουσι Πύρρωνες κτλ.*] Scepticis, quorum princeps erat Pyrrhon, opponuntur dogmatici. Ut illis *ἐπέχειν*, ita his *ἀποφαίνεσθαι* vox propria; nam „*ἀποφαίνεσθαι καὶ δογματίζειν* dicuntur, qui aliquid ponunt et statuunt, qui autem nec affirmant nec negant, sed suspenso sunt iudicio, ii *ἐπέχειν* dicuntur". Budaeus, comm. ling. Gr. p. 665, 32, cf. Diog. Laert. III, 33. — *ὡς οὐ καταλαμβάνουσιν οἱ Ἡρακλείτειοι*] Spectant haec ad veram firmamque cognitionem rerum, quam philosophi *κατάληψιν* vocant (cf. Stoicorum *φαντασίας καταληπτικάς*). Quod autem Psellus hoc loco Heraclitum *κατάληψιν* negasse dicit, facit cum multis scepticis, qui Heracliteis velut *μὴ εἰκῆ περὶ τῶν μεγίστων συμβαλλώμεθα* (47 Diels) nisi, eum ad suam sententiam accedere dicebant. cf. Diog. Laert. IX, 11, 73, Sext. Emp., Pyrrh. Hypot. I, 210. Erasse autem eos Zeller docet (I, 2[5], 719) — *ὡς παραδοξολογεῖ Ζήνων καὶ Μέλισσος*] Ad illa spectat noster argumenta velut Achillis et testudinis, quibus Zeno et Melissus Parmenidis Eleatici praecepta fulcire studebant, quae quod contra omnium opinionem

Generated at Columbia University on 2020-09-12 17:14 GMT / https://hdl.handle.net/2027/njp.32101064101494
Public Domain in the United States, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-us-google
Digitized by Google
Original from PRINCETON UNIVERSITY

explicabantur, a Psello *παραδόξως* enuntiata nominantur. cf. Zeller I, 1[5], 606. — *ὡς Ἀριστοτέλης τίθησιν*] „*τιθέναι* vox ab Aristotele usurpatur, ubi quid non demonstratum ponitur tamquam fundamentum demonstrationis . . . vel omnino statuendi et contendendi vim habet". Bonitz, ind. s. v. — *ὡς εἰσηγεῖται Πλάτων*] qua voce interdum Plato uti videtur, cum rem in medium positurus sit, cf. conv. 189 D.

§ 28. *ὡς μέρη τῶν στοιχείων κτλ.*] cf. May. p. 91, 2.

§ 29. *διὰ μέτρου*] certis definitisque temporis intervallis oriuntur — *λόξωσις*] est via solis per obliquum euntis, cf. Ps. CXXII, 797 A — de *πλάτος*] voce cf. CXXII, 789 B — *διττὰς περιόδους*] de anni temporibus, quae astrorum evolutionibus efficiuntur, usurpatum videtur. — *ὅσα μὴ κτλ.*] quae non congruunt cum iis, quae iam eruta sunt atque cognita, ea ad similia spectans explicare studet — *ἀριθμῶν τε φύσεις*] cf. May. p. 91, 2 et Dioph. arith. I in. *ἐπειράθην . . ὑποστῆσαι τὴν ἐν τοῖς ἀριθμοῖς φύσιν τε καὶ δύναμιν,* Sath. V 55 (Psellus de se ipso, non ignoro) *τί τὰ τῶν ἀριθμῶν ἄχρι καὶ δεκάδος φυσικὰ ἰδιώματα.* — *πολιτικὰς ὑποθέσεις*] cf. May. p. 91, 2.

§ 31. *ἀληθεῖς ὑποθέσεις καὶ τὰς ἐνδόξους*] *ἔνδοξοι ὑποθέσεις* eae sunt, quae non argumentum quoddam humile infameque complectuntur, qualia saepe sophistae exercitationis atque ostentationis causa tractare solebant (*ὑποθ. ἄδοξοι*), sed quae in gravioribus enucleandis rebus versantur, cf. etiam May. p. 91, 2. Idem fere *ἀληθεῖς ὑπ.* significant, quippe quae „notent veras et serias causas, quatenus oppositae sunt declamationibus fictis, quae *πλάσματα* dici solebant". Ern. s. v. *ἀλήθεια* — *φορτικός*] molestus, quod nimis extundit argumenta et ob id ipsum tumidus (cf. *οὐδὲ εἰς ὄγκον ἐπαίρει*). Platonis Phaedri elocutionis *φορτικὸν* vituperat Dicaearchus apud Diog. Laert. III 25 — *ἀπόδειξιν*] „Hermogenes *λύσεις* (cf. *θαρρεῖ γὰρ ταῖς λύσεσιν*), refutationes argumentorum adversariorum, distinguit ab *ἀποδείξει* h. e.

Digitized by Google
Original from
PRINCETON UNIVERSITY
Generated at Columbia University on 2020-09-12 17:14 GMT / https://hdl.handle.net/2027/njp.32101064101494
Public Domain in the United States, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-us-google

confirmatione nostrorum argumentorum, quae adversario opponimus". Ern. s. v. *λύσις* — *μεταβολῇ* autem iucunditatem quandam effici docet Ps. Luc., Dem. laud. § 6 *καὶ τὰς ἀφαιρούσας τὸν κόρον μεταβολάς* — *κρατύνων*] opponitur Socratis disputandi rationi, quam vocant *εἰρώνειαν*, qua adversarii fiducia frangitur — *διαφόρῳ κτλ.*] incompositum immundumque sermonis cotidiani (*διαλέξεως*) vitat excellenti quadam pronuntiatione (*διαφόρῳ τῆς προφορᾶς*). *προφορά* enim „pronuntiatio, eadem quae *ὑπόκρισις*, sed ad solam elocutionem pertinens". Ern. s. v.

§ 32. *λόγους χωριστούς*] *χωριστά* res abstractae, *ἀχώριστα*, quae a subiecto separari et abstrahi non possunt — *ἐκείνου Παῦλον*] alludunt haec ad Greg. or. XXVIII, 20 p. 510/11. cf. etiam p. 36 sq. — *προνοίας*] providentia divina et *κρίσεως*] extremum iudicium ponuntur pro rebus theologicis — *ἐν τοῖς ἄνω ἐᾷ θησαυροῖς*] cf. p. 37, 39.

§ 33. *κανόνι στοιχεῖ*] *κανών* leges ecclesiasticae a synodis exaratae. Ipsa locutio ex Nov. Test., ad Galat. VI 16 *ὅσοι τῷ κανόνι τούτῳ στοιχήσουσιν* et ad Philipp. III 16 *τῷ αὐτῷ στοιχεῖν κανόνι* — *ἀλλ' οἶδε κτλ.*] His per multas ambages enuntiatis subiectum est, ut comiter me docuit Aug. Ehrhard, illud Augustini in trinitate unitas. *γνωστὴ μονάς*, quae nil attinet ad Gnosticos, est unitas, quae mente tantum potest comprehendi. Ipsa monas composita est ex tribus *ὑποστάσεσι* patre (*τὸ ὑπερούσιον*) spiritu (*ὑπέρνουν*) filio (*ὑπέρζῳον*), ita, ut adiectiva *μονάδι* voci subiuncta sint epexegetice. Quae autem sibi opponuntur, re vera contraria non sunt, cf. Dionys. Areop. Migne III 589 B *τὸ μὲν ὑπὲρ νοῦν καὶ οὐσίαν .. τιμῶντες ἐπὶ τὰς .. ἐν τοῖς ἱεροῖς λόγοις αὐγὰς ἀνατεινόμεθα .. ὅτι πάντων ἐστὶν αἰτία καὶ ἀρχὴ καὶ οὐσία καὶ ζωή* — *τὸν ἀφ' οὗ ταῦτα* (sc. mundus) *πρόεισι*] cf. Ev. Joh. I, 1, 3 *πάντα δι' αὐτοῦ* (*λόγου*) *ἐγένετο, καὶ χωρὶς αὐτοῦ ἐγένετο οὐδέν, ὃ γέγονεν.* — *τίθησι*] sc. *αὐτὰ* (*νοήματα*) i. e. ostendit.

§ 35. *τὸ τῆς ἐπιτιμήσεως εἶδος*] est genus dicendi, quo

Generated at Columbia University on 2020-09-12 17:14 GMT / https://hdl.handle.net/2027/njp.32101064101494
Public Domain in the United States, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-us-google

Digitized by Google Original from PRINCETON UNIVERSITY

orator in contionibus utitur, cum reprehensione auditores vel convincere studet vel ab aliqua re avertere. cf. Ern. s. v. *ἐπιτίμησις* — *ἐλαίου ῥεύματι κτλ.*] cf. p. 25, 39 — *θείῳ*] i. e. sulfure — *ἐκ τῶν νεφῶν ἐκπυρηνισμοῖς*] *λαῖλαψ, συστροφὴ ἀνέμου, λοφώδης, ἔπομβρος. λέγεται δὲ κυρίως τὸ κατ' ἐκπυρηνισμὸν γενόμενον κεραύνιον πνεῦμα, ὃ καὶ ἐκνεφίας παρὰ τοῖς φιλοσόφοις ὠνόμασται.* Thom. Mag. ed. Bern. p. 564.

§ 37. Similem Pselli locum p. 43 iam attuli. Gregorium autem in epideictico una cum aliis floruisse apud Walz., Rh. Gr. III 572, 25 scriptum videmus. Nostro magis congruit, quod omnibus dicit eum superiorem esse, Joh. Sic. (Bekk. Anecd. III 1447). Qui ibidem ne in iudicali quidem genere Demosthenem Gregorio parem censet. Similiter VI, 341, 10 et 472, 9 W. in omni re Demosthenem Gregorio inferiorem censet. Demosthenem autem duobis illis generibus excellere, panegyrico, ut ex epitaphio eius eluceat, pessum dare referunt Syr. II p. 9, 6 R., Walz., Rh. Gr. VI 37, 5. Quorum a doctrina cum Psellus non videatur differre, Mayero Pselli verba *ἔνθα δὲ κτλ.* (§ 39) ad Demosthenis orationem pro corona habitam referenti (p. 93) assentiri non possumus.

§ 38. Platonis epitaphius Menexenus in spuriorum numero a nonnullis doctissimis viris adscriptus (Blass, att. Bereds. II² 463, 5), a Dionysio (Dem. 23 (1027)) *κράτιστος πάντων τῶν πολιτικῶν λόγων* Platonis habetur. Ut maiorem autem Demosthenis in dicendo artem illustret, cp. 23—30 asperrime in eum vehitur. Sed quanti eum veteres aestimaverint, ex Ciceronis oratore (§ 151) apparet: quae (oratio) sic probata est, ut eam quotannis, ut scis, illo die recitari necesse sit.[1])

[1]) Delet hanc sententiam Sandys Bakeium secutus. Non recte. Dicit enim Cicero, quamquam Plato in vocalium vitando concursu haud diligens fuerit, tamen adeo eum probatum esse Atheniensibus, ut epitaphium quotannis recitari vellent. cf. etiam Schömann, Gr. Alt. II 571, 1.

Generated at Columbia University on 2020-09-12 17:14 GMT / https://hdl.handle.net/2027/njp.32101064101494
Public Domain in the United States, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-us-google

Digitized by Google
Original from
PRINCETON UNIVERSITY

§ 39. Ut iam Pselli de Demosthenis operibus iudicia illustrem, mirum est eum epitaphium, qui quidem nobis traditus sit, genuinum putasse. Dionysius Hal. enim aliique orationem in dubium vocatam Demostheni abiudicant.[1]) Suo autem utitur iudicio Psellus, quod clarissimis Demosthenis orationibus laudatis publicis adversus Stephanum orationem ut privatarum optimam affert. Oratio adversus Cononem enim inter omnes privatarum causarum Demosthenicas laudem fere maximam assecuta est. Nam cum privatae rarissime a veteribus laudentur, haec, ut Reiske docuit (or. Gr. XI p. 1607), laudatur saepissime (cf. etiam Walzii indices). Duae autem traduntur adversus Stephanum orationes (XLV, XLVI). Verisimile est Psellum utpote egregio iudicio ornatum ad priorem (XLV) tantum spectasse, nam altera adeo prava, ut nemo nostratum eam a Demosthene abiudicare dubitet (cf. Blass, att. Bereds. III, 1^2, 533). Ac prima ipsa quoque a nonnullis in dubium vocata a Blassio, cui magnopere probatur, genuina putatur (III, 1^2, 470 sqq.) — *οὐδὲν τῆς Ὀλυμπιακῆς ἀπολείπεται σάλπιγγος*] Philostrateum hoc, VS. 52, 23 *ἡ δὲ ἰδέα τῶν Πολέμωνος λόγων θερμὴ καὶ ἐναγώνιος καὶ τορὸν ἠχοῦσα, ὥσπερ ἡ Ὀλυμπιακὴ σάλπιγξ* — *τὰς ὁδοὺς τῶν ἐπιχειρημάτων*] Paraphrasis simplicis vocis *ἐπιχείρημα*. Dicit ei evenire, quod argumentationibus (cf. Ern.

---

[1]) Testimonia de epitaphio congessit Schaefer, Dem. u. s. Zeit III^2 36, 1, omnia, ut ipse quidem putat. Sed iis addendum Ps. Long. 34, 3 (cum aliis Hyperidis virtutibus tum epitaphio eius haec opposita enuntiat): *ὁ δὲ Δημ. ἀνηθοποίητος, ἀδιάχυτος, ἥκιστα ὑγρὸς ἢ ἐπιδεικτικός.* Praeterea eum fugit Doxopatres II 450, 5 W, qui epitaphii locum quendam laudat, et Walz, Rh. Gr. II, 108, 8. Joh. Sic. autem, quod dicit (VI 292, 25 W) *Δημ. τὰ μὲν δύο τῆς ῥητορικῆς εἴδη ἤσκησε, τὸ δὲ πανηγυρικὸν οὔ. εἰ δέ τις αὐτὸν πανηγυριστὴν ἄριστον ἀπό τινων μερικωτέρων τόπων τῶν ἐν τοῖς ἄλλοις εἴδεσιν εὑρισκομένων θέλοι καλεῖν, ἀπὸ μέρους ἑνὸς καὶ μόνου τὸ ὅλον εἶδος δεικνύειν οὗτος πειρᾶται κτλ.*, is mirum in modum epitaphium Demostheni addictum novisse non videtur.

Generated at Columbia University on 2020-09-12 17:14 GMT / https://hdl.handle.net/2027/njp.32101064101494
Public Domain in the United States, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-us-google
Digitized by Google
Original from
PRINCETON UNIVERSITY

s. v. ἐπιχ.) assequi vult — ἄλλον τρόπον ἠλλοίωται] cf. May. p. 93, 1.

§ 40. Thucydides βαθὺς τὴν γνώμην] cf. Plut. Fab. Max. I, 8 — ἄλλα ἐπ' ἄλλοις νοήματα ἐπιστοιβάζων] Dion. Hal., Thucyd. 24 (869) τὸ τάχος τῶν σημασιῶν i. e. paucis verbis quam plurima enuntiare ὥσπερ ὄργανον dicit τῆς Θ. λέξεως. cf. etiam Quint. X 1, 73; Cic. Brutus 29; Marcellini vit. §§ 50, 56 et supr. p. 44. — Epitaphius eius (II 35—46) est sola orationum Thucydidearum generi panegyrico tribuenda, quare hic in censum vocatur et, ut apud Dion. Hal. Lys. 3 (459), ab aliis δημηγορίαις seiungitur. Singulas tractans orationes Thucydidis (Thuc. cp. 34) Dionysius epitaphium specialiter non affert et ob id ipsum eum non plane ei probatum esse Blass (att. Bereds. I² 243 sq.) concludit. De Lysia (cp. 3) Dionys. una cum δημηγορίαις epitaphium carpit, sed laudat alio loco eius μεγαλοπρεπῆ σύνθεσιν (de comp. 113 (cp. 18)). Synesius denique (de Dion. LXVI, 1117 B) et Platonis et Thucydidis epitaphios summis exornat laudibus.

§ 41. De Gregorii laudationibus, quae quidem laudationes funebres amplectantur, egit X. Hürth, de Greg. Naz. orat. fun., Diss. phil. Arg. XII, 1 sqq. — ἐπιγραφάς] breves indicationes argumentorum, quae in dispositione ponuntur, tamquam ἐπιγραφαὶ τῶν κεφαλαίων sunt.

§ 42. τὰ δὲ προοίμια κτλ.] similiter append. § 14. De varietate in prooemiis ponendis cf. May. p. 94, 1. — ἀποχρῶν] sc. εἶναι, similiter Sath. V, 277 ἀποχρῶν ἡγεῖται τὸ μέρος, V 399 τὸ παιδίον .. ἀποχρῶν ἡγεῖτο, V 418 ἀποχρῶν ἡγήσῃ τὸ πεπραγμένον. Supervacanea igitur Kurzii coniectura ἀποχρῆναι. cf. etiam p. 20, 2 — νῦν δὲ ἀπὸ μέσων κτλ.] prooemia omnino omittens cum medias in res se praecipitaverit, quae iam dicere inceperat (πεῖραν), quodam modo resolvit (ἀναλύει), ut ad ea, quae ex temporis ratione prae-

Digitized by Google
Original from PRINCETON UNIVERSITY
Generated at Columbia University on 2020-09-12 17:14 GMT / https://hdl.handle.net/2027/njp.32101064101494
Public Domain in the United States, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-us-google

cedunt (*πρεσβύτερον*), revertatur — *κηρὸν εὐδιάχυτον*] cf. Dem. de eloc. 296.

§ 43. de *ἀποστάσεις*] et *ὑποστάσεις*] vocibus cf. May. p. 95 sq. — *οὔμενουν κτλ.*] non solum, quae natura decora erant, decore enuntiat, sed etiam iis opposita solemni quadam afficit enuntiatione. de voce *οὔμενουν* cf. p. 38. — *τῆς τοιαύτης*] i. e. *σεμνῆς* — *ἀνηθοποίητος*] „qui mores non exprimit dicendo“ (Ern. s. v.), ad *ἠθοποιΐαν* spectat. — *ἐναργής*] excellit „evidentia, qua res singulae sensibus veluti admoventur“. Ern. s. v. *ἐνάργεια* — *ἐρρωμένος*] robore quodam praeditus — *ἔμψυχος*] „*τὸ ἔμψυχον* vivus quidam vigor, quo orator valet, ab affectibus profectus, .. idem quod *παθητικόν*“. Ern. s. v. — *ταῖς μεταβολαῖς κτλ.*] variationibus, quas verbis adfert, vehementis acrisque orationis modos invenit incognitos aliis.

§ 44. *τὰς δὲ διηρτημένας κτλ.*] cf. May. p. 95. — *διηγήσεις κτλ.*] narrationes et praeludiis (*προεισοδίοις*) ornat et aliis ipsius narrationis propriis velut *μερισμοῖς*] „hoc schema singulas res separatim disponendo et suum cuique proprium tribuendo magnam efficere utilitatem et inlustrem consuevit“ Rut. Lup., Rhet. Lat. min. p. 10 Halm, *πλάσεσι*] „*πλάσεις* dicuntur, si quis in oratione pathetica alios loquentes et agentes introducit, non ut vere locuti sunt vel egerunt, sed ut ipse fingit“ Ern. s. v., *διασκευαῖς*] exaggerationes. „Est et diasceua (species narrationis), quae res gestas non tam docet quam exaggerat.“ Fortunat., Rhet. Lat. min. p. 112 H., *προσωποποιΐαις*] „Hoc fit, cum personas in rebus constituimus, quae sine personis sunt, aut eorum hominum, qui fuerunt, tamquam vivorum et praesentium actionem sermonemve deformamus.“ Rut. Lup. l. l. p. 15.

§ 45. *ὁποῖον δ' ἂν κτλ.*] Quam autem cumque personam in orationibus loquentem facit, statim ad eam sese accommodat, utpote qui *τοσοῦτος* sit. Itaque affectus loquentium varios respiciens modo lacrimas fundit, modo laeto

Digitized by Google

Original from PRINCETON UNIVERSITY

Generated at Columbia University on 2020-09-12 17:14 GMT / https://hdl.handle.net/2027/njp.32101064101494
Public Domain in the United States, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-us-google

est animo — *στεφανηφορεῖ*] vox, ut docet sententiarum nexus, *εὐθυμεῖ* notioni similis. Solebant autem veteres ob gratum allatum nuntium coronas gerere. cf. Plut., reg. et imp. apopht. 184 A — *προπομπεύει*] metaphorice dictum. Propter affectus grandi genere dicendi utitur. cf. Norden, Kunstpr. I 33, 3 — *χρυσοχαλίνου ἅρματος*] cf. Esdr. I 3, 6.

§ 46. *ἀπαθὴς καὶ ἀσχημάτιστος*] cf. May. p. 94. — *τὰ ἀσύγκλωστα*] cf. supr. p. 40 sq. et May. p. 96, 4.

§ 47. *τὰ συγγράμματα κτλ.*] cf. May. p. 96 sq. — *τὸ γάρ τοι θαυμασιώτερον*] cf. supr. p. 38. — *σαφὴς ἐστι τοῖς ὀνόμασιν*] *λεκτικὴ σαφήνεια,* cuius est particeps Gregorius, opponitur quae ei deest *πραγματικῇ*, cf. May. p. 97. — *ἀστειοτέρων*] hoc loco oppositum videtur rebus simplicibus, quae et a rusticis litterisque incultis possunt percipi. — *καθαρὸς τὴν φράσιν*] „oratio pura et dilucida". Ern. s. v. *καθ.* Eadem fere vocis *λευκοῦ* notio, quae evidentiam et perspicuitatem significat. cf. etiam May. p. 97, 3.

§ 48/49. De Aristotelis *ἀσαφείᾳ* cf. p. 44, de Aristidis Sopatr. III 742, 1 D, cf. etiam Reiskium in editione Aristidis Dindorfiana III 788 et Westermann, Gesch. d. Bereds. I p. 210. De Plutarcho cf. § 30.

§ 50. De hac paragrapho cf. p. 26 et 27. — *θετικαῖς τῶν ὑποθέσεων*] hic, ut docet sententiarum nexus, de argumentis ex tempore tractatis usurpatum, cf. May. p. 98, 2. Dicuntur etiam *θετικαὶ ὑποθ.* philosopha orationis argumenta, qualia Vari sophistae affert Philostr. VS. 82, 19. Ad quem locum Ern. (s. v. *θέσις*) „locos communes e philosophia maxime petitos, de virtutibus, vitiis, exilio, paupertate etc.", cf. etiam Cic. parad. § 5.

§ 51. Gregorium et in diversis quas statuit Hermogenes ideis excellere cum sit demonstraturus, primum veterum vitia carpit. — De Platone cf. Spengel, Rh. Gr. I 324, 15, Joh. Sic. VI 99, 24 W. *οὐδ' ἀκριβὴς τὴν μίξιν*

Digitized by Google
Original from PRINCETON UNIVERSITY
Generated at Columbia University on 2020-09-12 17:14 GMT / https://hdl.handle.net/2027/njp.32101064101494
Public Domain in the United States, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-us-google

καὶ ἁρμονίαν, propterea Hermogenem in explicanda doctrina exempla e Demosthenis orationibus petisse. cf. etiam ad § 22. — Lysias *τὰς πλείστας ἀφείς*] utpote qui semper *ἀφέλειαν* adfectet. Dion. Hal. Lys. 13 (482), Dem. 15 (998). — Demosthenes autem Dionysio (cpp. 8, 16), Ciceroni (orat. §§ 22 et 110), Hermogeni (III 191 et 366 W.) ob id ipsum probatur, quod omnium generum vel trium quae statuerant veteres vel octo Hermogenis recto excellit usu (cf. Herm. III 354, 1 W.). Haec est virtus, quae a Dionysio et Hermogene Demosthenica *δεινότης* vocatur.[1]) Privatarum autem causarum orationes a publicis distinguit Dionys. (Dem. cp. 13) nec non Hermogenes III 357, 20 W.: *ἄλλος μέν ἐστιν ἐν ἰδιωτικοῖς, ἄλλος δὲ ἐν δημοσίοις . . δεινός γε μὴν ἁπανταχοῦ. εἰ δὲ νῦν μὲν καὶ εἶναι δοκεῖ δεινός, νῦν δὲ οὐ δοκεῖ, καὶ τοῦτο αὐτὸ κομιδῇ δεινόν ἐστι* (similiter III 361, 9). Hermogenes igitur expresse dicit et in privatis *δεινότητα* eum exercuisse. Psellus autem differentiam, quae inter duo illa genera Demosthenis exstare videtur, ei vitio vertit, quo maior evadat Gregorius. Cum Psello facit Joh. Sic. VI 341, 11 W: *ἡμεῖς δ' ἀπεδείξαμεν τὸν Θεόλογον καὶ τοῦτον* (Demosthenem) *ὑπερβάλλοντα* (*τῇ κράσει καὶ τῇ μίξει ἰδεῶν*) allegat Hermogeni impugnans. — Isocratem autem dicit id unum curasse, ut vocalium vitet concursum et anaphoris epiphorisque excellat. Subaudiendum est eum in his studiis totum consumi neque idearum mistionem curare potuisse. De Isocratis vocalium hiulcum vitandi studio exempla congessit Sandys ad Cic. orat. § 151. De altero iudicio cf. Dion. Hal. Dem. 20 (1014 sq.), 4 (963) et Max. Plan. V 499, 5 W. — Aristides denique *τὸ ἐν τῇ λέξει δεινόν*, non illud Demosthenis, quod generum mistione efficitur, affectat, cf. Schmid, Att. II 15 „man bekommt nur feierliche, groß-

[1]) Hermogenem secum pugnare, quod modo *δεινότητα* unam idearum ponit, modo eam omnium mistionem esse vult, recte monet Volkmann (Rhet. d. Gr. u. Röm. p. 478).

Generated at Columbia University on 2020-09-12 17:14 GMT / https://hdl.handle.net/2027/njp.32101064101494
Public Domain in the United States, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-us-google

Digitized by Google

Original from
PRINCETON UNIVERSITY

artige, aber ganz leere Worte". At Photius 400 b 8 *παναθηναϊκός, ἐκλογὴν ὑπέχων ῥημάτων τε καὶ ὀνομάτων καὶ περιόδων, ἀλλὰ καὶ νοημάτων εἰς δεινότητα καὶ κάλλος διεσκευασμένων.*

§ 52. Septem autem idearum, quas eruit Hermogenes (*σαφήνεια, μέγεθος, κάλλος, γοργότης, ἦθος, ἀλήθεια, δεινότης*) adfert primam, *σαφήνειαν*. Ei subiectum *τὸ εὐκρινές*. Alteram ideam *μέγεθος* ipsam non ponit, sed partium, quae ei subiectae sunt, *σεμνότητα* gravitatem, *λαμπρότητα* genus dicendi splendidum, *περιβολὴν* exaggeratam orationem. *γοργότητι* substituit *τὸ τμητικόν,* quod „in omni structura orationis ad *γοργότητα* requiritur *τόπος τμητικός* h. e. oratio incisa, non multis verbis amplificata". Ern. s. v. *γοργότης* (cf. Herm. III 295 W.). Tum quintam nominat *ἦθος* moratam orationem et septimam *δεινότητα.* Idearum ergo *ἀλήθειαν* et *κάλλος* hoc loco specialiter commemorare supersedit — *ἀναστέλλει δὲ τῷ εὐκρινεῖ*] cf. May. p. 98, 5.

§ 53. *κατὰ σχῆμα*] *κατὰ σχῆμα λέγειν* est figurate loqui, cum quae verbis subiecta est vis, non aperte, sed dissimulate enuntietur. Non aliter nos vernaculo sermone „verblümt" usurpamus. (cf. Volkmann p. 78 ann.) Quomodo autem *εἰρώνεια*, quae insequitur vox, a *λόγῳ ἐσχηματισμένῳ* differat, ex Quint. inst. orat. IX 2, 65 licet cognoscere, ubi: iam enim ad id genus . . . veniendum est, in quo per quandam suspicionem, quod non dicimus, accipi volumus, non utique contrarium, ut in *εἰρωνείᾳ,* sed aliud latens et auditori quasi inveniendum, quod iam fere solum schema a nostris vocatur et unde controversiae figuratae dicuntur — *ἐπιδαψιλεύεται . . τὸ πρόβλημα*] cf. May. p. 99, 2 — *ἐπαμφοτερίζουσιν*] ibid. p. 99, 5.

§ 54. Quod *ἐπὶ πολλοῖς, οἷς πέπονθε, σχετλιάζειν* eum dicit, hoc *βαρύτης* appellatur ab Hermogene „cum orator iniuria immerito se affectum queritur, . . ad *βαρύτητα* etiam *ὁ σχετλιασμός* (cf. *σχετλιάζει*) pertinet". Ern. s. v. Ad rem

Digitized by Google Original from PRINCETON UNIVERSITY

Generated at Columbia University on 2020-09-12 17:14 GMT / https://hdl.handle.net/2027/njp.32101064101494 Public Domain in the United States, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-us-google

cf. Loofs, Realenc. f. prot. Theol. s. v. Gregor (p. 146): .. der in seinem Leben über Unglück, Verkennung und Undank mehr als nötig war geklagt hat — *λαβάς*] cf. May. p. 99, 3.

§ 55. *καθιστῶν τὸν λόγον*] ad propositionem argumenti (*πρόθεσιν*) spectat, cf. May. p. 100, 2 — *λόγου τέχνη*] ibid. p. 100, 1.

§ 56. similiter § 23. Gregorium sibi parem et imparem esse enuntiatis oppositis illustratur (*βαθυτέρας — ποικιλώτερον, εὐφραδής — ἀνειμένος τὴν φράσιν, σύντομος — πᾶσαν ἔννοιαν προκαλούμενος*). Rhetorum autem praecepta in eo sequitur, quod in rerum recapitulationibus (*ἐπανόδοις*) non indecorus et brevitatis studiosus est (Volkmann p. 215), ea relinquit, quod prooemiorum simplicitatem quam voluerunt veteres (Volkm. p. 102) non adfectat — *πράγματα*] sunt singula probationis argumenta (Volkm. p. 215) — *ἀλήθινος*] *λόγος ἀλ.* „ex moribus expressa oratio, qua fit, ut non ficta, sed ex animo profecta esse videantur, quae dicuntur". Ern. s. v. *ἐνδιάθετος — ἐπανόδοις*] perorationis pars (Volkm. p. 215), distinguitur ab extrema perorationis parte (*ἐν ᾧ δὲ τὸν λόγον κτλ.*). Est rerum repetitio „enumeratio, per quam colligimus et commonemus, quibus de rebus verba fecerimus, breviter (cf. *σύντομος*), ut renovetur, non redintegretur oratio". Auct. ad Her. II 30. Nomen autem inde deducendum, quod „qui refert capita, de quibus se acturum promiserat, is ad principium revertitur". Ern. s. v. *ἐπίλογος*.

§ 57 cf. p. 26.

Digitized by Google

Original from
PRINCETON UNIVERSITY

Generated at Columbia University on 2020-09-12 17:14 GMT / https://hdl.handle.net/2027/njp.32101064101494
Public Domain in the United States, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-us-google

IV. Appendix.

Cum in Coxei catalogo (p. 751) legissem nostro libello alteram Pselli commentationem subiunctam esse conscriptam „in laudem Chrysostomi (?)[1]) et Gregorii Theologi", eam inspexi disputationem permagni momenti esse ratus ad quaestionem, quam de auctore moveram, profligendam. Qua spe deiectus sum. Coxeium enim, qua erat neglegentia, effugit eam non modo non de Gregorio Theologo, sed etiam totam de Joannis Chrysostomi arte dicendi conscriptam esse. Quoniam eam excussi, hoc loco publici iuris faciam.

Traditur haec quidem dissertatiuncula, qua Psellus iis impugnat, qui patrem in scriptis suis rhetorum praecepta neglexisse dicunt, duobus tantum Psellianorum codicibus, Parisino (φ 45^r—46^r) et Bodleiano (φ 199^r—200^r). Qui libri non plane integram eam nobis mandaverunt, sed iisdem mendis lacunisque satis foedatam (cf. §§ 6, 10, 13, 19, 23, 25, 26). Inveniuntur etiam recentioris linguae Graecae vestigia duo, § 3 *περιόδοις . . ἀρχομέναις καὶ . . λήγουσιν* (cf. Brinkmann apud Gradenwitz, Einf. in d. Papyrusk. p. 46, 1) et § 13 *δώσῃ* (cf. Hatzid. p. 176). Quae, quamquam Psellum Atticorum usum dicendi affectasse constat (cf. p. 66), propterea tollere dubitavi, quod ea e cotidiano quo usus est Psellus sermone in textum irrepsisse veri non est dissimile. Quae vero ad utrumque librum attinent, ea cuiusque est ratio, quam in superioris libelli arte critica factitanda cognovimus. Parisinus enim ipse quidem Bodleiano praestantior, sed multis stultisque vitiis infectus (cf. §§ 1, 5, 7, 11, 13, 15, 25). Bodleiani autem vitiorum series et permagna (cf. imprimis §§ 2, 4, 10, 15, 18, 19, 23) et ut illic, ita hic miris glossis aucta (cf. §§ 5 et 13).

---

[1]) Interrogandi signum a Coxeio adpictum.

Generated at Columbia University on 2020-09-12 17:14 GMT / https://hdl.handle.net/2027/njp.32101064101494
Public Domain in the United States, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-us-google
Digitized by Google
Original from
PRINCETON UNIVERSITY

— Ψελλοῦ εἰς τὸν ἅγιον Ἰωάννην τὸν Χρυσόστομον —

φ45r N, § 1 *Τῷ χρυσῷ καὶ τὴν ψυχὴν καὶ τὴν γλῶτταν Ἰωάννῃ, τῷ*
199r M *ἡμεδαπῷ Δημοσθένει καὶ Πλάτωνι, τἆλλα προσμαρτυρεῖν*
εἰωθότες οἱ πλεῖστοι, ὅσα τῶν ἄνωθεν ἐξῆπται χαρίτων, δύο
ταῦτα τῶν ἐκείνου καλῶν ἀφαιροῦσι, τό τε πρᾳότερον ἢ κατὰ
τοὺς ἄλλους τοῖς ἡμαρτηκόσι προσενεχθῆναι καὶ τὸ μὴ ῥητορι-
κῶς τοὺς ἑαυτοῦ διαθεῖναι λόγους, οὐχ ὡς δι᾽ ἀτεχνίαν, ἀλλ᾽
ὅτι τῶν μεθόδων τῆς τέχνης καταπεφρόνηκε καὶ οὐδαμοῦ τὸ
§ 2 *πλάγιον, πάντα δὲ κατ᾽ εὐθεῖαν ἐκφέρει φοράν. ἐγὼ δέ, οὐχ*
ὡς ὑπὲρ καλῶν πρὸς τοὺς οὕτω λέγοντας διαγωνιζόμενος,
θάτερον μὲν ἐάσειν μοι δοκῶ νῦν — φημὶ δὴ τὸ τῆς ἐπιει-
κείας —, περὶ δέ γε τῆς τεχνικῆς μεθόδου καὶ τῆς τῶν ἰδεῶν
μίξεως τῆς τε ἄλλης πρὸς τοὺς λόγους οἰκονομίας καὶ ἀκρι-
βείας ἱκανῶς ἂν διϊσχυρισαίμην πρὸς τοὺς μὴ οὕτως δοξάζοντας.
οὐ γάρ, ἐπειδὴ μὴ προφανεῖς τὰς τέχνας πεποίηται μηδὲ ληπτὰς
τοῖς πολλοῖς, στερήσαιτ᾽ ἂν τῶν ἐντεῦθεν ἐγκωμίων, ἀλλὰ μᾶλ-
λον, διότι κρυφίως καὶ φιλοσόφως τὰς τῶν λόγων τέχνας
μεταχειρίζεται, ὥςπερ ἐπὶ θεάτρου μεγάλου τῆς οἰκουμένης,
λαμπρῷ στεφάνῳ στεφανωθήσεται.
§ 3 *Ἔστι γάρ, ὡς ἐγώ φημι, οὐ μία ῥητορική, ἀλλὰ τοὐλά-*
χιστον δύο. ἡ μὲν οἷον θεατρικὴ καὶ προβεβλημένη, ἡ δέ τις
τὰ πολλὰ τοῖς πολλοῖς ἀπρόσιτος. ἡ μὲν οὖν ἐπιθέτοις κόσ-
μοις καὶ χάρισιν ἀγλαΐζεται, σχήμασί τε καταποικιλλομένη
καὶ λέξεων παρισώσεσι, περικοπαῖς τε καὶ περιόδοις ἐκ τῶν
αὐτῶν τε ἀρχομέναις καὶ πρὸς τὰ αὐτὰ καταλήγουσιν. ἡ δέ
φ 45v N *γε λοιπὴ τούτων μὲν ἧττον | φροντίζει, τὴν δὲ φυσικὴν ἑρμη-*
νείαν προσίεται καὶ οὐ νόθος ἐστὶ τῶν γινομένων ἐξαγγελεύς.

Inscriptio tota deest in M; *Ψελλοῦ*] *τοῦ αὐτοῦ* N 1 *τὴν ψυχὴν*] *τὸ ἦτορ* M 3 *τῶν ἔξωθεν* M 5 *ὁμαρτηκόσι* M; *προσηνέχθαι* M 6 *εαθῆναι* N; *διὰ τὴν τέχνην* N 8 *π. δὲ*] *π. ἢ* M 9 *ὡς* (a scriba deletum) *οὐχ ὡς* N; *τοὺς* om. N 11 *τῆς τεχνικῆς*] *τῆς* om. M; *τῶν* om. M 13 *πρὸς τοὺς μὴ οὕτως δοξάζοντ* dispicere non licet in M 14 *ἐπεὶ* M; *λεπτὰς* M 15 *τῶν ἐγκωμίων τῶν ἐντεῦθεν* N 16 *διότι* evanidum in M 22 *τε*] *τισι* M 23 *περικωπαῖς* M 24 *ἐρχομέναις* M 26 *γιγνομένων* M

Generated at Columbia University on 2020-09-12 17:14 GMT / https://hdl.handle.net/2027/njp.32101064101494
Public Domain in the United States, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-us-google
Digitized by Google
Original from PRINCETON UNIVERSITY

§ 4 *δυοῖν οὖν προκειμένων τεχνῶν, οἱ μέν τινες τῶν σοφιστευσάν-
των τήν, ἵν᾽ οὕτως εἴποιμι, ἀσελγῆ τε καὶ μαινομένην τέχνην
προείλοντο, οἱ δὲ τὴν σώφρονά τε καὶ κόσμιον τετιμήκασιν,*
§ 5 *ὧν τὰ πρῶτα οὗτός ἐστι ὁ μέγας πατήρ. οἶμαι γάρ, εἴ τις
χαρακτηρίζειν ἐθέλοι τοὺς κατὰ φύσιν ἑρμηνεύσαντας ῥήτορας,
Λυσίαν καὶ Ἰσαῖον ἀφείς, ἔτι δὲ καὶ Πλάτωνά τε καὶ Δίωνα
καὶ ὅσοι τὴν ἀφελῆ ἰδέαν καὶ ἠθικὴν ἐζηλώκασι, τοῦτον πα-
ράδειγμα θεῖναι τῆς τοιαύτης παιδεύσεως. ἀλλ᾽ εἰ μὲν τῷ χρόνῳ
προειλήφει τοὺς ἄλλους, αὐτὸν ἂν ἔλεγον ἰδέαν τοῦ χαρακτῆρος
τῶν παρ᾽ ἐκείνοις λόγων. ἐπεὶ δὲ μετ᾽ ἐκείνους τὴν προστα-
σίαν τῶν τεχνικῶν λόγων ἐδέξατο ὁ πατήρ, ζηλωτὴν μὲν τοῦτον
ἐκείνων οὐδ᾽ ἂν εἴποιμι, ἀσκήσαντα δὲ τὴν αὐτὴν τέχνην, εἶτα
διενεγκόντα πολὺ τοὺς προειληφότας δείξαιμι τῷ λόγῳ λαμπρῶς.*
§ 6 *Περὶ γάρ τοι τῆς περὶ τοὺς λόγους δυνάμεως τί ἂν καὶ
λέγοιμι, εἰ μὴ ὅσον τὰ ἐκείνου συγγράμματα τοῖς ἀγνοοῦσιν ἐπι-
μαρτύρεται; τὴν γὰρ αὐτὴν [ἑκάστην] ὑπόθεσιν πλείοσι λόγοις
ὑποβαλλόμενος διαφορὰν ἐν ἑκάστῃ ταῖς τῶν νοημάτων εὑρέ-
σεσι καὶ ταῖς οἰκονομίαις τούτων καὶ διαχειρίσεσι δείκνυσι καὶ
οὔτε ἐπὶ τὰς αὐτὰς τῶν προοιμίων ἐννοίας κατενήνεκται οὔτε*
§ 7 *τὴν διήγησιν συγγενῶς καὶ οἰκείως ἐκτίθεται. τὰς δέ γε
πίστεις ἄλλας πρὸς ἄλλαις μετὰ τῆς ἀρίστης οἰκονομίας δίδωσι.
καὶ οἶδα μέν, ὡς καὶ τοῦτό τινες προσμεμαρτυρήκασι Λυσίᾳ
τῷ ῥήτορι, ἔστι δὲ τὸ παραλλάττον πολύ. ὁ μὲν γὰρ ἐπὶ τῆς
αὐτῆς ὑποθέσεως διαφόρους τοὺς λόγους ἐργάζεται, τῷ δὲ ἡ
παρηλλαγμένη τῶν πραγμάτων περίστασις διαφόρους τοὺς*
§ 8 *λόγους ποιεῖ. κατὰ μὲν οὖν τὴν ἐν λόγοις δύναμιν οὐδένα
οἶμαι τῶν πρώτων γεγενημένων ῥητόρων τῷ μεγάλῳ παρισω-*

---

2 *ἀσελγῆ*] *ἀτελῶς* M 3 *προσείλοντο* M; *κόσμιόν τε καὶ σώφρονα* M 5 *ἐθέλει* N 6 *ἔτι δὲ . . . ἐζηλώκασι* om. M 7 *ἀφ᾽ ἐρῆ* N 8 post *παιδεύσεως* add. M *οὐ μὴν δὲ ἀλλὰ καὶ . . ἀφελῆ . . ἐζηλώκασιν* 9 post *ἄλλους* add. M *πρὸς τοῦτον ἂν ἐκείνους θέμενος ἀφορᾷν* (repone *ἀφορᾷ*) 11 *τούτων* M 12 *οὕτως εἴποιμι* N 14 *καὶ*] *τισι* N 15 *ἐπιμαρτύρεται* conieci *ἐπιμαρτυρόμενος* codd. 16 *τῶν γὰρ αὐτῶν ἑκάστην* codd., corr. Keil 17 *διάφορον ἑκάστῳ* M 18 *διαχειρήσεσι* M 22 *προσμεμαρτηρήκασι* M 24 *τὸν* (in corr.) *δὲ* N 25 *διαφόρους ποιεῖν τοὺς λόγους ποιεῖ* N 26 *κατὰ*] lacuna in M 27 *οἶμαι πώποτε τῶν γεγ.* M

Generated at Columbia University on 2020-09-12 17:14 GMT / https://hdl.handle.net/2027/njp.32101064101494
Public Domain in the United States, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-us-google
Digitized by Google
Original from PRINCETON UNIVERSITY

θῆναι πατρί. περὶ δέ γε τῆς τέχνης καὶ τῆς τῶν ὀνομάτων συνθήκης καὶ τῆς τῶν ἰδεῶν μίξεως πολλοῖς μὲν ἑτέροις παραβληθείη, κάλλιον δέ τι φανείη ἀπενεγκάμενος πρὸς ὃ μέρος ἕκαστος εὐδοκίμησε.

φ199^{v}M §9 *Τριῶν τοίνυν χαρακτήρων ὄντων,|τοῦ τε ὑψηλοῦ καὶ τοῦ μέσου καὶ τοῦ ἰσχνοῦ, οὔτε ὀγκώδης ἐστὶ καὶ φορτικὸς ταῖς τῶν ὀνομάτων συνθήκαις οὔτε πάντη κοινὸς καὶ καταπίπτων*
§ 10 *ταῖς λέξεσιν, ἀλλὰ σαφὴς μὲν ἐς τὰ μάλιστα. καὶ λύων τὰς περιόδους οὐ μὴν ἀνειμένος καὶ διακεχυμένος εἰκῇ, ἀλλ' οἷον ὕδωρ τὸ ἐκείνων ῥεῦμα σωλῆνι σφίγγων οὐ στρογγύλῳ καὶ περιοδικῷ, ἀλλ' εὐρυχώρως καὶ ἁπλῶς ἔχοντι <ἐγχεῖ>. τοῦτο δὲ τὸ μέρος — τὸ ἐπιστρέφειν πρὸς ἑαυτοὺς τοὺς λόγους φημί — ὀλίγοι τῶν σοφιστῶν κατωρθώκασιν, ὡς δ' ἐγᾦμαι, Λυσίας καὶ Δημοσθένης. ἀλλὰ Δημοσθένης μὲν σοφιστικῶς καὶ πικρῶς, ὁ δέ γε Λυσίας ἁπλούστερον μέν, ἀλυτότερον δέ. τῷ δέ γε ἡμετέρῳ πατρὶ καὶ τὸ ἁπλοῦν τετεχνίτευται καὶ τὸ τεχνικὸν ὑπερήπλωται.*

§ 11 *Εἰσβάλλει δὲ ταῖς ὑποθέσεσι, ποτὲ μὲν τῶν πραγμάτων αὐτῶν εὐθὺς ἁπτόμενος, ποτὲ δὲ ἀναρτῶν καὶ ἀπαιωρῶν πόρρωθεν. τοῦτο δὲ οὔ φημι κακίαν ἐγὼ λόγου, εἰ μὴ καὶ μᾶλλον ἀρετὴν τὴν καλλίστην, ὅταν καὶ μάλιστα δι' ἐνέργειαν τὸ ἐπεισόδιον γίνηται. τοῦτο δὲ ἐν μὲν ταῖς δικαστικαῖς ἧττον εὐδοκιμεῖ, διδασκάλῳ δὲ πολλαχόθεν ἁρμόζει οὐ πρὸς ὕδωρ ποιουμένῳ τοὺς λόγους, ἀλλὰ κατ' ἐξουσίαν διατιθέντι τὰς ἐξηγήσεις.*
§ 12 *οὔτε δὲ εὐθὺς τὰ πράγματα λέγων, οὔτε μὴν ἑτέρωθι πρὸς αὐτὰ πλαγιάζων, παρ' οὐδενὶ ἀτέχνως τι ποιῶν φαίνεται. ἀλλ' ἐκεῖ μὲν ἄνεισι καταβαίνων, ἐνταῦθα δὲ κατάγει ἀναβιβάζων τὸν λόγον.*

---

2 *μὲν*] *ἂν* M; *παραμιλληθείη* M 3 *ἀπενεγκόμενος* N 4 *ηὐδοκίμησε* N 5 *τοῦ μ.*] *τοῦ* om. M 6 *τοῦ* om. M 7 loci madore corrupti in M ut alibi ita hic ab altera quadammanu rescripti *καταπτων* M^2 *καταπίπτων* M^1 8 *λέξεσι* M; *λύων*] *λειες* M^2 9 *ἀλλ' οἷον κτλ.* cf. Boiss. p. 127 = Migne CXXII p. 904 C 10 *ὕδωρ ἐκείνου τὸ ἐκίνου* M 11 *εὐρυχώρω ἁπλῶς* M; *ἐγχεῖ* supplevi 13 *κατ .... κασιν* M 15 *εὐλυτότερον* M 16 *γε* om. M^2; *τετεχνίτευται ι* in corr. M 18 *αὐτῶν* om. M 19 *ἀπαρτῶν* M 20 *μὴ* om. N 21 *διενέργεια* N 23 *διδασκάλου—ποιουμένου* M 24 *εἰσηγήσεις* M 26 *ἀτεχνῶς* M 27 *καὶ καταβαίνων* N; *δὲ* om. N

Generated at Columbia University on 2020-09-12 17:14 GMT / https://hdl.handle.net/2027/njp.32101064101494
Public Domain in the United States, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-us-google

Digitized by Google

Original from
PRINCETON UNIVERSITY

§ 13 *Παντοίως δὲ προοιμιαζόμενος, φαίνεται καὶ τὸν διδασκαλικὸν τρόπον κατορθῶν καὶ πᾶσαν προοιμιακὴν εἰσάγων ἔννοιαν. ἢ γὰρ ἐπιτιμᾷ τοῖς ἀκούουσι καὶ οἷον κέντρῳ χρῆται τῷ λόγῳ πρὸς τὴν περὶ ὧν εἰσηγεῖται διέγερσιν, ἢ φείδεται μὲν εὐθὺς καὶ προκαταλαμβάνει τῶν ῥαθυμοτέρων τὰς γνώμας καὶ τὰ ὦτα τούτων ἐφέλκεται. ἐπὰν δέ τι δώσῃ τοῦ θεραπεύσοντος καὶ ὑποστηρίξῃ τῇ βακτηρίᾳ, αὖθις ὥσπερ τινὰ κεραυνὸν ὑποσπινθηρίζει, τὸν λόγον ἑκατέρωθεν διορθούμενος, τὰ μὲν τὸν χαλινὸν ἐνδιδούς, τὰ δὲ ἀναστέλλων τῆς ψυχῆς τὸ δυσήνιον. ἔστι δ' οὗ τῶν λόγων καὶ ἐπαινεῖ τοὺς ἀκροατάς, ἵνα πρὸς τὸν ὅμοιον ζῆλον χειρώσηται καὶ ὥσπερ δανείου τῶν ἐγκω-*
§ 14 *μίων πολλαπλοῦν ἀπαιτήσῃ τόκον. θεὶς δέ τι προοίμιον, εἰ μὲν αὔταρκες δόξει πρὸς τὴν ὑπόθεσιν, ἐπ' αὐτὴν δὴ καὶ μεταβαίνει. εἰ δ' ἐκκρεμές ἐστιν, ἕτερον τούτῳ λεληθότως προστίθησι, καὶ δοκεῖ μὲν ἓν εἶναι τὰ δύο, διῄρηται δὲ ἑκάτερον ἰδίαις ἐννοίαις.*

§ 15 *Διηγούμενος δέ, οὔτε στωμυλεύεται οὔτε τοῖς φλεγμαίνουσιν ὀνόμασιν κέχρηται, οὔτε δὲ συντόμως ἀπαρτίζει τὸν λόγον τῆς διηγήσεως, ἀλλὰ κατὰ μέρη τὸ γεγονὸς ἐκτιθέμενος, ἑτέροις τισὶν ἐπεισοδίοις ποικίλλει τὴν ἔκθεσιν. καί τινα προστιθείς, αὖθις ἐπανάγει τὸν λόγον πρὸς τὴν ὑπόθεσιν, καὶ πάλιν προιὼν καὶ διαιρῶν τὴν συνέχειαν, αὖθις ἐπανακυκλοῖ, μέχρις ἂν τοῦτο δὴ τὸ μέρος συμπεράνῃ τοῦ λόγου. ἔστι δ' οἶμαι τὸ πλάσμα Ἡροδότειον, πλὴν ὅσον ἐκεῖνος πλέον ποιεῖ τοῦ ἔργου τὸ πάρεργον καὶ τὰς προσθήκας οἷς προστίθησι μείζους ποιεῖ, οὗτος*
§ 16 *δὲ βραχύ τι παρεξιὼν | καμπὴν ποιεῖ καὶ ἐπάνεισι. λόγιον δέ*
φ 46r N *τι ἐπεξηγούμενος γραφικόν, εἴτε δογματικὸν εἴτε ἱστορικόν, παντοίως μέν ἐστιν ἀνακαλύπτων τὴν ἔννοιαν καὶ τοῖς ἀκροωμένοις ἀποσαφῶν, τήν τε ἱστορίαν συλλέγων καὶ τὸ δόγμα*

---

1 *φαίνεται* con. Keil *γίγνεται* codd. 2 *καὶ πᾶσαν*] *καὶ* om. N; *προοιμίων* M 4 *διήγησιν* N 6 *δώσει* N *δώσῃ η* in corr. M; *θεραπεύοντος* M 7 *ὑποστηρίξῃ η* in corr. M; *τῇ θεραπείᾳ μᾶλλον δὲ τῇ βακτηρίᾳ* M 8 *ὑποσπινθηρίζει* conieci *ὑποσπιντηρίζει* codd. fortasse rescribendum *ὥσπερ τις καραυνὸς ὑποσπ.* 9 *τὰ δὲ* om. N; *ἀναστέλλων* in corr. M 14 *τοῦτο* M 16 *οὔτε στωμυλεύεται*] *οὕτως προβάλλεται* M 20 *ἐπαναγάγει* M 22 *συμπεράνας* M 24 *μείζους*] *μίξεις* N 25 *δέ τι βραχύ τι* M; *παρεξιὼν*] *ποιῶν* N

Digitized by Google
Original from PRINCETON UNIVERSITY
Generated at Columbia University on 2020-09-12 17:14 GMT / https://hdl.handle.net/2027/njp.32101064101494
Public Domain in the United States, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-us-google

ἐκφαίνων. καταντᾷ δὲ πρὸς ἦθος ὁ λόγος αὐτῷ καὶ πᾶν αἰχμαλωτίζει νόημα πρὸς διόρθωσιν τῆς τῶν ἀκροωμένων
§ 17 *ψυχῆς. ἀλληγορεῖν δὲ βούλεται μέν, οἰκονομεῖ δὲ τὸν λόγον ταῖς ἀκοαῖς· καὶ τοσοῦτον ἀνοίξας τοῦ στόματος, ὅσον ἐμφανῆναι τοῖς ἐλλογιμωτέροις, ὅτι τοῦ βήματός ἐστι καὶ τῶν ἀδύτων ἐντός, τὸ πλεῖον αὐτῷ μέρος ἠθολογίαν τίθησι καὶ ἀρετῶν ἐξέτασιν καὶ ἀκρίβειαν. ἀλλ' οὔπω ταῦτα.*

§ 18 *Ὁ δὲ λόγος τὴν τοῦ πατρὸς τέχνην ἀνιχνευέτω. οὐ γάρ, ἐπειδὴ ἀπεριέργως τῷ λόγῳ χρῆται, διὰ ταῦτα οὐ μέλλει τούτῳ μεθόδου, ἀλλ' ὃ τοῖς ἄλλοις ἡ μέθοδος ἐν τῷ περιειργάσθαι τὰς ὑποθέσεις καὶ δεινῶς λέγειν, τοῦτο ἐκείνῳ ἐν τῷ ἀπολύτῳ καὶ καθαρῷ χαρακτῆρι. αἱ γὰρ τέχναι καὶ μέθοδοι οὐ συνεστραμμένων λόγων ἐξήρτηνται, ἀλλὰ τῶν τοῖς πράγμασι προσομοίων καὶ τοῖς καιροῖς. καὶ τοῦτο γοῦν αὐτό, τὸ μὴ δοκεῖν ἐμμεθόδως λέγειν, βούλεσθαι δέ, ἐμμέθοδον καὶ ῥητορικόν.*
§ 19 *αὐτίκα ὁ Φλυάσιος Εὐριπίδης ἐν πολλοῖς τῶν αὑτοῦ δραμάτων δεινά τινα καὶ περίεργα ἐκτιθεὶς μέτρα τὴν τοῦ κακῶς εἰπεῖν δόξαν παρὰ τοῖς ἀκριβοῦσι τὰς τέχνας εἴληφε. Θουκυδίδην δὲ ἐντεῦθέν τινες οὐ καλῶς προσειρήκασιν, ὅτι δέον τὸ κατεστοιβασμένον τῶν λέξεων διαλύσασθαι, ὁ δὲ ἄλλα ἐπ' ἄλλοις τῶν φορτικῶν μέτρων προστίθησιν. ἀλλ' ὁ τὴν γλῶτταν χρυσοῦς τῇ ἑαυτοῦ ψυχῇ ὥσπερ τινὶ χωνείᾳ διακαθαίρων τοὺς λόγους, καθαρὰ πάντα καὶ διαυγῆ δείκνυσι τὰ ὀνόματα, καὶ οὔτε τροπικὴ παρ' αὐτῷ φράσις οὔτε καινολόγος τις καὶ περιόδου[οὐδὲν] δέουσα, ἀλλὰ κοιναὶ μὲν αὐτῷ αἱ λέξεις, ἀπερίεργος δὲ ἡ συνθήκη καὶ τὸ ἀξίωμα ὑψηλόν τε καὶ οὐρανομῆκες.*

§ 20 *Εὑρίσκει μὲν οὖν τὰ νοήματα οὐ τεχνικῶς, φυσικῶς δέ,*
φ 200ʳ M *μεταχειρίζεται δὲ καὶ οἰκονομεῖ λίαν ἐμμεθόδως καὶ πάντα | τὰ*

4 *γράμματος* M; *ἐμφῆναι* M 8 *τὴν* om. N 9 *διὰ ταῦτα* om. M; *τοῦτο* M 10 *περιεργάσθαι* M 13 *ἐξήρτηται* M; *προοιμίων* M 14 *αὐτοῦ* N 16 *Φλυάσιος,* quod Dem. XVIII, 164 legerat, conieci *Φλιάσιος* codd.; *αὑτοῦ* scripsi *αὐτοῦ* codd. 18 *Θουκυδίδην* conieci *Θουκυδίδης* codd. 19 *ἐντεῦθέν τινες* om. N.; *ὁ καλῶς, ὁ* ex *οὐ* in corr. M. 20 *ἄλλα τοῖς ἄλλοις* in marg. *γρ. ἐπ ἄλλοις* M 21 *προσεπιτίθησιν* M 22 *τοὺς* in corr. M 24 *φύσις* M; *περίοδος οὐδὲν δέουσα* codd. corr. Keil 28 *εὐμεθόδως* M; *τὰ* om. M

Generated at Columbia University on 2020-09-12 17:14 GMT / https://hdl.handle.net/2027/njp.32101064101494
Public Domain in the United States, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-us-google
Digitized by Google
Original from PRINCETON UNIVERSITY

μέρη προτιθεὶς καὶ οὕτως ἐπάγων τὰς ἐφ᾽ ἑκάστῳ μέρει ἐννοίας ἢ κατὰ μέρος προσεπεργαζόμενος καὶ ἐπίσης ἀποδιδοὺς τήν τε ὑπόθεσιν καὶ τὴν ἐργασίαν. κατασκευάζειν δὲ πειρώμενος πρᾶγμα, τοσούτοις τοῦτο ἐπιχειρήμασι πιστούμενος φαίνεται, ὅσοις αὐτῷ οὐχ ἡ τέχνη, ἀλλὰ τὸ βούλημα μόνον ἀρκεῖ. ταῦτα δὲ ἢ προυποσχόμενος ἄνωθεν καὶ ἀπαριθμησάμενος ἐπάγει ἢ ἀπροσδοκήτως καὶ ἐνδιαθέτως τίθησιν.
§ 21 *ὁ δὲ λόγος αὐτῷ προχωρῶν ἀκμαιότερός τε καὶ λαμπρότερος γίνεται οὐκ ἐνδιδόντος τοῦ πνεύματος, ἀλλ᾽ οἷον ἱσταμένου θερμότερον. οὐ γὰρ ὥσπερ ἀπόγειος αὔρα λήγει ταχύ, ἀλλ᾽ εὐκραής ἐστι ζέφυρος, ἀλύπως ἐμπίπτων ταῖς τῶν ἀκροωμένων ψυχαῖς.*
§ 22 *Ἔστι δὲ μίγμα μὲν ἁπασῶν τῶν ἰδεῶν ὁ λόγος αὐτῷ· οὐ γὰρ ἂν ἔχοι τις εἰπεῖν, ὅτι ταῖς μὲν ἢ ταῖς δὲ τῶν ἰδεῶν κεκαλλώπισται, περὶ δὲ τάσδε ἠκρωτηρίασται, ἀλλὰ σαφὴς μέν*
§ 23 *ἐστιν, εἴ καί τις ἄλλος· ὅπη δὲ τὸ καθαρὸν παρολισθήσειεν, εὐμεθόδως ἐπανάγει τὰς εὐκρινείας προστιθείς, ἀριθμῷ χρώμενος, μερίζων, ἐπαναλαμβάνων, τάχιστα ἐπιφέρων. ἔδει δὲ οὕτως ἔχοντα τὸν λόγον μηδὲν ἔχειν βάρος μηδὲ ἀξίωμα. ὁ δὲ ἀπὸ γῆς ἦρται πρὸς οὐρανὸν ταῖς κατὰ μικρὸν προόδοις μεγεθυνόμενός τε καὶ μετεωριζόμενος. μᾶλλον δὲ εὐθὺς τοιοῦτός ἐστιν. ἔγωγ᾽ οὖν αὐτὸν πολλάκις ἀέρι ἀπείκασα. οὗτος γὰρ σῶμά τέ ἐστιν ἀραιὸν καὶ λεπτὸν καὶ διαφανὲς καὶ μέχρις αἰθέρος διήκει. κἀκείνῳ ὁ λόγος διαφανέστατός τέ ἐστι καὶ ὃν μᾶλλον ἄν τις ἢ τὸν ἀέρα ἂν ἀπεικάσειε* < *τῷ αἰθέρι* > ... *καὶ*
§ 24 *τῷ μεγέθει πᾶσαν ἐκπλήττων ψυχήν. ἥ τε γὰρ ἔννοια σεμνὴ μετὰ τοῦ πολιτικοῦ ἤθους καὶ ἡ λέξις καθαρά τε καὶ ὑπαυγάζουσα, ἀφορίζεταί τε τὰ πλείω τῶν νοημάτων κόμμασιν εὐσυνόπτοις. λαμπρύνεται δὲ πῇ μέν, ὥσπερ ὁ ταὼς περιαθρῶν ἑαυτὸν καὶ*

---

1 *προστιθεὶς* N; *ἐννοι . .* M 9 *γίγνεται* M 10 *ἀπόγειος αὔρα* cf. Dion. Hal. ad Pom. p. 779 11 *ἐστι*] *τε* N 14 *ταῖς δὲ μὲν* M 17 *ἐμμεθόδως* M; *τὰς εὐκρινείας* conieci *ταῖς εὐκρινείαις* codd. 19 *μηδὲ*] *οὐδὲ* M 22 *ἔγωγε γοῦν* M 24 *ἀέρος* M 25 *ἀναπεικάσειεν* M; lacunam statuit suppletvitque *τῷ αἰθέρι* Keil 26 *ἐκπλήττει* M 29 *ὁ ταὼς κτλ.* cf. Syn. LXVI, 1120 C; *αὐτὸν* M

Digitized by Google Original from PRINCETON UNIVERSITY
Generated at Columbia University on 2020-09-12 17:14 GMT / https://hdl.handle.net/2027/njp.32101064101494 Public Domain in the United States, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-us-google

γαννύμενος, ὅτι παῖδας ἑαυτῷ διὰ τοῦ εὐαγγελίου ἀπέτεκε, πῇ δέ, ἄλλα ἐπ' ἄλλοις προστιθεὶς κόμματα καὶ διὰ πολλῶν ἀπαρτί-
§ 25 *ζων τὴν ἔννοιαν. ἐπιεικὴς δὲ ὤν, εἴπερ τις ἄλλος, ἐπιτιμᾷ πολλάκις καὶ σφοδρός ἐστι, πάσχουσί τε αὐτῷ οἱ ῥυθμοὶ καὶ τὸ πνεῦμα ἐπισημαίνεται, καὶ γίνεται αὐτῷ τέχνη, τὸ πάθος οἰκονομικὸν < ὂν >, ἀλλ' οὐ φυσικόν. ἀκμάζει δὲ ταῖς ἐννοίαις καὶ τῆς περιβολῆς τοσοῦτον ἐνδείκνυσιν, ὅσον οὐ λυπεῖ τὴν ἀκοήν. τοῦτο γὰρ αὐτῷ περιβάλλει, ἵνα τὸ προηγησάμενον ἑρμηνεύσῃ.*
§ 26 *τὸ δὲ ἠθικὸν μέρος τοῦ λόγου τίς μᾶλλον τῶν ἄλλων ῥητόρων κατώρθωκε; τῷ δὲ παθητικῷ, τίς πλέον ἰσχύει; εἰρώνειαν δέ, τίς οὕτως εὖ διατίθησι; λέξεων δὲ ἀκριβείας, ἆρ' ἔστιν, ὅστις αὐτοῦ ἐπὶ μᾶλλον ἐφρόντισε; πολλοῦ γε καὶ δεῖ.*
§ 27 *Διὰ τοῦτο ἐπιτιμήσαιμ' ἂν τοῖς ἀποστεροῦσι τὸν ἄνδρα τῆς τέχνης τῶν λόγων, ἧς αὐτῷ μετεῖναί φημι μᾶλλον ἢ τοῖς, ὅσοι τὰ ἑαυτῶν συγγράμματα πρὸς τὰς ῥητορικὰς τέχνας ἀπηκριβώσαντο.*

---

2 *πολλοῦ* M 6 *ὂν* suppl. Keil 7 *ταῖς παραβολαῖς* N; *ἐνδείκνυται* N 8 *τούτῳ* M; *αὑτῷ* scripsi *αὐτῷ* codd. 9 *τίς μᾶλλον* conieci *τίς μάλιστα* N *τὰ μάλιστα* in marg. *γρ. τίς μάλιστα* M; *ῥητόρων* om. M 11 *τίς οὕτως*] *τίς* om. N 15 *τὰς* om. N

V. Indices.

Asterisco uno verba coniectura temptata, duobus verba lexicis nondum consignata notavi. Lectionibus ex appendicis libello sumptis A littera adiecta est.

A. Index nominum.

Ἀθήνηθεν 10.
Αἰσχίνης (*ῥήτωρ*) 39.
Αἰσχίνης Σωκρατικός 2, 10.
Αἰσώπειοι (*λόγοι*) 27.
Ἀνακρέων 27.
Ἀριστείδης 48, 49, 51.
Ἀριστοτέλης 12, 27, 48, 49.
Ἀρκείσιος 39.
Ἀρχίλοχος 27.
Ἀσιανός 2.
Ἀφροδίτη 17.
Γραφή ἡ 9.
Γρηγόριος, 3, 41.
Δημοσθένης 2, 10, 12, 19, 22, 37, 38, 39, 51, A 1, 10 bis.
Διονύσιος 12, 14.
Δίων 12, 22, A 5.
Ἕλληνες 13, 27.
Ἑρμοκράτης 12.
Εὔδοξος 12.
Εὐιλάτ 9.
Εὐνάπιος 13.
Εὐριπίδης A 19.
Εὐρώπη 9.
Ἐφέσιος 2.
Ζεύς 41.
Ζήνων 27.
Ἠθικά (Plutarchi) 48.
Ἡρακλείτειοι 27.
Ἡρόδοτος 2, 19, 22, A 15.
Ἡρῴδης 2.
Θεόλογος 12.
Θεόφραστος 12.
Θουκυδίδης 2, 10, 40, A 19.
Ἰσαῖος A 5.
Ἰσοκράτης 2, 10, 19, 22, 37, 51.
Ιωάννης A 1.
Λεσβώναξ 12.
Λήμνιος 12, 22 cf. *Φιλόστρατος*
Λιβύη 9.
Λογγῖνος 12.
Λολλιανός 2.
Λυσίας 10, 12, 19, 21, 51, A 5, 7, 10 bis
Μαραθών 2.
Μάρθα 26.
Μαρία 26.
Μέλισσος 27.
Νικήτης 10.
Ὄλορος 10.
Ὀλυμπιακός 39.
Ὀλυνθιακός 39.
Ὀρφικά 27.
Παρμενίδης 38.
Παῦλος 32.
Πλάτων 2, 10, 22 bis, 25, 27, 31, 37, 38, 51, A 1, 5.
Πλούταρχος 30, 48, 49.
Πόθος 1.
Πολέμων 2.
Πυθαγόρας 27.

Digitized by Google
Original from PRINCETON UNIVERSITY
Generated at Columbia University on 2020-09-12 17:14 GMT / https://hdl.handle.net/2027/njp.32101064101494
Public Domain in the United States, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-us-google

Πύρρων 27.
Σαπφώ 27.
Σίμων 26.
Σκοπελιανός 10.
Σμυρναῖος 10.
Σουφείρ 10.
Στέφανος 39.
Στίλβων 11.
Σώπατρος 11.
Φαῖδρος 38.
Φαίδων 38.
Φειδίας 17.
Φίλιππος 39.
Φιλοστόργιος 13.
Φιλόστρατος 12, 22.
Φλυάσιος A 19*.
Φοῖνιξ 11.
Φωσφόρος 11.
Χρύσιππος 12.

B. Index verborum notabilium.

Ἀγλαΐζω: -εται A 3.
ἀγών 2, 42.
ἀγωνίζομαι: -όμενος 35.
ἀγωνιστικός 38.
ἀδιάφορος 9.
ἄδυτα τὰ A 17.
αἵρεσις 27.
αἴρω: ἧρθαι 32, ἧρται A 23.
αἴσθησις 6.
αἰσθητός 16.
αἰχμαλωτίζω: -ει A 16.
ἀκαίρως 30.
ἀκμάζω: -ει A 25.
ἀκμαῖος 22, A 21.
ἀκόλαστος 23.
ἀκόρεστος 31, 44.
ἀκρίβεια A 2, 17, 26.
ἀκριβόω: -οῦσι A 19.
ἀκριβής 29.
ἀκρωτηριάζω: -σει 20, ἠκρωτηρίασται A 22.
ἀληθής 31.
ἀληθινός 56.
ἄληπτος 47.
ἀλληγορέω: -ῶν, -ούμενον 54, -εῖν A 17.
ἀλληγορία 18, 47.
ἀλλοιόω: ἠλλοίωται 39.
ἅλμη 16.
ἀλύπως A 21.
ἄλυτος A 10.
ἀμεθόδως 55.
ἀμήχανος 20.
ἅμιλλα 37.
ἀμούσως 18.
ἀμυδρῶς 15.
ἀμύθητος 6, 41.
ἀναβιβάζω: -ων A 12.
ἀναγωγή 26.
ἀναλογία 29.
ἀναμάρτητος 11.
ἀναμένω: -εινάτω 14.
ἀναμίξ 16 bis.
ἀνάπαιστος 20.
ἀνάπαυσις 23.
ἀναποδίζω: -ειν, -ων 23.
ἀναπτύσσω: -ονται 26, -ει 41, 54.
ἀναρτάω: -ῶν A 11.
ἀναστέλλω: -ει 52*, A 13.
ἀναστομόω: -ώσας 5, 24.
ἀνατολή 11.
ἀνειμένος 56, A 10.
ἀνεκφοίτητος 32.
ἀνελίττειν 41.
ἀνεπιτήδευτος 45.
ἀνηθοποίητος 43.
ἀνθηρός 14, 26.
ἄνθος 24, 41, 44.

Digitized by Google
Original from PRINCETON UNIVERSITY
Generated at Columbia University on 2020-09-12 17:14 GMT / https://hdl.handle.net/2027/njp.32101064101494
Public Domain in the United States, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-us-google

ἀνιχνεύω: -έτω A 18.
ἀνομοιότης 17.
ἀντίθετος 35.
ἀντιπίπτω: -οντα 31.
ἄνωθεν 4, A 1, 20.
ἀξίωμα A 19, 23.
ἀπαγγελία 43.
ἀπαθής 46.
ἀπαιωρέω: -ῶν A 11.
ἀπακριβόω: -ώσαντο A 27.
ἀπερίεργος A 18, 19.
ἀπερίοδος 22*.
ἀπερυθριάζω: -ηρυθρίασε 10.
ἀπευθύνω: -ωμεν 14.
ἁπλοῦς 55, A 10 bis.
ἀπόγειος A 21.
ἀπόδειξις 31.
ἀποδημεῖν 5.
ἀπολεαίνω: -άναντες 7.
ἀπόλυτος A 18.
ἀπομερίζω: -σάμενος 4.
ἀπονίνημι: -ώναντο 18.
ἀπόρρητος 4, 32, 41, 54.
ἀποσαφέω: -ῶν A 16.
ἀπόστασις 43.
ἀποσχεδιάζω: -άσας 50.
ἀπροσδοκήτως A 20.
ἀπρόσιτος A 3.
ἀραιός A 23.
ἄρθρον 44.
ἀριθμητικός 51.
ἁρμογή 14, 15.
ἁρμονία 14, 19, 20, 33, 51.
ἁρμονικός 8.
ἀρχέτυπος 3, 24.
ἀρχοειδής 29.
ἀσαφής 47.
ἀσελγής A 4.
ἆσθμα 2.
ἀστεῖος 47.
ἀσύγκλωστος 46.
ἀσύνθετος 8.
ἀσυστρεφής 22.
ἀσχημάτιστος 46.
ἀσώματος 4, 32.
ἀτερπής 18.
ἀτεχνία A 1.
ἀτέχνως A 12.
αὖρα A 21.
αὐτάρκης A 14.
αὐτόματος 28.
αὐτοσχέδιος 25.
ἀφάνταστος 15.
ἀφεγγής 16 bis.
ἀφελής 19, A 5.
ἀχρόνως 25.
ἀχώριστος 32.
ἀψοφητί 35.
Βαθύς 40, 56.
βακτηρία A 13.
βάρος A 23.
βάσις 13.
βῆμα A 17.
βούλημα 42, A 20.
βραχύς 22, 43.
βροντή 41.
βρύω: -ει 22.
Γάννυμαι: -ύμενος A 24.
γένεσις 29.
γεωγραφία 28.
γεωμετρία 29.
γεωμετρικός 30.
γλυκύς 23.
γνάθος 8.
γνωμοτυπία 27.
γνῶσις 4.
γνωστός 33.
γόνιμος 38, 50.
γραφικός A 16.
Δάνειον A 13.
δεινός 51, 52, A 18, 19.
δημηγορία 40.
δημόσιος 51.
διαγωνίζομαι: -όμενος A 2.

Generated at Columbia University on 2020-09-12 17:14 GMT / https://hdl.handle.net/2027/njp.32101064101494
Public Domain in the United States, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-us-google
Digitized by Google
Original from PRINCETON UNIVERSITY

διαίρεσις 14, 43.
διακαθαίρω: -*ων* A 19.
διακόπτω: -*κεκομμένον* 22.
διακριβόω: -*ώσωμαι* 20.
διαλαμβάνω: -*είληπται* 27.
διαλύω: -*σει* 20, -*λελυμένος* 56.
διαποικίλλω: -*ει* 23.
διαρθρόω: -*οῖ* 43.
διασαφέω: -*εσάφησε* 25.
διασκευή 44.
διάστημα 17.
διαυγάζω: -*οντας* 16.
διαυγής A 19.
διαυλωνίζω: -*σας* 5.
διαφαίνω: -*εται* 22.
διαφανής 16, A 23 bis.
διαφορά A 6.
διάφορος 31, A 7 bis.
διαφυή 16.
διαχείρησις A 6.
διαχέω: -*κεχυμένος* A 10.
διεγείρω 35.
διέγερσις A 13.
διήγησις 44, A 6, 15.
διϊσχυρίζομαι: -*σαίμην* A 2.
διόρθωσις A 16.
δόγμα 26, 47, 49, 54, A 16.
δογματίζω: -*ων* 50.
δογματικός 27, A 16.
δρᾶμα A 19.
δυσεκφώνητος 26.
δυσερμήνευτος 48.
δυσήνιος A 13.
δύσληπτος 49.
δύσμικτος 22.
δυσνόητος 48.
δύσφραστος 48.
Ἐγκάθημαι: -*ται* 21.
ἐγκρίνω: *ἐνέκρινε* 25.
ἐγκώμιον A 2, 13.
εἰδήμων 29.
εἰδοποιέω: -*ούμενος* 41.
εἶδος 2, 9, 10, 20, 34, 35, 36, 37, 38, 41 bis, 48.
εἰρώνεια A 26.
εἰρωνικός 53.
εἰσηγέομαι: -*εῖται* 27, A 13.
ἔκθεσις 49, A 15.
ἐκκρεμής A 14.
ἐκλογή 11.
ἐκπυρηνισμός 35.
ἐκφωνέω: -*εῖ* 30.
ἐκφώνησις 18.
ἔλεγχος 53.
ἐλλόγιμος A 17.
ἐμμέθοδος A 18 bis, 20.
ἐμμέλεια 27.
ἐμμελής 2, 14.
ἔμμετρος 23 bis.
ἐμπορεύομαι: -*σάμεναι* 9.
ἐμπορικός 9.
ἐμφαίνω: -*ων* 8, -*ανῆναι* A 17.
ἔμψυχος 43.
ἐναργής 8, 43, 56.
ἐναρμόνιος 7, 14.
ἐνδιαθέτως A 20.
ἔνδοξος 31.
ἐνεαρίζω 6.
ἐνέργεια A 11.
ἐνήδομαι: -*όμενος* 51.
ἐνιαῖος 4.
ἐντέχνως 55.
ἔντονος 36*.
ἐνωθέω: -*οῦντα* 8*.
ἐξαγγελεύς A 3.
ἐξαίρετος 3.
ἐξάμετρον 20.
ἐξάπτω: -*ῆπται* A 1.
ἐξαρθρόω: -*οῖ* 43.
ἐξαρτάω: -*ήρτηνται* A 18.
ἐξέτασις A 17.
ἐξήγησις 50, A 11.
ἐξογκόω: -*ώγκωσεν* 17.
ἐξουσία A 11.

Digitized by Google
Original from
PRINCETON UNIVERSITY
Generated at Columbia University on 2020-09-12 17:14 GMT / https://hdl.handle.net/2027/njp.32101064101494
Public Domain in the United States, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-us-google

ἐπαμφοτερίζω: -ουσι 53.
ἐπανακυκλόω: -οῖ Α 15.
ἐπάνοδος 56.
ἐπανάγω: -όμενον 22.
ἐπαπορέω: -εῖν, -ουμένων 50.
ἐπεισόδιον Α 11, 15.
ἐπεξηγέομαι: -ούμενος Α 16.
ἐπέχω: -ουσι 27.
ἐπιβατεύω: -εβάτευσαν 11.
ἐπιβούλως 55.
ἐπιγραφή 41.
ἐπιδαψιλεύω: -εται 53.
ἐπιδεικτικός 7.
ἐπίδειξις 2.
ἐπιείκεια Α 2.
ἐπιεικής Α 25.
ἐπίθετος Α 3.
ἐπιμέλεια 1.
ἐπινάειν 20.
ἐπίσημος 9.
ἐπιστοιβάζω: -ων 40.
ἐπισυνάπτω: -ει 44.
ἐπιτάφιος 38, 40.
ἐπιτέγγω: -ει 45.
ἐπιτεχνάομαι: -ώμενος 41.
ἐπιτήδειος 38.
ἐπιτηδεύω: -ετηδεύσατο 24, -τετηδευμένους 46, -ων 51.
ἐπιτίμησις 35.
ἐπιτομή 43.
ἐπιφάνεια 8, 21.
ἐπιχείρημα 39, 55, Α 20.
ἐπιχέω: -έχεε 4.
ἐπώνυμος 3.
ἐργασία Α 20.
ἑρμηνεία 1, Α 3.
ἑρμηνεύω: -σαντας Α 5, -ση Α 25.
ἐρρωμένος 43.
ἑσπέριος 20.
ἑστιάω: -θητι 57.
εὐαγγέλιον Α 24.
εὐάρμοστος 2, 17.
εὐγλωττία 26.
εὔγλωττος 14, 22.
εὐδιάχυτος 42.
εὐέπεια 15.
εὔηχος 8, 14, 35, 36.
εὔθετος 16.
εὐκραής Α 21.
εὐκρίνεια Α 23*.
εὐκρινής 52.
εὔκροτος 14.
εὐμεγέθης 19.
εὐμεθόδως Α 23.
εὐμελής 17, 36.
εὔογκος 8, 16.
εὐπαγής 10.
εὕρεσις Α 6.
εὐρυθμία 2.
εὐρυχώρως Α 10.
εὐστομία 19.
εὐσύνοπτος Α 24.
εὔτακτος 29.
εὔτορνος 21.
εὐφραδής 56.
εὔχροος 16.
εὐωχία 57.
ἐφερμηνεύω: -ων 46.
ἑῷος 20.
Ζέφυρος Α 21.
ζῆλος 3, 5, Α 13.
ζηλωτής Α 5.
ζωή 33.
Ἠθικός 46, 52, Α 26.
ἠθολογία Α 17.
ἦθος Α 16, 24.
ἡμεδαπός Α 1.
ἡμιτελής 2.
ἠπειρῶτις 9.
ἦχος 13.
Θαρσέω: ἐθάρσησαν 7.
θεατρικός 7, Α 3.
θέατρον Α 2.
θέλγω: θελχθείς 7.

Digitized by Google
Original from PRINCETON UNIVERSITY
Generated at Columbia University on 2020-09-12 17:14 GMT / https://hdl.handle.net/2027/njp.32101064101494
Public Domain in the United States, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-us-google

θεολογία 3, 6, 33, 47.
θετικός 50.
θεωρία 26.
θήρα 18.
θηράομαι: -*σασθαι*, -*σωμαι* 20, -*ᾶται* 55.
θησαυρός 32.
θορυβέω: -*εῖν**, -*οῦντα* 8.
Ἴασπις 18.
ἰδέα 3, 4, 8, 25, 34, 38 bis, 40, 51, A 2, 5 bis, 8, 22 bis.
ἰδιολογέω: -*ήσασιν* 12.
ἰδιότης 48.
ἰδιωτικός 51.
ἴον 21.
ἱστορία 26, 27, 32, 33, 47, 54, A 16.
ἱστορικός A 16.
ἰσχνός A 9.
ἰσχυρός 56.
ἰωνικός 20.
Καθαρός 47, A 18, 19, 23, 24.
καινολόγος A 19.
καινοπρεπής 43.
καινός 43.
καινότης 19, 51.
καιρός 55, A 18.
καλλιρρημονής 23.
καλλωπίζω: *κεκαλλώπισται* 23, A 22.
καμπή A 15.
κανών 33.
καταιγίς 35.
κατακλάω: -*ᾶται* 45.
καταλαμβάνω: -*ουσι* 27.
καταλεαίνω: -*ων* 35.
κατάληξις 23, 51.
καταλιμπάνω 6.
καταμελιτόω: -*οῦσαν* 14.
καταπίπτω: -*ων* A 9.
καταπληκτικός 36.
καταποικίλλω: -*οντα* 30, -*εται* 34, -*ομένη* A 3.
κατασκευή 27.
καταστατικός 44.
** *καταστοιβάζω*: -*εστοιβασμένον* A 19.
κατατεχνόω: -*οῖ* 54.
κέντρον A 13.
κεραυνός 41, A 13.
κεφαλαιώδης 41, 43.
κηρός 42.
κίνησις 29, 35.
κλῆσις 26.
κλίμα 28.
κοινός 26, A 9, 19.
κόμμα 14, A 24 bis.
κόρος 4.
κόσμιος A 4.
κρᾶσις 51.
κρίνον 21.
κρίσις 2, 12, 32.
κριτικός 12*.
κροτεῖν 41.
κρυφίως A 2.
κύκνος 5.
κῶλον 14.
κῶνος 16.
Λαβή 54.
λαβυρινθώδης 8.
λαμπρός 45, 52, A 21.
λαμπρύνω: -*οντας* 16, -*εται* A 24.
λεῖος 8.
λεληθότως A 14.
λελυμένος 22.
λεπτός A 23.
λευκός 47.
λεπτός A 2.
λιθοκόλλητος 10.
λόγιος A 16.
λογισμός 25.
λόξωσις 29.
λύσις 31.
Μαθηματική 29.
μαθηματικός 30 bis.
μαντεία 49.

Digitized by Google
Original from PRINCETON UNIVERSITY
Generated at Columbia University on 2020-09-12 17:14 GMT / https://hdl.handle.net/2027/njp.32101064101494
Public Domain in the United States, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-us-google

μαργαρίτης 10, 16.
μαρτυρία 13.
μεγαλέμπορος 10.
μεγαληγορία 45.
μεγαλοφωνία 2, 13, 19, 26.
μέγεθος 45, A 23.
μεγεθύνω: -όμενος A 23.
μέθοδος 35, 52, A 1, 2, 18 bis.
μερίζω: -ων A 23.
μερισμός 44.
μέση(χορδή) 5.
μέσος A 9.
μεσότης 8.
μεταβάλλω: -ον 22, -ει 24, -ων 31, 42.
μεταβολή 22, 30, 43.
μεταχείρισις 56.
μετεωρίζω: -όμενος A 23.
μετεωρολογέω: -ῶν 26.
μετέωρος 2.
μετρεῖσθαι 55.
μέτρον A 19 bis.
μίγμα A 22.
μίμημα 4.
μίξις 19, A 2, 8.
μοῖρα 11.
μονάς 33.
μονοειδής 23.
μουσική 4, 29.
μουσικός 30.
μόριον 14, 17, 18.
μῶμος 16.
Νᾶμα 4*, 20.
νοερός 2, 5.
νόθος A 3.
Ὄγκος 31, 45.
ὀγκώδης A 9.
ὀδυρμός 45.
οἰκοδομία 15.
οἰκοδόμος 15.
οἰκονομέω: -εῖ 25, A 17, 20.
οἰκονομία A 2, 6.
οἰκονομικός A 25.
οἰκουμένη A 2.
ὁμαλός 8, 35.
ὄργανον 9.
ὄρεξις 9.
ὁρμαθός 16.
ὁρμή 43.
οὐρανομήκης A 19.
οὐσία 15, 33.
ὀχετός 4.
ὄχθος 7.
Παθητικός A 26.
πάθος 45.
παίδευσις A 5.
παλαιστής 46.
παναρμόνιος 2.
παναυγής 10.
πανηγυρίζω: -ων 37, -ειν 37, 39.
πανηγυρικός 2, 38.
παντάρβη 9.
παραδοξολογέω: -εῖ 27.
παράδοξος 41.
παραίνεσις 35.
παραλλαγή 36.
παραπρέσβεια 39.
παρασυνάπτω: -άψας 5*.
παρεγκλίνω: -ων 16.
παρεμφαίνω: -ει 47.
παρέξειμι: -ιών A 15.
παρεπομένως 6.
πάρεργον A 15.
παρισόω: -σωθῆναι A 8.
παρίσωσις A 3.
παρολισθαίνω: -θήσειεν A 23.
παχύς 7.
πεζός 23.
πεῖρα 20, 42.
περιαθρέω: -ῶν A 24.
περιανθέω: -εῖ 21.
περιβολή A 25.
περιβολικός 52.
περιεργάζομαι: -ειργάσθαι A 18.

Digitized by Google
Original from PRINCETON UNIVERSITY
Generated at Columbia University on 2020-09-12 17:14 GMT / https://hdl.handle.net/2027/njp.32101064101494
Public Domain in the United States, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-us-google

περίεργος A 19.
περικοπή A 3.
περικρούω: -σαι, -κέκρουκε 18.
περιοδικός A 10.
περίοδος 14, 20, 29, A 3, 10, 19*.
περίπατος 27.
περιρρέω: -οντα 10.
περίστασις A 7.
περιτραχήλιος 16.
περιτρέχω: -οντα 19.
περιττός 52.
περιφερής 10.
πέψις 57.
πηδάω: -ᾶ 35.
πῆχυς 46.
πιέζω: -σει 21.
πικρός 2, A 10.
πίστις 55, A 7.
πλαγιάζω: -ων A 12.
πλάγιος A 1.
πλανέομαι: πεπλάνηται 29.
πλάνης 11.
πλάσις 44.
πλάσμα A 15.
πλάτος 29.
πλατύνω: -ας 13, -ει 43.
πλέκω: πεπλεγμένον 7.
πλημμελής 31.
πνεῦμα 13, 14, 20, 33, 35, A 21, 25.
ποθέω: -ουμένῳ 16.
ποικιλία 41.
ποικίλος 9, 19, 38, 56.
ποικιλόχροος 10.
πολιτικός 24 bis, 30 bis, 47, A 24.
πολύγονος 43.
πολυειδής 56.
πολυέραστος 9.
πολυτίμητος 10.
πόριμος 50.
πόρος 8.
ποτίζω: -σας 24*.
πότιμος 24.
ποτνιάομαι: -ᾶται 45.
πρᾶος A 1.
πράσινος 9.
πρεσβεύω: -ων 13.
προβάλλω: -βεβλημένη A 3.
πρόβλημα 53.
προεισόδιον 44.
προηγουμένως 6.
προμετωπίδιος 16.
πρόνοια 32.
πρόοδος 29, A 23.
προοικονομεῖν 42.
προοιμιάζομαι: -όμενος 55, A 13.
προοιμιακός 56, A 13.
προοίμιον 41, 42, A 6, 14.
προπομπεύω: -ει 45.
προσάντης 54.
προσεπεργάζομαι: -όμενος A 20.
πρόσθεσις 18.
προσθήκη 6, A 15.
προσοχθίζω: -σειε 7.
προστασία 27, A 5.
προσχέω: -εῖται 20.
πρόσωπον 45.
προτέλεια 57.
προφανής A 2.
προφορά 31.
πτοέω: ἐπτοημένος 16.
Ῥεῦμα 24, 35, A 10.
ῥῆσις 27.
ῥητορική A 3.
ῥητορικός A 1, 18, 27.
ῥόδον 26.
ῥοδωνιᾶ 6.
ῥυθμιάζω: ἐρυθμίασε 13.
ῥυθμός 20, 23, 36, 41, A 25.
Σάλπιγξ 13, 39.
σάπφειρος 18.
σατυρικά 27.
σαφής 47, 50, 52, A 9, 22.
σαφηνίζω: -σαι 49.
σεμνός 43 bis, 52, A 24.

Digitized by Google
Original from PRINCETON UNIVERSITY
Generated at Columbia University on 2020-09-12 17:14 GMT / https://hdl.handle.net/2027/njp.32101064101494
Public Domain in the United States, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-us-google

σκέψις 47.
σκηνή 27.
σιγμός 35.
σοφιστεύω: *-σάντων* 7, Α 4.
σοφιστής 11 bis, Α 10.
σοφιστικῶς Α 10.
σπούδασμα 9.
στερεός 10.
στεφανηφορέω: *-εῖ* 45.
στιγμή 42.
στοά 27.
στοιχεῖον 14, 28.
στοχάζομαι 20.
στρεπτός 16, 18.
στρογγύλος 10, 16, 21, Α 10.
στωμυλεύομαι: *-εται* Α 15.
συγχέω: *-κεχυμένως* 16.
συζυγία 20.
συλλογή 11, 15 bis.
συμβουλή 26, 38.
σύμμετρος 29.
συμπεραίνω: *-άνῃ* Α 15.
συμπιέζω: *-ων* 42.
συμπληρωματικός 44.
συμπτύσσω: *-ει* 43.
σύμφρασις 10, 25.
συμφωνία 14, 17.
συμφωνέω: *-οῦντα* 29.
συναλιφή 18.
συνδυάζω: *-άσαι* 10.
συνεξυφαίνω: *-ύφαγκας* 16.
συνείρω: *-ων* 42.
συνερανίζω: *-ηρανίσαντο* 2.
συνέχεια Α 15.
συνεχής 24, 41.
σύνθεσις 14, 16.
συνθήκη 2, 15 bis, 49, 51, Α 8, 9, 19.
** *συννάω*: *-έτω* 4.
σύντομος 56, Α 15.
σύριγξ 5.
συρφετός 11.
συστρέφω: *-εστραμμένων* Α 18.
σφαῖρα 11.
σφίγξ Α 10.
σφοδρός Α 25.
σφυγμός 35.
σχετλιάζω: *-ει* 45, *-ων* 54.
σχῆμα 15, 41, 53, Α 3.
σχηματισμός 18, 42.
σωλήν Α 10.
σώφρων 23, Α 4.
Ταμιεύω: *-όμενος* 49.
ταπεινός 26 bis.
τέλειος 2.
τετράγωνον 16.
τετράμετρον 20.
τέχνη 7, 24, 27, 34, 43, 47, 50, 55, 56, Α 1, 2 bis, 4 bis, 5, 8, 18 bis, 19, 20, 25, 27 bis.
τεχνικός 7, Α 2, 5, 20.
τεχνιτεύω: *τετεχνίτευται* Α 10.
τεχνίτης 18.
τμητικός 52.
τόλμη 7.
τόκος Α 13.
τομή 43.
τόνος 35.
τονόω: *-ώσῃ* 36.
τορός 35.
τραχύς 8, 36.
τρίγωνον 16.
τροπικός Α 19.
τροπολογία 10.
τυπόω: *-ῶν* 42.
Ὕλη 9, 15, 16.
ὑπάτη(χορδή) 5.
ὑπαυγάζω: *-ουσι* 8, *-ουσα* Α 24.
ὑπεκτρέχω: *-δραμοῦσι* 11.
ὑπεραπλόομαι: *-ήπλωται* Α 10.
ὑπεραπολογέομαι: *-ουμένων* 22.
ὑπερβολαία(χορδή) 5.
ὑπερβολή 41.
ὑπερεκπίπτω: *-ει* 15.
ὑπέρζωον 33.

ὑπέρνουν 33.
ὑπερούσιον 33.
ὑπηρέτις 25.
ὑπόθεσις 25, 26, 30, 31, 41, 42, 50, 56, A 6, 7, 11, 14, 15, 18, 20.
ὑπόκενος 21.
ὑποσημαίνω: -*εται* 26.
***ὑποσπινθηρίζω*: -*ζει* A 13.*
ὑπόστασις 43.
ὑποστηρίζω: -*ξῃ* A 13.
ὑψηλολογία 26.
ὑψηλός 2, 26 bis, 33, 47, A 9, 19.
Φαντάζω: -*όμενος* 26.
φαντασία 15.
φαῦλος 9.
φιλοτεχνέω: -*ούμενον* 16, -*ος* 18.
φιλοτιμέομαι: *πεφιλοτίμηται* 26.
φιλοτίμως 3.
φλεγμαίνω: -*ουσι* 8, A 15.
φλεγματίας 9.
φορά 29, A 1.
φορτικός 31, A 9, 19.
φράσις 48, A 19.
φυσικός 2, 4, 45, A 3, 20, 25.
φύσις 29, 32, 46, A 5.
Χαλάζω: -*άσῃ* 36.*
χαλινός 26. A 13.
χαρακτήρ 2, 24, 46, A 5, 9, 18.
χαρακτηρίζω: -*σάντων* 1, -*σαι* 3, -*ζων* 13, -*ζειν* 14, A 5.
χαρακτηριστικός 12.
χάρις 3, 4, 6, 14, 20, 22, 41, A 1.
χειρόω: -*ώσηται* A 13.
χλοάζω: -*ουσι* 8, -*οντας* 16.
χορεία 41.
χρησμός 49.
χροιά 9.
χρυσόδετος 10.
χρυσοχάλινος 45.
χωνεία A 19.
χωριστός 32.
Ψευδομαρτυρία 39.*
ψιλῶς 21.
ψυχαγωγία 6.
ψυχικός 4, 15.
Ὥρα 6.
ὡραῖος 22.
ὡραϊσμός 1.

Typis expressit Robertus Noske Bornensis.

Generated at Columbia University on 2020-09-12 17:14 GMT / https://hdl.handle.net/2027/njp.32101064101494
Public Domain in the United States, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-us-google

Digitized by Google

Original from
PRINCETON UNIVERSITY

Vita.

Natus sum Paulus Levy Durmenachi Alsatiae superioris a. d. XI. Kal. Mart. anni 1889, patre Calmanno, matre Paula e gente Blum. Fidei addictus sum iudaicae. Primis imbutus litterarum elementis ab ipso patre carissimo, nonum agens annum in gymnasium Columbariacum receptus sum, quod per annum frequentavi. Inde ab exeunti anno MCIM Milhusinae gymnasii scholas per octo annos secutus sum, unde maturitatis testimonio ornatus Argentoratum me contuli. Sex menses commoratus sum Monaci, ubi docuerunt me viri doctissimi, Crusius, Streitberg, Wolters, Vollmer. Argentorati praeceptores mei fuerunt professores illustrissimi, Baeumker, Cloëtta, Groeber, Keil, Klotz, Laqueur, Neumann, Reitzenstein, Thumb, Winter, Ziegler. Exercitationibus me admiserunt Laqueur historicis, Baeumker psychologicis, Wundt philosophicis, Lommatsch Monacensis epigraphicis. Sub Keilii et Reitzensteinii auspiciis etiam in proseminario et per bis sex menses in seminario Graecis Latinisque studiis operam navare mihi licuit.

Quibus omnibus viris doctissimis optimeque de me meritis cum maximas et ago et habebo gratias tum Keilium, quo commovente hoc opusculum suscepi, adiuvante perfeci, grato pioque semper colam animo. Maxime etiam sibi me devinxerunt Augustus Ehrhard et Ricardus Laqueur, quorum consiliis atque auctoritate mihi, quantum vellem, licebat uti.

Generated at Columbia University on 2020-09-12 17:14 GMT / https://hdl.handle.net/2027/njp.32101064101494
Public Domain in the United States, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-us-google
Digitized by Google
Original from PRINCETON UNIVERSITY

Generated at Columbia University on 2020-09-12 17:14 GMT / https://hdl.handle.net/2027/njp.32101064101494
Public Domain in the United States, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-us-google

Digitized by Google

Original from
PRINCETON UNIVERSITY